2024/1620

19.6.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1620

af 31. maj 2024

om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erfaringerne med den nuværende ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT), som i høj grad afhænger af den nationale gennemførelse af AML/CFT-foranstaltninger, har afsløret svagheder, ikke kun med hensyn til den effektive funktion af Unionens AML/CFT-ramme, men også med hensyn til at integrere internationale anbefalinger. Disse svagheder har ført til, at der opstår nye hindringer for et velfungerende indre marked, både på grund af risiciene på det indre marked og eksterne trusler, som det står over for.

(2) Den grænseoverskridende karakter af kriminalitet og udbytte fra kriminalitet bringer Unionens finansielle systems bestræbelser på at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i fare. Disse bestræbelser skal styrkes på EU-plan gennem oprettelse af en myndighed, der er ansvarlig for at bidrage til gennemførelsen af harmoniserede regler på området. En sådan myndighed bør desuden følge en harmoniseret tilgang for at styrke Unionens eksisterende forebyggende AML/CFT-ramme og navnlig AML/CFT-tilsyn og -samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder (FIU'er). Denne tilgang har til formål at mindske forskellene i national lovgivning og tilsynspraksis og indføre strukturer, der er til gavn for et velfungerende indre marked, på en beslutsom måde og bør derfor baseres på artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(3) Der bør derfor oprettes en EU-myndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (»myndigheden«). Oprettelsen af myndigheden er afgørende for at sikre et effektivt og tilstrækkeligt tilsyn med forpligtede enheder, der udgør en høj risiko for hvidvask af penge/finansiering af terrorisme (»ML/TF«), styrke fælles tilsynsmetoder for alle andre forpligtede enheder og lette fælles analyser og samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder (FIU'er).

(4) Denne forordning indgår som led i en samlet pakke, som har til formål at styrke Unionens AML/CFT-ramme. Denne forordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1113 [3], Europa-Parlamentets og Rådets

[1] EUT C 152 af 6.4.2022, s. 89.
[2] Europa-Parlamentets holdning af 24.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.5.2024.
[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1113 af 31. maj 2023 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og ved overførsler af visse kryptoaktiver, og om ændring af direktiv (EU) 2015/849 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 1).

forordning (EU) 2024/1624 ([4]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 ([5]) vil tilsammen udgøre den retlige ramme for de AML/CFT-krav, som forpligtede enheder skal opfylde, og understøtte Unionens institutionelle AML/CFT-ramme.

(5) For at bringe AML/CFT-tilsynet op på et effektivt og ensartet niveau i hele Unionen er det nødvendigt at give myndigheden følgende beføjelser: direkte tilsyn med et vist antal udvalgte forpligtede enheder i den finansielle sektor, herunder udbydere af kryptoaktivtjenester, overvågning, analyse og udveksling af oplysninger om ML/TF-risici, der påvirker det indre marked, koordinering af og tilsyn med AML/CFT-tilsynsorganer i den finansielle sektor, koordinering af og tilsyn med AML/CFT-tilsynsorganer i den ikkefinansielle sektor, herunder selvregulerende organer og koordinering af og støtte til FIU'er.

(6) At kombinere både direkte og indirekte tilsynskompetencer vedrørende forpligtede enheder og fungere som en støtte- og koordineringsmekanisme for FIU'er er det mest hensigtsmæssige middel til at skabe AML/CFT-tilsyn og samarbejde mellem FIU'er på EU-plan. Det er derfor nødvendigt, at myndigheden kombinerer uafhængighed og et højt niveau af teknisk ekspertise og etableres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Europa-Kommissionens fælles erklæring og fælles tilgang af 19. juli 2012 til decentrale agenturer.

(7) Ordningerne vedrørende myndighedens hjemsted bør fastsættes i en hjemstedsaftale mellem myndigheden og den medlemsstat, hvori hjemstedet er placeret. Hjemstedsaftalen bør fastsætte betingelserne for fastlæggelse af hjemstedet og de fordele, som medlemsstaten skal stille til rådighed for myndigheden og dens personale. Hjemstedsaftalen bør indgås i god tid, inden myndigheden påbegynder sine aktiviteter.

(8) Ved valget af myndighedens hjemsted skal Europa-Parlamentet og Rådet i betragtning af myndighedens natur sikre, at dens placering gør det muligt for myndigheden at udføre sine opgaver og beføjelser fuldt ud, at ansætte højt kvalificeret og specialiseret personale, at tilbyde passende uddannelsesmuligheder for AML/CFT-aktiviteter, og at samarbejde tæt, hvor det er relevant, med Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer; og, for at undgå omdømmemæssige risici, skal Europa-Parlamentet og Rådet overveje, på grundlag af offentligt tilgængelige, relevante og sammenlignelige oplysninger såsom rapporter fra The Financial Action Task Force (FATF), hvordan ML/TF-risici håndteres hensigtsmæssigt i den medlemsstat, hvor hjemstedet skal placeres. Endvidere skal Europa-Parlamentet og Rådet tage følgende kriterier i betragtning ved valget af myndighedens hjemsted: en sikring af, at myndigheden kan oprettes på stedet efter denne forordnings ikrafttræden, stedets tilgængelighed, forekomst af tilstrækkelige uddannelsesfaciliteter for personalets børn, passende adgang til arbejdsmarkedet, social sikring og lægebehandling for både personalets børn og ægtefæller og geografisk balance. I betragtning af disse kriterier bør myndigheden have sit hjemsted i Frankfurt am Main, Tyskland.

(9) Myndighedens beføjelser sigter imod at gøre det muligt for den at forbedre AML/CFT-tilsynet i Unionen på forskellige måder. For så vidt angår udvalgte forpligtede enheder bør myndigheden sikre, at de krav, der er fastsat i AML/CFT-ramme og andre juridisk bindende EU-retsakter, som pålægger finansieringsinstitutter AML/CFT-relaterede forpligtelser, overholdes på koncernplan. For så vidt angår finansielle tilsynsorganer bør myndigheden navnlig foretage regelmæssige revisioner for at sikre, at alle finansielle tilsynsorganer udfører deres opgaver hensigtsmæssigt. Den bør også undersøge systematiske mangler i tilsynet som følge af overtrædelser eller manglende eller ukorrekt anvendelse af EU-retten. For så vidt angår ikkefinansielle tilsynsorganer, herunder, hvor det er relevant, selvregulerende organer, bør myndigheden koordinere peerevalueringer af tilsynsstandarder og -praksis og anmode ikkefinansielle tilsynsorganer om at sikre efterlevelsen af AML/CFT-kravene på deres kompetenceområde. Myndigheden bør kunne handle i tilfælde af ikkefinansielle tilsynsorganers potentielle overtrædelser eller manglende anvendelse af EU-retten, og hvis sådanne overtrædelser ikke afhjælpes i overensstemmelse med myndighedens henstillinger, bør den udstede advarsler til de ikkefinansielle tilsynsorganers berørte modparter. Myndigheden bør

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, medlemsstaterne skal indføre for at forebygge, at det finansielle system anvendes til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 (EUT L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

lette funktionen af AML/CFT-tilsynskollegierne i både den finansielle og ikkefinansielle sektor. Myndigheden bør desuden bidrage til konvergens i tilsynspraksis og fremme af høje tilsynsstandarder. Myndigheden bør desuden koordinere og støtte FIU'ers gennemførelse af fælles analyser eller anmode om iværksættelse af fælles analyser og bør stille IT-tjenester og værktøjer til kunstig intelligens til rådighed for FIU'erne for at forbedre deres dataanalysekapacitet samt værktøjer til sikker udveksling af oplysninger, herunder gennem hosting af FIU.net, det særlige IT-system, der gør det muligt for FIU'er at samarbejde og udveksle oplysninger med hinanden og, hvor det er relevant, med deres modparter fra tredjelande og tredjeparter.

(10) Med det formål at styrke AML/CFT-reglerne på EU-plan og øge deres klarhed og samtidig sikre overensstemmelse med internationale standarder og anden lovgivning er det nødvendigt at fastlægge myndighedens koordinerende rolle på EU-plan i forbindelse med alle typer forpligtede enheder for at bistå de nationale tilsynsorganer og fremme tilsynskonvergens med henblik på at øge effektiviteten af gennemførelsen af AML/CFT-foranstaltninger, også i den ikkefinansielle sektor. Myndigheden bør derfor have mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og vedtage retningslinjer, henstillinger og udtalelser med det formål at sikre, at de samme tilsynspraksisser og -standarder i de tilfælde, hvor tilsynet forbliver på nationalt plan, i princippet finder anvendelse på alle sammenlignelige enheder. Myndigheden bør desuden have til opgave at overvåge og måle graden af konvergens og konsekvent anvendelse af retlige krav og høje tilsynsstandarder fra tilsynsmyndighedernes og de forpligtede enheders side. Myndigheden bør på grund af sin højt specialiserede ekspertise have til opgave at udvikle en tilsynsmetode i overensstemmelse med en risikobaseret tilgang. Visse aspekter af metoden, som kan omfatte harmoniserede kvantitative benchmarks, såsom metoder til klassificering af forpligtede enheders risikoprofil, herunder deres iboende risikoprofiler og residualrisikoprofiler, bør beskrives nærmere i umiddelbart gældende bindende reguleringsforanstaltninger eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, idet der tages højde for ML/TF-risici i forbindelse med prudentielt tilsyn for at sikre et effektivt samspil mellem AML/CFT-tilsyn og prudentielt tilsyn. Andre aspekter af metoden, der kræver bredere tilsynsbeføjelser, såsom tilgange til vurdering af de interne kontroller i forpligtede enheder, bør være omfattet af ikkebindende retningslinjer, henstillinger og udtalelser fra myndigheden. Den harmoniserede tilsynsmetode bør tage behørigt hensyn til og, hvor det er relevant, udnytte de eksisterende tilsynsmetoder i forbindelse med andre aspekter af tilsynet med forpligtede enheder i den finansielle sektor, navnlig når der er et samspil mellem AML/CFT-tilsyn og prudentielt tilsyn. Navnlig bør den tilsynsmetode, som myndigheden skal udvikle, supplere de retningslinjer og andre instrumenter, der er udviklet af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([6]), og som indeholder en detaljeret beskrivelse af tilsynsmyndighedernes tilgange for så vidt angår hensyntagen til ML/TF-risici i forbindelse med prudentielt tilsyn for at sikre et effektivt samspil mellem AML/CFT-tilsyn og prudentielt tilsyn. En harmoniseret tilsynsmetode vil også gøre det muligt at udvikle fælles tilsynsværktøjer til interaktion med og dataanmodninger fra forpligtede enheder i hele tilsynssystemet. Myndigheden bør kunne koordinere udviklingen af sådanne værktøjer i form af strukturerede spørgeskemaer, der er baseret online eller offline og integreres i en fælles platform for interaktion med forpligtede enheder og blandt tilsynsorganer inden for systemet. En sådan platform vil ikke blot lette tilsynsprocesser og harmoniserede tilsynsmetoder, men også undgå overlappende indberetningskrav og pålæggelsen af en uforholdsmæssigt stor byrde for forpligtede enheder under tilsyn på EU-plan eller nationalt plan.

(11) Udvidelsen af hvidvask af penges underliggende lovovertrædelser til at omfatte manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner kræver, at der udvikles en forståelse af trusler og sårbarheder på dette område hos forpligtede enheder, tilsynsorganer og Unionen. Under udførelsen af sine tilsynsopgaver i forbindelse med udvalgte forpligtede enheder bør myndigheden derfor sikre, at disse enheder har indført passende systemer til at gennemføre krav vedrørende målrettede finansielle sanktioner. På samme måde bør myndigheden i betragtning af sin centrale rolle med hensyn til at sikre et effektivt tilsynssystem i hele det indre marked støtte tilsynsmæssig konvergens på dette område for at sikre passende tilsyn med kreditinstitutters og finansieringsinstitutters overholdelse af kravene vedrørende gennemførelsen af målrettede finansielle sanktioner. De oplysninger, der indsamles gennem myndighedens tilsyns- og konvergensopgaver, udgør en ressource for Unionens forståelse af risici i forbindelse med manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner og kan bidrage til at

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

identificere effektive afbødende foranstaltninger. Med henblik herpå bør myndigheden bidrage med sin erfaring og viden til udviklingen af en risikovurdering på EU-plan i forbindelse med manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner.

(12) Myndigheden bør betros at udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at færdiggøre det harmoniserede regelsæt, der er fastsat i forordning (EU) 2023/1113, forordning (EU) 2024/1624 og direktiv (EU) 2024/1640. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at godkende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, for at de kan få bindende retsvirkning.

(13) Myndigheden bør betros at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, hvor det er nødvendigt, for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning. Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF.

(14) Udkastene til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder bør kun kunne ændres i meget begrænsede og ekstraordinære tilfælde, idet myndigheden er den aktør, der er i tættest kontakt med og har bedst kendskab til AML/CFT-rammen. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør Kommissionens afgørelse om godkendelse af udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder være undergivet en tidsfrist.

(15) I forbindelse med udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og retningslinjer og henstillinger rettet til forpligtede enheder, tilsynsorganer eller FIU'er bør myndigheden som hovedregel gennemføre åbne offentlige høringer, medmindre disse høringer og analyser i høj grad står i misforhold til omfanget og virkningen af de pågældende foranstaltninger eller til sagens særligt hastende karakter. De offentlige høringer bør gennemføres for at analysere de potentielle omkostninger og fordele ved de nye foranstaltninger og de krav, de indfører, og for at sikre, at alle interessenter, herunder andre EU-organer, hvis kompetenceområde kan være berørt, har haft mulighed for at give deres input og rådgivning. Da civilsamfundets rolle, herunder den akademiske verden, undersøgende journalister og ikkestatslige organisationer, i årenes løb har vist sig at være af afgørende betydning med hensyn til at identificere kriminelle mønstre, og hvordan Unionens AML/CFT-ramme kan styrkes for at forhindre kriminelt misbrug af det indre marked, bør myndigheden være særlig opmærksom på input fra civilsamfundet. Den bør sikre, at civilsamfundet inddrages på passende vis og aktivt tilskyndes til at fremkomme med sine synspunkter under den politiske beslutningsproces.

(16) Da der ikke findes tilstrækkeligt effektive ordninger til håndtering af AML/CFT-hændelser, der omfatter grænseoverskridende aspekter, er det nødvendigt at indføre et integreret AML/CFT-overvågningssystem på EU-plan, der sikrer konsekvent anvendelse af AML/CFT-tilsynsmetoden af høj kvalitet og fremmer et effektivt samarbejde mellem alle relevante kompetente myndigheder. Derfor bør myndigheden og de nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder tilsammen udgøre et AML/CFT-tilsynssystem. AML/CFT-tilsynssystemet bør være baseret på gensidig tillid og samarbejde i god tro, herunder udveksling af oplysninger og data vedrørende tilsyn, for at sætte myndigheden og tilsynsmyndighederne i stand til at udføre deres opgaver effektivt. AML/CFT-tilsynssystemet vil være til gavn for tilsynsmyndighederne, når de står over for specifikke udfordringer, f.eks. i forbindelse med en øget ML/TF-risiko eller mangel på ressourcer, da gensidig bistand inden for dette system bør være mulig efter anmodning. Dette kunne også omfatte udveksling og udstationering af personale, uddannelsesaktiviteter og udveksling af bedste praksis. Desuden kunne Kommissionen yde teknisk bistand til medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 ([7]) for at fremme reformer, der har til formål at styrke bekæmpelsen af hvidvask af penge.

(17) I betragtning af den vigtige rolle, som tematiske undersøgelser spiller i AML/CFT-tilsynet i hele Unionen, da de gør det muligt at udpege og sammenligne eksponeringen for risici i forbindelse med forpligtede enheder under tilsyn, og at tilsynsorganer i forskellige medlemsstater i øjeblikket ikke drager fordel af disse evalueringer, er det nødvendigt, at myndigheden udpeger nationale tematiske undersøgelser, der har samme omfang og tidsramme, og sikrer deres

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

koordinering på EU-plan. For at undgå situationer med mulig modstridende kommunikation med tilsynsbelagte enheder bør myndighedens koordinerende rolle begrænses til interaktion med de relevante tilsynsmyndigheder og bør ikke omfatte nogen direkte interaktion med ikkeudvalgte forpligtede enheder. Af samme grund bør myndigheden undersøge muligheden for at tilpasse eller synkronisere tidsrammen for de nationale tematiske undersøgelser og lette alle aktiviteter, som de relevante tilsynsmyndigheder måtte ønske at udføre i fællesskab eller på lignende vis.

(18) Effektiv anvendelse af data fører til bedre overvågning og overholdelse af reglerne blandt forpligtede enheder. Derfor bør både myndighedens og tilsynsmyndighedernes direkte og indirekte tilsyn med alle forpligtede enheder i hele AML/CFT-tilsynssystemet være baseret på hurtig adgang til relevante data og oplysninger om de forpligtede enheder selv og om de tilsynsforanstaltninger og andre foranstaltninger, der træffes i forhold til dem, under hensyntagen til begrænsede opbevaringsperioder i overensstemmelse med den gældende databeskyttelsesramme. Med henblik herpå og under iagttagelse af oplysningernes fortrolige og følsomme karakter bør myndigheden oprette en central AML/CFT-database med oplysninger indsamlet fra alle tilsynsmyndigheder og stille disse oplysninger til rådighed for enhver tilsynsmyndighed og ikkeAML/CFT-myndighed inden for systemet, når det er nødvendigt, på grundlag af need-to-know- og fortrolighedskriterier. Disse indsamlede data bør også omfatte de relevante aspekter af tilbagetrækningen af tilladelsesprocedurer og egnetheds- og hæderlighedsvurderinger af aktionærer eller medlemmer af individuelle forpligtede enheders ledelsesorganer, da dette vil sætte tilsynsmyndigheder og ikkeAML/CFT-myndigheder i stand til behørigt at overveje eventuelle mangler hos specifikke enheder og enkeltpersoner, som måtte have manifesteret sig i andre medlemsstater. Databasen bør også indeholde statistiske oplysninger om tilsynsmyndigheder og FIU'er. Alle indsamlede data og oplysninger vil gøre det muligt for myndigheden at føre effektivt tilsyn med, at AML/CFT-tilsynssystemet fungerer korrekt og er effektivt. Oplysningerne fra databasen vil sætte myndigheden i stand til at reagere rettidigt på potentielle svagheder og tilfælde af ikkeudvalgte forpligtede enheders manglende overholdelse. For at sikre, at databasen indeholder alle relevante oplysninger, der er tilgængelige i hele AML/CFT-tilsynssystemet, bør tilsynsmyndighederne have fleksibilitet til at indgive andre kategorier af data ud over dem, der er direkte fastsat i denne forordning. På samme måde vil myndigheden, når den forvalter databasen og analyserer de indsendte data, være bedst i stand til at identificere, hvilke yderligere datapunkter eller datakategorier der kan anmodes om fra tilsynsmyndighederne for at øge databasens effektivitet. For at bidrage til udarbejdelsen, lagringen og anvendelsen af et sammenhængende og struktureret datasæt er det nødvendigt yderligere at præcisere formatet, procedurerne, tidsplanerne og andre detaljer vedrørende omfanget og arten af de data, der skal overføres til databasen. Med henblik herpå bør myndigheden udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og forelægge dem for Kommissionen. Specifikationerne i de reguleringsmæssige tekniske standarder vil fastlægge en passende detaljeringsgrad for specifikke kategorier af oplysninger, der forventes fremsendt med hensyn til de forskellige typer tilsynsaktiviteter eller kategorier af forpligtede enheder. De data, der indsamles med hensyn til forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor, bør tage hensyn til proportionalitetsprincippet og myndighedens mandat i den ikkefinansielle sektor. I betragtning af, at myndigheden vil indføre tilsyn på EU-plan i den ikke-finansielle sektor for første gang, og da direktiv (EU) 2024/1640 kræver tilpasninger af de nationale institutionelle rammer for tilsyn, som skal gennemføres i national ret, er det desuden nødvendigt at fastsætte en tilstrækkelig periode til at forberede integrationen i databasen af oplysninger fra tilsynsmyndigheder i den ikkefinansielle sektor. Navnlig bør data om den ikkefinansielle sektor indsendes til databasen senest fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, hvilket er et år efter fristen for gennemførelse af direktiv (EU) 2024/1640. Tilsynsmyndighederne i den ikkefinansielle sektor bør dog kunne indsende disse data på frivillig basis inden denne dato. De personoplysninger, der behandles i databasen, bør opbevares i en periode på op til ti år efter datoen for myndighedens indsamling af dem. En sådan opbevaringsperiode er strengt nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet med myndighedens og tilsynsmyndighedernes tilsynsaktiviteter. Længden af datalagringsperioden sikrer også, at myndigheden og tilsynsmyndighederne bevarer adgang til de nødvendige oplysninger om risikovurdering, forretningsaktiviteter, eksisterende kontroller og overtrædelser begået af individuelle forpligtede enheder for at kunne udføre deres opgaver, hvilket kræver, at de har adgang til sagsrelaterede oplysninger over en længere periode. En sådan opbevaringsperiode er navnlig nødvendig, da tilsynsmyndighederne bl.a. bør tage hensyn til overtrædelsens grovhed, varighed og hyppighed for at fastlægge niveauet for de sanktioner eller foranstaltninger, der skal anvendes, hvilket kræver en analyse af sagsrelaterede oplysninger vedrørende en længere referenceperiode. Tilsvarende er en sådan datalagringsperiode også nødvendig for så vidt angår oplysninger, der er resultatet af egnetheds- og hæderlighedsvurderinger af aktionærer eller medlemmer af ledelsesorganet, for at sikre, at tilsynsmyndighederne har tilstrækkelige oplysninger til at vurdere, om de har et godt omdømme, handler med ærlighed og integritet og besidder den viden og ekspertise, der er nødvendig for, at de kan udføre deres opgaver, og

for at sikre løbende overvågning af disse betingelser som krævet i direktiv (EU) 2024/1640. Personoplysninger bør slettes, hvis det ikke længere er nødvendigt at opbevare dem. I betragtning af formålet med databasen og de forskellige deltagere i AML/CFT-tilsynssystemets anvendelse af de deri indeholdte oplysninger bør den ikke indeholde data, der er omfattet af retten til fortrolighed mellem advokater og klienter.

(19) Med henblik på at sikre en mere effektiv og mindre fragmenteret beskyttelse af Unionens finansielle ramme bør myndigheden føre direkte tilsyn med et begrænset antal af de mest risikofyldte forpligtede enheder. Da ML/TF-risici ikke står i forhold til størrelsen af de tilsynsbelagte enheder, bør der anvendes andre kriterier til at identificere de mest risikobetonede enheder. Der bør navnlig overvejes to kategorier: grænseoverskridende risikobetonede kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med aktiviteter i et betydeligt antal medlemsstater, der udvælges regelmæssigt, og i særlige tilfælde enhver enhed, hvis væsentlige overtrædelser af gældende krav ikke afhjælpes tilstrækkeligt eller rettidigt af den nationale tilsynsmyndighed. I sådanne ekstraordinære tilfælde bør enten myndigheden eller de finansielle tilsynsorganer kunne anmode om en overførsel af tilsyn fra nationalt til EU-plan med en behørig begrundelse. Hvis sådanne anmodninger om overførsel indgives af myndigheden, bør de behandles af Kommissionen og enten godkendes eller afvises ved en officiel afgørelse under hensyntagen til den forelagte begrundelse. Hvis sådanne anmodninger om overførsel indgives af de finansielle tilsynsorganer til myndigheden og indebærer frivillig uddelegering af opgaver og beføjelser, bør det være op til myndigheden at træffe afgørelse om nødvendigheden af overførslen og påtage sig direkte tilsyn med den pågældende forpligtede enhed eller koncern, hvis den finder, at Unionens interesser og AML/CFT-systemets integritet kræver det. Alle enheder, over for hvilke myndigheden udøver direkte tilsynsbeføjelser, falder ind under kategorien »udvalgte forpligtede enheder«.

(20) Den første kategori af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter eller koncerner bestående af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter bør vurderes hvert tredje år på grundlag af en kombination af objektive kriterier vedrørende deres grænseoverskridende tilstedeværelse og aktiviteter og kriterier vedrørende deres ML/TF-risikoprofil. Kun kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter eller koncerner bestående af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er til stede i et betydeligt antal medlemsstater, uanset om de opererer gennem etableringssteder eller som led i den fri udveksling af tjenesteydelser i medlemsstaterne, og for hvilke tilsyn på EU-plan derfor ville være mere hensigtsmæssigt, bør medtages i udvælgelsesprocessen.

(21) Den periodiske vurdering af kreditinstitutters og andre finansieringsinstitutters risikoprofil med henblik på udvælgelse til direkte tilsyn bør ske på grundlag af data fra de finansielle tilsynsorganer eller, for allerede udvalgte forpligtede enheder, fra myndigheden. Myndigheden bør desuden sikre, at de finansielle tilsynsorganer anvender metoden ensartet, og koordinerer vurderingen af risikoprofilen for enheder på koncernniveau. Myndighedens og de finansielle tilsynsorganers respektive roller i vurderingsprocessen bør præciseres i en gennemførelsesmæssig teknisk standard. Myndigheden bør, hvor det er relevant, sikre overensstemmelse mellem metoden til vurdering af risikoprofilen med henblik på udvælgelse i henhold til denne forordning og metoden til harmonisering af vurderingen af forpligtede enheders iboende risikoprofiler og residualrisikoprofiler på nationalt plan, som skal udarbejdes i de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er vedtaget i henhold til artikel 40, stk. 2, i direktiv (EU) 2024/1640.

(22) I betragtning af de mange forskellige tilgange, som de nationale myndigheder har valgt til evalueringen af forpligtede enheders residualrisikoprofil, udvikler den reguleringsmæssige udvikling af en finjusteret og detaljeret harmoniseret metode, der gør det muligt at vurdere residualrisikoen med sammenlignelige resultater, sig og bør så hurtigt som muligt indledes på grundlag af det arbejde, som EBA har udført. Derfor bør den metode til kategorisering af residualrisiko, der skal anvendes til den første identifikation af udvalgte forpligtede enheder, sigte mod at være mere enkel og harmonisere de forskellige tilgange, der anvendes på nationalt plan. Myndigheden bør revidere sin metode hvert tredje år under hensyntagen til udviklingen i relevant viden.

(23) Det endelige udvælgelseskriterium bør sikre lige vilkår for forpligtede enheder under direkte tilsyn, og med henblik herpå bør myndigheden eller tilsynsmyndighederne ikke have noget skøn, når de skal træffe afgørelse om listen over forpligtede enheder, der bør være underlagt direkte tilsyn. Hvis en given vurderet forpligtet enhed opererer på tværs af grænserne og falder ind under kategorien med høj risiko i overensstemmelse med den harmoniserede metode, bør den derfor anses for at være en udvalgt forpligtet enhed.

(24) For at sikre gennemsigtighed og klarhed for de relevante institutioner bør myndigheden offentliggøre en liste over de udvalgte forpligtede enheder senest seks måneder efter påbegyndelsen af en udvælgelsesperiode efter at have kontrolleret, at de oplysninger, som de finansielle tilsynsorganer har fremlagt, stemmer overens med kriterierne for grænseoverskridende aktiviteter og metoden vedrørende risikoprofilen. Det er derfor vigtigt, at de relevante finansielle tilsynsorganer og, om nødvendigt, de forpligtede enheder selv, i begyndelsen af hver udvælgelsesperiode forsyner myndigheden med ajourførte statistiske oplysninger med henblik på at fastlægge listen over finansieringsinstitutter, der kan vurderes i overensstemmelse med de formelle kriterier for vurdering af deres grænseoverskridende transaktioner. I denne forbindelse bør de finansielle tilsynsorganer underrette myndigheden

om risikoprofilkategori, som et finansieringsinstitut falder ind under i deres jurisdiktioner i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i de reguleringsmæssige tekniske standarder. Myndigheden bør da påbegynde det direkte tilsyn med de udvalgte forpligtede enheder seks måneder efter offentliggørelsen af listen. Denne tid er nødvendig for på passende vis at forberede overførslen af tilsynsopgaver fra nationalt plan til EU-plan, herunder oprettelse af et fælles tilsynshold, og vedtage eventuelle relevante samarbejdsordninger med de relevante finansielle tilsynsorganer.

(25) For at sikre retssikkerhed og lige vilkår for udvalgte forpligtede enheder bør enhver udvalgt forpligtet enhed forblive under myndighedens direkte tilsyn i mindst tre år, selv om den udvalgte forpligtede enhed efter tidspunktet for udvælgelsen og i løbet af disse tre år ikke længere opfylder nogen af kriterierne vedrørende grænseoverskridende aktiviteter eller risiko på grund af f.eks. potentielt ophør eller potentiel konsolidering, udvidelse eller omfordeling af aktiviteter, der udføres gennem etableringssteder eller som led i den fri udveksling af tjenesteydelser. Myndigheden bør også sikre, at de udvalgte forpligtede enheder og deres tilsynsmyndigheder afsætter tilstrækkelig tid til at forberede sig på overførsel af tilsyn fra nationalt plan til EU-plan. Derfor bør hver efterfølgende udvælgelse påbegyndes tolv måneder før udløbet af den treårige tilsynsperiode for de tidligere udvalgte forpligtede enheder.

(26) Myndigheden bør føre tilsyn med forpligtede enheder i den finansielle sektor med en høj risikoprofil, hvis sådanne enheder opererer i mindst seks medlemsstater, enten gennem etableringssteder eller som led i den fri udveksling af tjenesteydelser i Unionen. I sådanne tilfælde ville tilsyn på EU-plan fra myndighedens side tilføre betydelig merværdi i forhold til tilsyn delt mellem hjem- og værtsmedlemsstater ved at fjerne behovet for, at de nationale tilsynsorganer i hjem- og værtslandene skal koordinere og tilpasse de foranstaltninger, der træffes over for forskellige dele af den samme koncern. For at sikre et ensartet tilsyn med koncerner og en mere detaljeret analyse af risikoen ved de vurderede grænseoverskridende enheder bør vurderingen af ML/TF-risikoen for forpligtede enheder, der er en del af en koncern, altid foretages på koncernniveau, hvilket resulterer i, at en enkelt risikoscore for hele koncernen tages i betragtning med henblik på udvælgelsen. Hele koncernen bør derefter betragtes som den udvalgte forpligtede enhed. Selv om det nøjagtige antal enheder, der kan opfylde kriterierne for direkte tilsyn med hensyn til risiko og grænseoverskridende aktiviteter, varierer og afhænger af deres forretningsmodel og risikoprofil med hensyn til hvidvask af penge på tidspunktet for vurderingen, er det nødvendigt at sikre en optimal, progressiv og dynamisk kompetencefordeling mellem Unionen og de nationale myndigheder i den første fase af myndighedens eksistens. For at sikre et tilstrækkeligt antal og et passende omfang af typer af højrisikogrupper og -enheder, som der føres tilsyn med på EU-plan, bør myndigheden have tilstrækkelige ressourcer til samtidig at føre tilsyn med op til 40 koncerner og enheder i det mindste under den første udvælgelsesproces. Hvis flere end 40 enheder opfylder kravene til at være omfattet af direkte tilsyn på grundlag af deres højrisikoprofil, bør myndigheden blandt dem udvælge de 40 enheder, der enten gennem etableringssteder eller som led i den fri udveksling af tjenesteydelser opererer i det højeste antal medlemsstater. I tilfælde af, at dette kriterium ikke er tilstrækkeligt til at kunne udvælge 40 enheder, navnlig hvis flere forpligtede enheder opererer i samme antal medlemsstater — f.eks. ved at enhed nr. 39, 40 og 41 alle er aktive i samme antal medlemsstater — bør myndigheden kunne skelne mellem dem og vælge dem, der har den største andel af transaktioner med tredjelande i forhold til deres samlede transaktionsvolumen. I de efterfølgende udvælgelsesprocesser og på grundlag af de erfaringer med tilsyn, der er opnået under den første udvælgelsesproces, vil det være gavnligt, at antallet af enheder under dens tilsyn øges, således at myndigheden også sikrer fuld dækning af det indre marked under dens tilsyn. Med henblik herpå bør myndigheden i tilfælde af, at mere end 40 enheder er berettiget til direkte tilsyn på grundlag af deres høje risikoprofil, i samråd med tilsynsmyndighederne kunne aftale at føre tilsyn med et specifikt andet antal enheder eller koncerner, der er større end 40. Når myndigheden træffer afgørelse om dette specifikke antal, bør den tage hensyn til sine egne ressourcer med hensyn til sin kapacitet til at tildele eller yderligere ansætte det nødvendige antal tilsyns- og støttemedarbejdere og bør sikre, at forøgelsen af de finansielle og menneskelige ressourcer er mulig. Samtidig kan der sikres fuldstændig dækning af det indre marked ved at føre tilsyn med mindst én enhed pr. medlemsstat. I de medlemsstater, hvor der ikke identificeres enheder efter den almindelige udvælgelsesproces, bør den risikometode, der er udformet med henblik på udvælgelsesprocessen, herunder kriterierne for at vælge mellem flere enheder med en høj risikoprofil, anvendes til at udvælge én enhed.

(27) De relevante aktører, der er involveret i anvendelsen af AML/CFT-rammen, bør samarbejde med hinanden i overensstemmelse med forpligtelsen til loyalt samarbejde, der er nedfældet i traktaterne. For at sikre, at AML/CFT-tilsynssystemet, der består af myndigheden og tilsynsmyndighederne, fungerer som en integreret mekanisme, og at de jurisdiktionsspecifikke risici og lokal tilsynsekspertise tages behørigt i betragtning og anvendes hensigtsmæssigt, bør direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder finde sted i form af fælles tilsynshold (joint supervisory teams (JST)), og, hvor det er relevant, særlige hold til kontrolbesøg på stedet. Disse hold bør ledes af en ansat i myndigheden, der koordinerer alle holdets tilsynsaktiviteter (»JST-koordinator«). JST-koordinatoren og andre

af myndighedens medarbejdere, der er på det fælles tilsynshold, bør være baseret på myndighedens hjemsted, men bør kunne udføre deres daglige opgaver og tilsynsaktiviteter i enhver medlemsstat, hvor den udvalgte forpligtede enhed har sine aktiviteter. Med henblik herpå bør de finansielle tilsynsorganer bistå med at sikre smidige og fleksible arbejdsordninger for alle medlemmer af det fælles tilsynshold. Myndigheden bør være ansvarlig for oprettelsen og sammensætningen af det fælles tilsynshold, og de lokale tilsynsorganer, der deltager i tilsynet med enheden, bør sikre, at et tilstrækkeligt antal af deres medarbejdere udpeges til holdet under hensyntagen til risikoprofilen for den udvalgte forpligtede enhed i deres jurisdiktion samt dens samlede aktivitetsvolumen. Hvert tilsynsorgan, der er involveret i tilsynet med en koncern, bør udpege et medlem til det fælles tilsynshold. I tilfælde, hvor risikoen for den forpligtede enheds aktiviteter er lav i en bestemt medlemsstat, bør det finansielle tilsynsorgan i den pågældende medlemsstat dog efter aftale med JST-koordinatoren kunne vælge ikke at udpege et medlem til det fælles tilsynshold. Hvis der ikke udpeges et medlem til det fælles tilsynshold, bør det relevante finansielle tilsynsorgan stadig have et kontaktpunkt for alle spørgsmål og ansvarsområder, der vedrører det fælles tilsynshold.

(28) For at sikre, at myndigheden kan opfylde sine tilsynsforpligtelser effektivt med hensyn til udvalgte forpligtede enheder, bør myndigheden kunne indhente alle interne dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, og med henblik herpå have generelle undersøgelsesbeføjelser, som alle tilsynsmyndigheder har i henhold til national forvaltningsret. Med henblik herpå bør myndigheden kunne rette anmodninger om oplysninger til den udvalgte forpligtede enhed, til fysiske personer, der er ansat af den, til juridiske personer, der tilhører den, og til parter, som den har indgået kontrakt med, såsom: den forpligtede enhed selv eller enhver juridisk person inden for den forpligtede enhed, ansatte i den forpligtede enhed og personer i sammenlignelige stillinger, herunder agenter og distributører, eksterne kontrahenter og tredjeparter, som en udvalgt forpligtet enhed har outsourcet sine aktiviteter til.

(29) Myndigheden bør have beføjelse til at kræve foranstaltninger internt i en enhed for at forbedre forpligtede enheders overholdelse af AML/CFT-rammen, herunder styrkelse af interne procedurer og ændringer i ledelsesstrukturen, for så vidt angår fjernelse af medlemmer af ledelsesorganet, uden at dette berører de beføjelser, som andre relevante tilsynsmyndigheder i den samme udvalgte forpligtede enhed har. På grundlag af resultater vedrørende den udvalgte forpligtede enheds manglende eller kun delvise overholdelse af gældende krav bør den kunne indføre særlige foranstaltninger eller procedurer for bestemte kunder eller kategorier af kunder, der udgør en høj ML/TF-risiko. Kontrolbesøg på stedet bør være et fast element i et sådant tilsyn og kan udføres af særlige hold. Hvis en specifik type kontrol på stedet, f.eks. med hensyn til en fysisk person, hvor forretningslokalerne er de samme som personens private bopæl, kræver en tilladelse fra den nationale retslige myndighed, bør myndigheden anmode om en sådan tilladelse.

(30) Myndigheden bør have en bred vifte af tilsynsbeføjelser i forhold til enheder under direkte tilsyn for at sikre overholdelse af gældende krav. Disse beføjelser bør finde anvendelse i tilfælde, hvor den udvalgte forpligtede enhed ikke opfylder sine krav, i tilfælde, hvor visse krav sandsynligvis ikke vil blive opfyldt, samt i tilfælde, hvor interne procedurer og kontroller ikke er hensigtsmæssige til at sikre en forsvarlig forvaltning af udvalgte forpligtede enheders ML/TF-risici. Udøvelsen af disse beføjelser kan ske ved hjælp af bindende afgørelser rettet til udvalgte individuelle forpligtede enheder.

(31) Ud over tilsynsbeføjelser til at anvende administrative foranstaltninger og for at sikre overholdelse bør myndigheden i ethvert tilfælde af overtrædelser af umiddelbart gældende krav kunne pålægge de udvalgte forpligtede enheder bøder. I tilfælde af alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser bør myndigheden altid anvende bøder. Sådanne sanktioner bør stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning og bør desuden både have afskrækkende virkning og være i overensstemmelse med princippet om ne bis in idem. De maksimale bødebeløb bør være i overensstemmelse med de bøder, der er fastsat i direktiv (EU) 2024/1640, og være tilgængelige for alle tilsynsmyndigheder i hele Unionen. Grundbeløbene for disse sanktioner bør fastsættes inden for de grænser, der er fastsat i AML/CFT-rammen, under hensyntagen til arten af de krav, der er blevet overtrådt. For at myndigheden kan tage tilstrækkeligt hensyn til skærpende eller formildende omstændigheder, bør det være muligt at justere det relevante grundbeløb. Med henblik på at opnå en rettidig afslutning af den skadelige forretningspraksis bør myndighedens administrerende råd have beføjelse til at pålægge tvangsbøder for at tvinge den pågældende juridiske eller fysiske person til at ophøre med den pågældende adfærd. Med henblik på at øge bevidstheden hos alle forpligtede enheder ved at tilskynde dem til at indføre forretningspraksis i overensstemmelse med AML/CFT-rammen bør bøderne og tvangsbøderne offentliggøres. Offentliggørelsesordningen for administrative foranstaltninger samt

de bøder og tvangsbøder, som myndigheden har pålagt, og som er nærmere beskrevet i denne forordning, bør nøje tilpasses ordningen på nationalt plan som fastsat i direktiv (EU) 2024/1640. Domstolen bør have jurisdiktion til at bedømme lovligheden af afgørelser vedtaget af myndigheden, Rådet og Kommissionen i medfør af artikel 263 i TEUF samt til at fastlægge deres ansvar uden for kontraktforhold.

(32) Det er vigtigt, at de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med gennemførelsen af målrettede finansielle sanktioner på nationalt plan, rettidigt underrettes om udvalgte forpligtede enheders overtrædelser af en sådan forpligtelse. Med henblik herpå bør myndigheden kunne udveksle sådanne oplysninger med det finansielle tilsynsorgan i den relevante medlemsstat og pålægge den at videregive sådanne oplysninger til den nationale myndighed, der er ansvarlig for at føre tilsyn med gennemførelsen af disse sanktioner.

(33) For ikkeudvalgte forpligtede enheder skal AML/CFT-tilsynet primært forblive på nationalt plan, idet de nationale kompetente myndigheder bevarer det fulde ansvar for det direkte tilsyn. Myndigheden bør tildeles tilstrækkelige indirekte tilsynsbeføjelser til at sikre, at tilsynsforanstaltningerne på nationalt plan er konsekvente og af høj kvalitet i hele Unionen. Den bør derfor foretage vurderinger af situationen med hensyn til tilsynskonvergens og offentliggøre rapporter med sine resultater. Den bør have beføjelse til at vedtage opfølgningsforanstaltninger i form af retningslinjer og henstillinger, herunder individuelle henstillinger, rettet til finansielle tilsynsorganer som følge af vurderingen med henblik på at sikre harmoniseret tilsynspraksis på højt plan i hele Unionen. Individuelle henstillinger kan indeholde forslag til specifikke opfølgningsforanstaltninger, og det finansielle tilsynsorgan bør gøre alt for at overholde disse foranstaltninger. Hvis et finansielt tilsynsorgan ikke gennemfører den nødvendige opfølgning, bør myndigheden træffe de tilstrækkelige og nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med denne forordning.

(34) Myndigheden bør også kunne bilægge tvister mellem finansielle tilsynsorganer om de foranstaltninger, der skal træffes over for en ikkeudvalgt forpligtet enhed i den finansielle sektor. For at sikre et konstruktivt samarbejde bør myndigheden i første omgang forsøge at løse tvisten gennem en forligsfase med en fastsat frist. Hvis forligsfasen ikke fører til de ønskede resultater, bør myndigheden kunne træffe en bindende afgørelse, hvorved det pålægges disse tilsynsorganer at iværksætte specifikke tiltag eller undlade visse tiltag med henblik på at bilægge sagen og sikre overholdelse af EU-retten.

(35) Med henblik på at sikre AML/CFT-tilsynssystemets korrekte funktion og effektivitet bør myndigheden kunne identificere og handle i tilfælde af systematiske svigt i tilsynet som følge af overtrædelser af EU-retten som følge af manglende eller ukorrekt anvendelse af nationale love og bestemmelser til gennemførelse af EU-direktiver. Med henblik herpå, og uden at det berører Kommissionens beføjelser til at indlede en traktatbrudsprocedure i henhold til TEUF, bør myndigheden kunne undersøge sådanne mulige overtrædelser. Hvis myndigheden har konstateret et brud efter at have underrettet det pågældende tilsynsorgan og, hvis det er relevant, givet andre finansielle tilsynsorganer mulighed for at fremlægge oplysninger om sagen, bør myndigheden, hvis den finder det hensigtsmæssigt, kunne udstede en henstilling til det pågældende tilsynsorgan, hvori den skitserer de foranstaltninger, der skal træffes for at afhjælpe overtrædelsen. Hvis de konstaterede mangler ikke er blevet afhjulpet, bør Kommissionen også kunne afgive en udtalelse, der kræver, at tilsynsorganet efterkommer myndighedens henstilling.

(36) Visse forpligtede enheder i den finansielle sektor, som ikke opfylder kravene til den regelmæssige udvælgelsesproces, kan stadig have en høj iboende risikoprofil eller residualrisikoprofil set ud fra et ML/TF-perspektiv, eller de kan påtage sig, ændre eller udvide aktiviteter, der indebærer en høj risiko, der ikke afbødes med et tilsvarende niveau af intern kontrol, hvilket vil føre til alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af AML/CFT-kravene. Hvis der er tegn på mulige alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af de gældende AML/CFT-krav, kan de være tegn på grov uagtsomhed fra den forpligtede enheds side. Tilsynsmyndigheden bør være i stand til at reagere hensigtsmæssigt på eventuelle overtrædelser og forhindre, at risiciene materialiserer sig og fører til grov uagtsomhed i anvendelsen af AML/CFT-kravene. I visse tilfælde er en reaktion på nationalt plan imidlertid måske ikke tilstrækkelig eller rettidig, navnlig når der er tegn på, at der allerede er sket alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser på enhedsniveau. I sådanne tilfælde bør myndigheden anmode det lokale tilsynsorgan om at træffe specifikke foranstaltninger for at rette op på situationen, herunder anmode om at udstede finansielle sanktioner eller andre tvangsforanstaltninger. For at forhindre, at ML/TF-risici bliver til virkelighed, bør fristen for foranstaltninger på nationalt plan være tilstrækkelig kort.

(37) Myndigheden bør underrettes, hvis situationen for en ikkeudvalgt forpligtet enhed med hensyn til dens overholdelse af gældende krav og dens eksponering for ML/TF-risici forværres hurtigt og betydeligt, navnlig hvis en sådan forringelse i væsentlig grad kan skade omdømmet for flere medlemsstater eller for Unionen som helhed.

(38) Myndigheden bør have mulighed for at anmode om overførsel af tilsynsopgaver og -beføjelser vedrørende en bestemt forpligtet enhed på eget initiativ i tilfælde af passivitet, manglende overholdelse af eller manglende evne til at følge dens instrukser inden for den fastsatte frist. Eftersom overførslen af opgaver og beføjelser i forhold til en forpligtet enhed uden en specifik anmodning fra det finansielle tilsynsorgan til myndigheden vil kræve en skønsmæssig afgørelse fra myndighedens side, bør myndigheden rette en specifik anmodning herom til Kommissionen. For at Kommissionen kan træffe en afgørelse, der er i overensstemmelse med rammerne for myndighedens opgaver inden for AML/CFT-rammen, bør myndighedens anmodning indeholde en passende begrundelse og angive en præcis varighed af omfordelingen af opgaver og beføjelser til for myndigheden. Tidsrammen for omfordelingen af beføjelser bør svare til den tid, myndigheden har brug for til at håndtere risiciene på virksomhedsniveau, og bør ikke overstige tre år. Myndigheden bør kunne anmode om en forlængelse af denne tidsramme, hvis de konstaterede overtrædelser ikke er blevet afhjulpet. Denne forlængelse bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at afhjælpe disse overtrædelser, og må ikke overstige tre år. Kommissionen bør vedtage en afgørelse om at overføre beføjelser og opgaver vedrørende tilsynet med virksomheden til myndigheden hurtigt og under alle omstændigheder uden unødig forsinkelse. Denne afgørelse bør fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

(39) For at forbedre tilsynspraksis i den ikkefinansielle sektor bør myndigheden gennemføre peerevalueringer af tilsynsorganer i den ikkefinansielle sektor, herunder peerevalueringer af offentlige myndigheder, der fører tilsyn med selvregulerende organer. Med henblik herpå bør myndigheden udvikle den metodologiske ramme for sådanne evalueringer, herunder regler for at undgå interessekonflikter i forbindelse med gennemførelsen af peerevalueringer og i forbindelse med udarbejdelsen af resultater og vedrørende de overvejelser, der skal tages hensyn til i forbindelse med evalueringer foretaget af internationale organisationer og mellemstatslige organer med kompetence inden for ML/TF-forebyggelse, når der træffes afgørelse om planlægningen af peerevalueringer og deres indhold. Med henblik på at fremme konvergens i tilsynspraksis bør myndigheden offentliggøre rapporter med resultaterne af disse peerevalueringer, herunder identificerede mangler og god praksis. Disse rapporter kan ledsages af retningslinjer eller henstillinger rettet til de relevante offentlige myndigheder, herunder offentlige myndigheder, der fører tilsyn med selvregulerende organer. Selvregulerende organer bør kunne deltage i peerevalueringer, hvis de har udtrykt interesse for dette.

(40) Med det formål at øge effektiviteten af gennemførelsen af AML/CFT-foranstaltninger, også i den ikkefinansielle sektor, bør myndigheden også kunne undersøge mulige overtrædelser eller ukorrekt anvendelse af EU-retten begået af tilsynsorganer i denne sektor samt offentlige myndigheder, der fører tilsyn med selvregulerende organer. Hvis myndigheden konstaterer, at der foreligger en overtrædelse, bør den kunne udstede en henstilling til det pågældende ikkefinansielle tilsynsorgan eller tilsynsmyndighed med angivelse af de foranstaltninger, der skal træffes for at rette op på den. Hvis der ikke er truffet passende foranstaltninger som reaktion på denne henstilling, bør myndigheden også kunne udstede en advarsel til tilsynsmyndighedens eller det ikkefinansielle tilsynsorgans relevante modparter. Myndighedens beføjelser til at udstede sådanne henstillinger og advarsler berører ikke Kommissionens beføjelser til at indlede traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater, hvis den konstaterer en situation med manglende eller mangelfuld gennemførelse af EU-retten i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til traktaterne.

(41) Myndigheden bør også kunne bilægge tvister mellem ikkefinansielle tilsynsorganer om de foranstaltninger, der skal træffes over for en forpligtet enhed i den ikkefinansielle sektor. For at sikre et konstruktivt samarbejde bør myndigheden forsøge at løse tvister gennem en forligsfase med en fastsat frist. I slutningen af forligsfasen bør myndigheden afgive udtalelse om, hvordan tvisten kan bilægges.

(42) I lyset af den grænseoverskridende karakter af ML/TF er et effektivt samarbejde, informationsudveksling og en koordineret indsats mellem FIU'er af afgørende betydning. For at forbedre en sådan koordinering og et sådant samarbejde bør myndigheden tildeles opgaver og beføjelser, der gør det muligt for myndigheden og FIU'erne i fællesskab at oprette en støtte- og koordineringsmekanisme for FIU'er. Med henblik herpå bør myndigheden have tilstrækkelige menneskelige, finansielle og IT-mæssige ressourcer, som om nødvendigt bør være organisatorisk

adskilt fra det personale, der udfører opgaverne i forbindelse med myndighedens tilsynsaktiviteter. Hvorvidt støtte- og koordineringsmekanismen for FIU'er bliver en succes, afhænger af, at myndigheden og FIU'erne samarbejder i god tro og udveksler alle relevante oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres respektive opgaver. I tilfælde af uenighed mellem FIU'er om samarbejde og udveksling af oplysninger bør myndigheden underrettes herom og bør kunne fungere som mægler mellem de relevante FIU'er.

(43) Med henblik på at analysere mistænkelige aktiviteter, der berører flere jurisdiktioner, bør de FIU'er, der har modtaget tilknyttede indberetninger, være i stand til effektivt at foretage fælles analyser af sager af fælles interesse. Med henblik herpå bør myndigheden kunne foreslå, iværksætte, koordinere og med alle relevante midler støtte fælles analyser af grænseoverskridende mistænkelige transaktioner eller aktiviteter. En fælles analyse bør udløses, når der er behov for en sådan i henhold til de relevante bestemmelser i EU-retten og i overensstemmelse med metoderne og kriterierne for udvælgelse og prioritering af sager, der er relevante for gennemførelsen af fælles analyser udviklet af myndigheden. FIU'erne bør gøre alt for at acceptere myndighedens opfordring til at deltage i en fælles analyse. En FIU, der afviser at deltage i en fælles analyse, bør begrunde sit afslag over for myndigheden. Hvis det er relevant, bør disse grunde gives til den FIU, der har identificeret behovet for at foretage den fælles analyse. Efter udtrykkeligt samtykke fra de FIU'er, der deltager i de fælles analyser, bør myndighedens personale, der støtter gennemførelsen af fælles analyser, kunne modtage og behandle alle nødvendige data og oplysninger, herunder data og oplysninger vedrørende sagens genstand.

(44) Myndigheden bør kunne anmode FIU'er om at indlede en fælles analyse under særlige omstændigheder, herunder hvis whistleblowere eller undersøgende journalister har gjort myndigheden bekendt med oplysninger, eller hvor den fælles analyse af komplekse og grænseoverskridende sager ville tilføre merværdi. FIU'er, der er blevet anmodet om at deltage i en fælles analyse, bør straks svare myndigheden med angivelse af, om de er villige til at deltage i den fælles analyse, og, hvis de ikke er villige til at deltage, angive deres begrundelse herfor.

(45) Det er afgørende på et tidligt tidspunkt at identificere forbindelser til oplysninger, som andre EU-organer, -kontorer og -agenturer og relevante tredjeparter er i besiddelse af, for at sikre, at de mest relevante grænseoverskridende sager, herunder dem, der kræver omfattende operationel analyse, udvælges. I den forbindelse og med forbehold af samtykke fra alle FIU'er, der har tilkendegivet, at de er villige til at deltage i en fælles analyse, bør myndighedens personale have tilladelse til på et hit/no-hit-grundlag at krydstjekke disse FIU'ers oplysninger med de oplysninger, der stilles til rådighed af andre FIU'er og EU-organer, -kontorer og -agenturer, herunder Europol. Myndigheden bør sikre, at den mest avancerede teknologi, der er til rådighed, herunder teknologier til beskyttelse af privatlivets fred, anvendes til at krydstjekke oplysninger på et hit/no-hit-grundlag. FIU.net-systemets match-funktionalitet er et eksempel på en løsning, der gør det muligt for en FIU i realtid at fastslå, om en person, hvis oplysninger pseudonymiseres, allerede er kendt af FIU'en i et andet land eller af et EU-organ, -kontor eller -agentur, hvorved unødvendig behandling af personoplysninger undgås. I tilfælde af et hit bør myndigheden dele de oplysninger, der gav et hit, med de FIU'er, der er involveret i den fælles analyse. Under disse omstændigheder bør myndigheden også dele de oplysninger, der udløste hittet, med EU-organer, -kontorer og -agenturer med forbehold af forudgående samtykke fra den FIU, der leverer oplysningerne.

(46) For at sikre, at processen for udarbejdelse af en fælles analyse er hurtig og effektiv, bør myndigheden være ansvarlig for oprettelsen og sammensætningen af det fælles analysehold og dets koordinering.

(47) Et effektivt operationelt samarbejde i grænseoverskridende sager mellem myndigheden og andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer er af afgørende betydning. For at sikre, at der, hvor det er relevant, følges effektivt op på resultaterne af fælles analyser af grænseoverskridende sager, bør myndigheden fremlægge resultaterne af fælles analyser for Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) eller sende dem til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), hvis resultaterne af en fælles analyse viser, at der kan være begået en strafbar handling, i forbindelse med hvilken EPPO og OLAF kunne udøve deres beføjelser. Med forbehold af samtykke fra alle FIU'er, der deltager i en fælles analyse, bør myndigheden desuden også kunne sende resultaterne af denne fælles analyse til Europol og Eurojust, hvis resultaterne af denne fælles analyse viser, at der kan være begået en strafbar handling, i forbindelse med hvilken Europol og Eurojust kunne udøve deres beføjelser. Myndigheden bør kunne udveksle strategiske oplysninger såsom typologier og risikoindikatorer med EPPO, OLAF, Europol og Eurojust.

(48) I henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EU) 2017/1939 ([8]) indberetter myndigheden uden unødig forsinkelse enhver strafbar adfærd, i forhold til hvilken den kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 22 og artikel 25, stk. 2 og 3, i nævnte forordning, for EPPO. I henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([9]) fremsender myndigheden uden ophold alle oplysninger om eventuelle tilfælde af svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der påvirker Unionens finansielle interesser, til OLAF. EPPO og OLAF bør i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i de instrumenter, der styrer dem, underrette myndigheden om de skridt, der er taget i forbindelse med de fremlagte oplysninger, og eventuelle relevante resultater.

(49) For at forbedre effektiviteten af de fælles analyser bør myndigheden kunne etablere metoder og procedurer for gennemførelse af de fælles analyser. På grundlag af tilbagemeldinger fra de FIU'er, der er involveret i fælles analyser, bør myndigheden kunne evaluere deres adfærd med henblik på at identificere de indhøstede erfaringer. Sådanne evalueringer bør gøre det muligt for myndigheden at udarbejde opfølgningsrapporter og konklusioner, der skal deles med alle FIU'er, uden at videregive fortrolige oplysninger eller oplysninger til begrænset brug, med henblik på yderligere at forbedre metoderne og procedurerne for gennemførelse af fælles analyser og i sidste ende forbedre og fremme selve analyserne.

(50) For at lette og forbedre samarbejdet mellem FIU'er og myndigheden, herunder med henblik på fælles analyser, bør FIU'erne kunne delegere en medarbejder pr. FIU til myndigheden (»nationale FIU-delegerede«). De delegerede i de nationale FIU'er bør støtte myndighedens personale i udførelsen af alle opgaver vedrørende FIU'er, herunder gennemførelse af fælles analyser og udarbejdelse af trusselsvurderinger og strategiske analyser af ML/TF-trusler, -risici og -metoder. Selv om FIU-delegerede forbliver under deres delegerende FIU's myndighed, bør de være operationelt uafhængige og selvstændige, når de udfører deres opgaver og pligter i henhold til denne forordning. De bør hverken søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller fra regeringer eller andre offentlige eller private organer. Deres opgaver og pligter bør ikke berøre FIU'ernes sikkerheds- og fortrolighedsregler.

(51) Ud over de fælles analyser bør myndigheden tilskynde til og lette forskellige former for gensidig bistand mellem FIU'er, herunder uddannelse og udveksling af personale, for at forbedre kapacitetsopbygningen og muliggøre udveksling af viden og god praksis blandt FIU'er. Myndighedens rolle med hensyn til at støtte FIU'er i deres aktiviteter giver den en enestående mulighed for at lette FIU'ers adgang til databaser og værktøjer, der er afgørende for at forbedre kvaliteten af finansielle efterretninger. Myndigheden bør anvende sin holdning til på vegne af alle FIU'er at forhandle kontrakter med leverandører af disse værktøjer og databaser samt relevant uddannelse af dens personale og FIU'ernes personale. Myndigheden bør også spille en mæglerrolle i tilfælde af uenighed mellem FIU'er. Med henblik herpå bør FIU'er kunne henvise tvister vedrørende samarbejde, herunder udveksling af oplysninger mellem FIU'er, til myndigheden med henblik på mægling, hvis de ikke løser disse tvister gennem direkte kontakt og dialog.

(52) Myndigheden bør forvalte, hoste og vedligeholde FIU.net og holde systemet ajour under hensyntagen til de behov, som FIU'er giver udtryk for. Med henblik herpå bør myndigheden sikre, at den mest avancerede teknologi til enhver tid anvendes til udvikling af FIU.net med forbehold af en cost-benefit-analyse. Da myndigheden kun bør forlade sig på tredjepartstjenesteudbydere i forbindelse med ikkevæsentlige opgaver, bør den ikke outsource hosting og forvaltning af FIU.net. Myndigheden bør ikke have adgang til indholdet af de oplysninger, der udveksles inden for FIU.net, medmindre den er en tiltænkt modtager af sådanne oplysninger. For at kunne sende, modtage og krydstjekke oplysninger bør myndigheden have et operationelt knudepunkt i FIU.net-systemet.

(53) For at fastlægge en konsekvent, virkningsfuld og effektiv tilsynspraksis og FIU-relateret praksis og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten bør myndigheden kunne udstede retningslinjer og henstillinger rettet

([8]) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

til alle eller kategorier af forpligtede enheder og alle eller en kategori af tilsynsmyndigheder og FIU'er. Retningslinjerne og henstillingerne kan udstedes i henhold til en specifik beføjelse i de gældende EU-retsakter eller på myndighedens eget initiativ, hvis der er behov for at styrke AML/CFT-rammen på EU-plan.

(54) For at yde optimal bistand til FIU'er og dermed øge effektiviteten af støtte- og koordineringsmekanismen for FIU'er bør myndigheden og FIU'erne kunne styrke effektiviteten af FIU'ernes aktiviteter og identificere og fremme bedste praksis. Peerevalueringer vil være det bedste instrument til at muliggøre en objektiv vurdering af sådanne aktiviteter og praksisser, og myndigheden bør derfor have til opgave at tilrettelægge sådanne peerevalueringer baseret på metoder og procedureregler for gennemførelsen af sådanne evalueringer, som skal udvikles centralt af myndigheden. For at være nyttige bør peerevalueringerne være omfattende og omfatte alle relevante aspekter af FIU'ernes opgaver som fastsat i kapitel III i direktiv (EU) 2024/1640. De bør derfor bl.a. omfatte tilstrækkeligheden af FIU'ernes ressourcer, de foranstaltninger, der er gennemført for at sikre FIU'ernes operationelle uafhængighed og autonomi, de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte sikkerheden og fortroligheden af de oplysninger, der behandles af FIU'er, funktionerne vedrørende modtagelse af indberetninger af mistænkelige transaktioner, funktionerne i forbindelse med FIU'ernes operationelle og strategiske analyser og deres formidling samt FIU'ernes nationale og grænseoverskridende samarbejdsordninger og -praksis. Peerevalueringerne kan resultere i, at myndigheden udsteder retningslinjer og henstillinger, der har til formål at fremme identificeret bedste praksis og afhjælpe eventuelle mangler.

(55) Oprettelsen af en solid forvaltningsstruktur inden for myndigheden er afgørende for at sikre en effektiv udførelse af myndighedens opgaver og for en effektiv og objektiv beslutningsproces. På grund af kompleksiteten og mangfoldigheden af de opgaver, som myndigheden har fået overdraget på både tilsynsområdet og FIU-området, kan beslutningerne ikke træffes af et enkelt ledelsesorgan, som det ofte er tilfældet i decentrale agenturer. Mens visse typer afgørelser, såsom afgørelser om vedtagelse af fælles instrumenter, skal træffes af repræsentanter for de relevante myndigheder eller FIU'er og overholde afstemningsreglerne i TEUF, kræver visse andre afgørelser, såsom afgørelser over for individuelle udvalgte forpligtede enheder eller individuelle myndigheder, et mindre beslutningstagende organ, hvis medlemmer bør være underlagt passende ansvarlighedsordninger. Myndigheden får derfor en formand og en administrerende direktør.

(56) For at sikre den relevante ekspertise bør det generelle råd have to sammensætninger. For alle afgørelser om vedtagelse af almengyldige retsakter, såsom udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer, henstillinger og udtalelser vedrørende FIU'er, bør den bestå af lederne af medlemsstaternes FIU'er (»det generelle råd i FIU-sammensætningen«). For de samme typer af retsakter vedrørende direkte eller indirekte tilsyn med finansielle og ikkefinansielle forpligtede enheder bør den bestå af lederne af AML/CFT-tilsynsmyndigheder, som er offentlige myndigheder (»det generelle råd i tilsynssammensætning«). Alle parter, der er repræsenteret i det generelle råd, bør bestræbe sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i rådets arbejde. Alle parter bør tilstræbe at opnå en afbalanceret kønsfordeling i det generelle råd.

(57) For at sikre en smidig beslutningsproces bør opgaverne være klart fordelt: Det generelle råd i FIU-sammensætningen bør træffe afgørelse om udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og lignende foranstaltninger for FIU'er, mens det generelle råd i tilsynssammensætning bør træffe afgørelse om udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og lignende foranstaltninger for forpligtede enheder. Det generelle råd i tilsynssammensætning bør også i overensstemmelse med procedurer, der skal fastlægges efter aftale med det administrerende råd, kunne afgive udtalelse til det administrerende råd om alle udkast til afgørelser rettet mod individuelle udvalgte forpligtede enheder, som foreslås af de fælles tilsynshold. Hvis der ikke foreligger en sådan udtalelse, bør afgørelserne træffes af det administrerende råd. Hvis det administrerende råd i sin endelige afgørelse afviger fra udtalelsen fra det generelle råd i tilsynssammensætning, bør den give en skriftlig begrundelse herfor.

(58) Med henblik på afstemning og beslutningstagning bør hver medlemsstat have én stemmeberettiget repræsentant. Lederne af tilsynsmyndighederne for forpligtede enheder i hver medlemsstat bør derfor udpege en fast repræsentant som stemmeberettiget medlem af det generelle råd i tilsynssammensætning. Alternativt bør de offentlige myndigheder i en medlemsstat afhængigt af emnet for afgørelsen eller dagsordenen for et givent møde i det generelle råd kunne udpege en ad hoc-repræsentant. De praktiske ordninger for beslutningstagning og afstemning blandt medlemmerne af det generelle råd i tilsynssammensætning bør fastsættes i det generelle råds forretningsorden, som skal udarbejdes af myndigheden.

(59) For at det generelle råd i FIU-sammensætning kan få bistand ved udarbejdelsen af alle relevante afgørelser under dets mandat, bør det støttes af et stående udvalg med en mere begrænset sammensætning. Det stående udvalg bør støtte arbejdet i det generelle råd i FIU-sammensætning og udelukkende udføre sine forpligtelser i Unionens interesse som helhed. Det bør arbejde tæt sammen med FIU-delegerede og myndighedens personale med ansvar for opgaver vedrørende FIU'er og i fuld åbenhed over for det generelle råd i FIU-sammensætning.

(60) Myndighedens formand bør lede det generelle råds møder og have stemmeret, når afgørelserne træffes med simpelt flertal. Kommissionen bør være medlem uden stemmeret i det generelle råd. For at etablere et godt samarbejde med andre relevante institutioner bør det generelle råd også kunne tillade andre observatører uden stemmeret — navnlig repræsentanter udpeget af Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd og for hver af de tre europæiske tilsynsmyndigheder, nemlig EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger — EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ([10]) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed — ESMA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([11]) (under ét »ESA'erne«), til møder i det generelle råd i dets tilsynssammensætning og OLAF, Europol, EPPO og Eurojust til møder i det generelle råd i FIU-sammensætningen — når spørgsmål, der henhører under deres respektive mandater, drøftes eller er genstand for afgørelser. For at sikre, at relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer indbydes til møder, hvor deres tilstedeværelse vil være nødvendig eller gavnlig, bør det i det generelle råds forretningsorden klart defineres, under hvilke omstændigheder disse EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt andre observatører bør kunne få adgang til møderne. Ved udarbejdelsen af de relevante dele af forretningsordenen bør myndigheden aftale vilkårene og betingelserne for deres deltagelse med disse EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer. En sådan aftale formodes at foreligge, hvis vilkårene og betingelserne for deltagelse allerede er indeholdt i de bilaterale samarbejdsordninger eller aftalememoranda, der er fastsat i denne forordning. For at sikre en smidig beslutningsproces bør det generelle råds afgørelser træffes med simpelt flertal, bortset fra afgørelser vedrørende udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger, som bør træffes af et kvalificeret flertal af medlemsstaternes repræsentanter i overensstemmelse med afstemningsreglerne i traktaterne.

(61) Myndighedens ledelsesorgan bør være det administrerende råd sammensat af myndighedens formand og fem fuldtidsansatte medlemmer, herunder næstformanden, og udpeges af Europa-Parlamentet og Rådet på baggrund af et forslag fra det generelle råd på grundlag af den endelige liste over kvalificerede kandidater, som Kommissionen har opstillet. Med henblik på at sikre en hurtig og effektiv beslutningsproces bør det administrerende råd være ansvarlig for planlægningen og udførelsen af alle myndighedens opgaver, medmindre specifikke afgørelser udtrykkeligt tildeles det generelle råd. For at sikre objektivitet og en passende hurtighed i beslutningsprocessen vedrørende direkte tilsyn med de udvalgte forpligtede enheder bør det administrerende råd træffe alle bindende afgørelser rettet til udvalgte forpligtede enheder. Repræsentanterne for de finansielle tilsynsorganer, hvor enheden er etableret, bør kunne deltage i det administrerende råds drøftelser. Derudover bør det administrerende råd sammen med en repræsentant for Kommissionen være kollektivt ansvarlig for myndighedens administrative og budgetmæssige beslutninger.

(62) For at gøre det muligt at træffe hurtige beslutninger bør alle det administrerende råds beslutninger, herunder beslutninger, hvor Kommissionen har stemmeret, træffes med simpelt flertal, idet myndighedens formand har den afgørende stemme i tilfælde af stemmelighed. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af myndigheden med hensyn til afgørelser, hvor Kommissionen har stemmeret, og det administrerende råd afviger fra Kommissionens udtalelse, bør det administrerende råd kunne give en grundig begrundelse for en sådan afvigelse.

(63) For at sikre, at myndigheden fungerer uafhængigt, bør de fem fuldtidsmedlemmer af det administrerende råd og myndighedens formand handle uafhængigt og i Unionens interesse som helhed. De bør både under og efter deres embedsperiode udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele. For at undgå at give indtryk af, at medlemmer af myndighedens administrerende råd potentielt kan

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

bruge deres stilling som bestyrelsesmedlemmer til at få en udnævnelse til en højtstående post i den private sektor efter deres embedsperiode og for at forhindre eventuelle interessekonflikter efter offentlig ansættelse, bør der indføres en afkølingsperiode for de fem fuldtidsmedlemmer af det administrerende råd samt myndighedens formand.

(64) Myndighedens formand bør udnævnes af Rådet på grundlag af objektive kriterier efter Europa-Parlamentets godkendelse. Både Europa-Parlamentet og det generelle råd bør kunne gennemføre høringer af kandidaterne til stillingen som formand for myndigheden, som Kommissionen har udvalgt. For at sikre et informeret valg af den bedste kandidat fra Europa-Parlamentets og Rådets side og en høj grad af gennemsigtighed i udnævnelsesprocessen bør det generelle råd kunne afgive en offentlig udtalelse om resultaterne af sine høringer eller fremsende sin udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Formanden bør repræsentere myndigheden udadtil og aflægge rapport om udførelsen af myndighedens opgaver.

(65) Myndighedens administrerende direktør bør udnævnes af det administrerende råd på grundlag af en liste fra Kommissionen. For at muliggøre et optimalt valg bør den endelige liste omfatte mindst to kandidater, der udvælges af Kommissionen på grundlag af kvalifikationer og dokumenterede administrative, budgetmæssige og ledelsesmæssige færdigheder på højt niveau, som de udvalgte ansøgere skal demonstrere under en åben udvælgelsesprocedure. Myndighedens administrerende direktør bør være en højtstående administrativ ansat i myndigheden med ansvar for den daglige ledelse af myndigheden samt for budgetforvaltning, indkøb, rekruttering og personale.

(66) Ligestilling mellem kvinder og mænd og mangfoldighed er grundlæggende værdier i Unionen, som den fremmer i hele spektret af EU-tiltag. Selv om der er gjort fremskridt på disse områder over tid, er der brug for mere for at opnå en afbalanceret repræsentation i beslutningstagningen, hvad enten det er på EU-plan eller nationalt plan. Myndighedens vigtigste ledelsesorgan, det administrerende råd, bør være kollegialt og bør bestå af myndighedens formand og fem andre uafhængige medlemmer, mens den daglige ledelse bør overdrages til en administrerende direktør. Alle disse personer bør udvælges på grundlag af en åben udvælgelsesprocedure, der primært er baseret på individuelle meritbaserede kriterier. Samtidig er det hensigten, at udnævnelserne kollektivt fører til, at myndigheden ledes kollektivt af en gruppe med tilstrækkelig forskelligartet ekspertise og baggrund og ligelig kønsfordeling. I betragtning af at Kommissionen har til opgave at udarbejde de endelige lister over kandidater til stillingerne som formand for myndigheden, medlem af det administrerende råd og den administrerende direktør, bør den lade sig lede af en nødvendighed for at tage hensyn til det kollektive resultat af udnævnelserne. Specifikt bør de udvalgte kandidater gøre det muligt for de relevante ansættelsesmyndigheder at foretage udnævnelser, der i sidste ende muliggør tilstrækkelig mangfoldighed og kønsbalance i myndighedens øverste ledelse.

(67) For effektivt at beskytte de berørte parters rettigheder, af hensyn til procesøkonomien og for at mindske byrden for Den Europæiske Unions Domstol bør myndigheden give fysiske og juridiske personer mulighed for at anmode om en revision af beslutninger, der er truffet, i henhold til de beføjelser, der er knyttet til direkte tilsyn, som myndigheden er tillagt ved denne forordning, og som er rettet til dem, eller som berører dem umiddelbart og individuelt. Uafhængigheden og objektiviteten af de udtalelser, der afgives af det administrative klagenævn, bør bl.a. sikres ved dets sammensætning af fem uafhængige og tilstrækkeligt kvalificerede personer.

(68) Det er nødvendigt at udstyre myndigheden med de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer, så den kan opfylde de mål, opgaver og ansvarsområder, den har fået tildelt i henhold til denne forordning. For at sikre, at myndigheden fungerer korrekt, bør finansieringen, afhængigt af opgaverne og funktionerne, tilvejebringes ved en kombination af gebyrer, der opkræves af visse forpligtede enheder, og et bidrag fra Unionens budget. For at sikre, at myndigheden kan udføre sine opgaver som direkte eller indirekte tilsynsorgan for forpligtede enheder, bør der indføres en passende mekanisme til fastsættelse og opkrævning af gebyrer. For så vidt angår gebyrer, der opkræves af udvalgte forpligtede enheder og visse ikkeudvalgte forpligtede enheder, bør metoden til beregning heraf og processen for opkrævning af gebyrer udvikles i en delegeret retsakt fra Kommissionen. De gebyrer, der opkræves af visse forpligtede enheder, bør beregnes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og navnlig under hensyntagen til, om de forpligtede enheder er omfattet af direkte tilsyn eller ej, deres risikoprofil og deres omsætning. Metoden bør kalibreres på en sådan måde, at det sikres, at en lavere risikoprofil resulterer i et mindre gebyrbidrag i forhold til enhedens størrelse. Bidraget fra Unionens budget skal fastsættes af Unionens budgetmyndighed som et led i budgetproceduren. Med henblik herpå bør myndigheden forelægge Kommissionen et overslag. Den bør også vedtage finansielle bestemmelser efter høring af Kommissionen.

(69) Reglerne for udarbejdelse og gennemførelse af myndighedens budget samt for forelæggelse af myndighedens årsregnskab bør følge bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 ([12]), for så vidt angår samarbejdet med EPPO og effektiviteten af OLAF's undersøgelser.

(70) For at forebygge og effektivt bekæmpe intern svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet inden for myndigheden bør den være omfattet af forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, for så vidt angår samarbejdet med EPPO og effektiviteten af OLAF's undersøgelser. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([13]), som bør kunne foretage kontrol på stedet inden for sit kompetenceområde.

(71) Som anført Kommissionens meddelelse af 7. februar 2013 med titlen »EU-strategi for cybersikkerhed: Et åbent, sikkert og beskyttet cyberspace« er det af afgørende betydning at sikre et højt niveau af cyberrobusthed i alle EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer på grund af det stadig mere fjendtlige trusselsmiljø. Den administrerende direktør bør således sikre en passende IT-risikostyring, en stærk intern IT-styring og tilstrækkelige IT-sikkerhedsmidler. Som hovedregel bør mindst 10 % af myndighedens IT-udgifter på gennemsigtig vis afsættes til direkte IT-sikkerhed. Bidraget til Cybersikkerhedstjenesten for Unionens Institutioner, Organer, Kontorer og Agenturer (CERT-EU) kan medregnes i dette minimumskrav til udgifter. Myndigheden arbejder tæt sammen med CERT-EU og indberetter større hændelser inden for 24 timer til CERT-EU samt til Kommissionen.

(72) Myndigheden bør stå til ansvar over for både Europa-Parlamentet og Rådet for udførelsen af sine opgaver og gennemførelsen af denne forordning. Myndigheden bør hvert år forelægge en rapport i denne henseende for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

(73) Myndighedens personale bør bestå af midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter, herunder nationale delegerede, der stilles til rådighed for myndigheden af FIU'er, men bør forblive under deres delegerende FIU's myndighed. Myndigheden bør i samråd med Kommissionen vedtage de relevante gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med ordningerne i artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd i den Europæiske Union, fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, ECSC) nr. 259/68 ([14]) (»vedtægten for tjenestemænd«).

(74) For at sikre, at fortrolige oplysninger behandles som sådan, bør alle medlemmer af myndighedens styrende organer, alt myndighedens personale, herunder udstationeret personale og personale, der stilles til rådighed for myndigheden, samt alle personer, der udfører opgaver for myndigheden på kontraktbasis, være omfattet af tavshedspligt, herunder eventuelle fortrolighedsbegrænsninger og -forpligtelser, der følger af de relevante bestemmelser i EU-retten, og som vedrører myndighedens specifikke opgaver. Fortrolighеds- og tavshedspligten bør dog ikke forhindre myndigheden i at samarbejde med og udveksle eller videregive oplysninger til andre relevante nationale myndigheder eller EU-myndigheder eller -organer, hvis det er nødvendigt for udførelsen af deres respektive opgaver, og hvor et sådant samarbejde og en sådan udveksling af oplysninger er fastsat i EU-retten.

(75) Uden at det berører de fortrolighedsforpligtelser, der gælder for myndighedens personale og repræsentanter i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, bør myndigheden være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([15]). I overensstemmelse med begrænsningerne vedrørende fortrolighed og tavshedspligt i forbindelse med myndighedens tilsynsopgaver og FIU-støtte- og koordineringsopgaver bør offentlig adgang til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, der er fastsat i nævnte forordning, ikke udvides til fortrolige oplysninger, der håndteres af myndighedens personale. Navnlig bør operationelle data eller oplysninger vedrørende sådanne operationelle data fra myndigheden og FIU'erne, som myndighedens personale behandler som følge af udførelsen af opgaverne og aktiviteterne i forbindelse med støtte og koordinering af FIU'er, betragtes som fortrolige. Med hensyn til tilsynsopgaver bør adgang til oplysninger eller data fra myndigheden, de finansielle tilsynsmyndigheder eller de forpligtede enheder, der er indhentet som følge af udførelsen af opgaver og aktiviteter i forbindelse med direkte tilsyn, i princippet også behandles som fortrolige og

([12]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1).

([13]) EUT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

([14]) EUT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

ikke videregives. Fortrolige oplysninger, der vedrører en tilsynsprocedure, bør helt eller delvis kunne videregives til de forpligtede enheder, der er parter i denne tilsynsprocedure, forudsat at andre personer har en legitim interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder.

(76) Uden at det berører eventuelle specifikke sprogordninger, der måtte blive vedtaget inden for AML/CFT-tilsynssystemet og med udvalgte forpligtede enheder, bør Rådets forordning nr. 1 ([16]) finde anvendelse på myndigheden, og eventuelle oversættelsesydelser, der måtte være nødvendige for myndighedens virksomhed, ud over tolkning, bør leveres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

(77) Uden at dette berører medlemsstaters og deres myndigheders forpligtelser, bør behandling af personoplysninger på grundlag af denne forordning med henblik på forebyggelse af ML/TF betragtes som nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som myndigheden har fået pålagt i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([17]) og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([18]). I henhold til forordning (EU) 2018/1725 skal Kommissionen høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, når den udarbejder delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der har indvirkning på beskyttelsen af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger. Dette kan være tilfældet for de reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som myndigheden skal udarbejde. For at sikre en gnidningsløs proces for udarbejdelse og vedtagelse af disse retsakter bør myndigheden, hvis den mener, at der er en merværdi ved at høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse allerede på tidspunktet for udarbejdelsen af disse retsakter, underrette Kommissionen herom og indhente sin tilladelse til at foretage høringen.

(78) Indberetning af uregelmæssigheder foretaget af ansatte i forpligtede enheder eller koncerner kan give myndigheden kritiske oplysninger om kreditinstitutters og finansieringsinstitutters generelle grad af overholdelse af AML/CFT-kravene i hele Unionen. Tilsvarende kan indberetning fra ansatte hos tilsynsmyndigheder, selvregulerende organer, der varetager tilsynsfunktioner, og FIU'er bistå myndigheden i dens rolle med at sikre tilsyn af høj kvalitet og støtte udviklingen af effektive finansielle oplysninger i hele det indre marked. Disse medarbejdere skal imidlertid have tilstrækkelig sikkerhed for, at deres indberetninger vil blive behandlet med en høj grad af fortrolighed, og at deres personoplysninger under ingen omstændigheder vil blive videregivet. Med henblik herpå bør autoriteten have indført foranstaltninger til at bevare fortroligheden af indberetninger af uregelmæssigheder. Myndigheden bør ved fastsættelsen af sine interne regler for håndtering af indberetninger om mulige overtrædelser af AML/CFT-reglerne sikre, at indberetninger fra ansatte i udvalgte forpligtede enheder prioriteres, og kan fastsætte procedurer for håndtering af gentagne indberetninger, stor tilstrømning af indberetninger og situationer, hvor der indgives indberetninger, som vedrører overtrædelser, der falder uden for myndighedens mandat. Personer, der indberetter overtrædelser vedrørende AML/CFT til myndigheden, bør desuden være berettiget til den beskyttelse, der ydes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 ([19]), forudsat at betingelserne deri er opfyldt.

(79) Myndigheden bør etablere samarbejdsforbindelser med Unionens relevante organer, kontorer og agenturer, herunder Europol, Eurojust, EPPO og ESA'erne. For at forbedre det tværsektorielle tilsyn og fremme samarbejdet mellem tilsynsmyndigheder og AML/CFT-tilsynsorganer bør myndigheden også etablere samarbejdsforbindelser med de myndigheder, der er kompetente med hensyn til prudentielt tilsyn med forpligtede enheder i den finansielle sektor,

([16]) Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

herunder ECB, for så vidt angår spørgsmål vedrørende de opgaver, den overdrages ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ([20]), samt afviklingsmyndigheder som defineret i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ([21]), udpegede myndigheder som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ([22]) og kompetente myndigheder som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 ([23]). Med henblik herpå bør myndigheden kunne indgå aftaler eller aftalememoranda med sådanne organer, herunder med hensyn til enhver informationsudveksling, der er nødvendig for udførelsen af myndighedens og disse organers respektive opgaver. Myndigheden bør gøre sit bedste for efter anmodning at udveksle oplysninger med sådanne organer inden for de grænser, der følger af retlige begrænsninger, herunder databeskyttelseslovgivning. Myndigheden bør desuden muliggøre en effektiv informationsudveksling mellem alle finansielle tilsynsorganer i AML/CFT-tilsynssystemet og ovennævnte myndigheder, og et sådant samarbejde og en sådan udveksling af oplysninger bør finde sted på en struktureret og effektiv måde.

(80) Partnerskaber til informationsudveksling er blevet stadig vigtigere fora for samarbejde og informationsudveksling mellem kompetente myndigheder og forpligtede enheder i nogle medlemsstater. I betragtning af myndighedens mandat til at forebygge og afsløre hvidvask af penge, dens underliggende forbrydelser og finansiering af terrorisme bør det være muligt for myndigheden at etablere et partnerskab for udveksling af oplysninger med henblik på at forfølge dette mål. Oplysninger, der udveksles inden for rammerne af et partnerskab for informationsudveksling, bør være i overensstemmelse med anvendelsesområdet for myndighedens mandat. Hvis myndigheden fungerer som direkte tilsynsmyndighed for udvalgte forpligtede enheder eller til støtte for FIU'er, som er en del af et partnerskab for informationsudveksling i en hvilken som helst medlemsstat, kan det være en fordel for myndigheden også at deltage heri på betingelser, der fastsættes af den eller de relevante nationale offentlige myndigheder, der opretter et sådant partnerskab for informationsudveksling, og med deres udtrykkelige samtykke.

(81) I betragtning af at samarbejde mellem tilsynsmyndigheder, administrative myndigheder og retshåndhævende myndigheder er afgørende for en vellykket bekæmpelse af ML/TF, og visse EU-myndigheder og -organer har specifikke opgaver eller mandater på dette område, bør myndigheden sikre, at den er i stand til at samarbejde med sådanne myndigheder og organer, navnlig OLAF, Europol, Eurojust og EPPO. Hvis der er behov for at etablere specifikke samarbejdsordninger eller indgå aftalememoranda mellem myndigheden og disse organer og myndigheder, bør myndigheden kunne gøre dette. Ordningen bør være af strategisk og teknisk karakter, bør ikke indebære udveksling af fortrolige eller operationelle oplysninger, som myndigheden er i besiddelse af, og bør redegøre for de opgaver, som allerede udføres af andre EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af ML/TF.

(82) Da prædikatforbrydelser såvel som selve forbrydelsen hvidvask af penge ofte er af global karakter, og eftersom Unionens forpligtede enheder også opererer med og i tredjelande, er et effektivt samarbejde med alle relevante tredjelandsmyndigheder inden for både tilsyn og drift af FIU'er afgørende for at styrke Unionens AML/CFT-ramme. I betragtning af myndighedens unikke kombination af direkte og indirekte tilsyn og FIU-samarbejdsrelaterede opgaver og beføjelser bør den kunne spille en aktiv rolle i sådanne eksterne samarbejdsordninger. Myndigheden bør specifikt tillægges beføjelser til at udvikle kontakter og indgå i administrative ordninger med myndigheder i tredjelande, der har regulerings-, tilsyns- og FIU-relaterede kompetencer. Myndighedens rolle kan være særlig gavnlig i tilfælde, hvor samspillet mellem flere offentlige myndigheder og FIU'er i Unionen og tredjelandsmyndigheder vedrører spørgsmål, der falder inden for rammerne af myndighedens opgaver. I sådanne tilfælde bør myndigheden spille en ledende rolle med hensyn til at fremme dette samspil.

([20]) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).

(83) I betragtning af myndighedens opgaver og beføjelser på AML/CFT-området er myndigheden godt placeret til at støtte Kommissionens indsats i internationale fora, herunder FATF, med henblik på at fremme en fælles, konsekvent og effektiv repræsentation af Unionens interesser i sådanne fora. Myndigheden bør derfor bistå Kommissionen i dens aktiviteter som medlem af FATF og bidrage til Unionens repræsentation og forsvaret af dens interesser i internationale fora. I betragtning af betydningen af de gensidige evalueringer, der foretages af FATF og Europarådets Ekspertkomité vedrørende Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorisme — Moneyval, og hvis disse evalueringer vedrører medlemsstaterne, bør myndighedens personale stille sig til rådighed og samarbejde med de evalueringshold, der er ansvarlige for at foretage evalueringerne, hvor det er nødvendigt.

(84) Eftersom det er meningen, at myndigheden skal have en bred vifte af beføjelser og opgaver i forbindelse med direkte og indirekte tilsyn med og kontrol af alle forpligtede enheder, er det nødvendigt, at disse beføjelser forbliver konsoliderede inden for ét EU-organ og ikke giver anledning til modstridende kompetencer med andre EU-organer. EBA bør derfor ikke bevare sine opgaver og beføjelser vedrørende AML/CFT, når denne forordning finder fuld anvendelse, og de respektive artikler i forordning (EU) nr. 1093/2010 bør udgå. De midler, der tildeles EBA til udførelse af disse opgaver og beføjelser, bør overføres til myndigheden. I betragtning af at alle tre ESA'er vil samarbejde med myndigheden og bør kunne deltage i møderne i det generelle råd i tilsynssammensætning som observatører, bør myndigheden have samme mulighed i forbindelse med møder i tilsynsrådet for ESA'erne. I tilfælde, hvor de respektive tilsynsråd drøfter eller træffer afgørelse om spørgsmål, der er relevante for udførelsen af myndighedens opgaver og beføjelser, bør myndigheden kunne deltage i deres møder som observatør. Artiklerne om tilsynsrådets sammensætning i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(85) For at sikre denne forordnings effektivitet bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår procedurereglerne for udøvelsen af beføjelsen til at pålægge bøder eller tvangsbøder, nærmere regler for forældelsesfrister for pålæggelse og håndhævelse af sanktioner, samt metoden til beregning af størrelsen af det gebyr, der opkræves af hver udvalgt og ikkeudvalgt forpligtet enhed, der er pålagt gebyrer, og proceduren for opkrævning af disse gebyrer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([24]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(86) Myndigheden bør påtage sig de fleste af sine opgaver og beføjelser i overensstemmelse med denne forordning senest den 1. juli 2025. Det direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder bør påbegyndes fra 2028. Dette bør give myndigheden tilstrækkelig tid til at etablere sit hovedkvarter i medlemsstaten som fastsat i denne forordning.

(87) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(88) ECB afgav sin udtalelse den 16. februar 2022 ([25]).

(89) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 22. september 2021 ([26]) —

([24]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
([25]) EUT C 210 af 25.5.2022, s. 5.
([26]) EUT C 524 af 29.12.2021, s. 10.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE, RETLIG STATUS OG DEFINITIONER

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (»myndigheden«) oprettes hermed.

2. Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den tildeles ved denne forordning, navnlig de i artikel 6 omhandlede, og inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1113, direktiv (EU) 2024/1640 og forordning (EU) 2024/1624 samt alle direktiver, forordninger og afgørelser baseret på nævnte retsakter, af eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver, og af national lovgivning, der gennemfører direktiv (EU) 2024/1640 og andre direktiver, hvorved tilsynsmyndighederne tillægges opgaver.

3. Myndighedens mål er at beskytte offentlighedens interesser, stabiliteten i og integriteten af Unionens finansielle system og et velfungerende indre marked ved at:

a) forhindre, at Unionens finansielle system anvendes til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (»ML/TF«)

b) bidrage til at udpege og vurdere ML/TF-risici og trusler i hele det indre marked samt risici og trusler, der hidrører fra lande uden for Unionen, og som påvirker eller har potentiale til at påvirke det indre marked

c) sikre tilsyn af høj kvalitet inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (»AML/CFT«) i hele det indre marked

d) bidrage til tilsynsmæssig konvergens på AML/CFT-området i hele det indre marked

e) bidrage til harmoniseringen af praksis med hensyn til finansielle efterretningsenheders (FIU'ers) afsløring af mistænkelige transaktioner eller aktiviteter

f) støtte og koordinere udvekslingen af oplysninger mellem FIU'er og mellem FIU'er og andre kompetente myndigheder.

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-retten, navnlig i henhold til artikel 258 i TEUF.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning anvendes foruden de definitioner, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) 2024/1624 og artikel 2 i direktiv (EU) 2024/1640, følgende definitioner:

1) »udvalgt forpligtet enhed«: et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en koncern af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter på det højeste konsolideringsniveau i Unionen, i overensstemmelse med de relevante regnskabsstandarder, som er under direkte tilsyn af myndigheden i henhold til artikel 13

2) »ikkeudvalgt forpligtet enhed«: et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en koncern af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter på det højeste konsolideringsniveau i Unionen, i overensstemmelse med de relevante regnskabsstandarder, bortset fra en udvalgt forpligtet enhed

3) »AML/CFT-tilsynssystem«: myndigheden og tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne

4) »ikkeAML/CFT-myndighed«:

a) en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([27])

b) den Europæiske Centralbank (ECB), når den udfører de opgaver, den er blevet pålagt ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013

c) en afviklingsmyndighed udpeget i henhold til artikel 3 i direktiv 2014/59/EU

d) en udpeget myndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/49/EU

e) en kompetent myndighed som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 35, i forordning (EU) 2023/1114.

Artikel 3

Retlig status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.

2. Myndigheden har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

3. Myndigheden repræsenteres af sin formand.

Artikel 4

Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i Frankfurt am Main, Tyskland.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

AFDELING 1

Opgaver og beføjelser

Artikel 5

Opgaver

1. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til ML/TF-risici, som det indre marked står over for:

a) overvågning af udviklingen på tværs af det indre marked og vurdering af trusler, sårbarheder og risici i forbindelse med ML/TF

b) overvågning af udviklingen i tredjelande og vurdering af trusler, sårbarheder og risici i forbindelse med deres AML/CFT-systemer, der påvirker eller potentielt kan påvirke det indre marked

c) indsamling og analyse af oplysninger fra sine egne og tilsynsmyndighedernes tilsynsaktiviteter om påviste svagheder i forpligtede enheders anvendelse af AML/CFT-reglerne, deres risikoeksponering, pålagte sanktioner og de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet

([27]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

d) oprettelse og ajourføring af en central AML/CFT-database med oplysninger indsamlet fra tilsynsmyndigheder eller opstået ved myndighedens aktiviteter

e) analyse af de oplysninger, der er indsamlet i den centrale database, og udveksling af disse analyser med tilsynsorganer, tilsynsmyndigheder og ikkeAML/CFT-myndigheder på grundlag af need-to-know- og fortrolighedskriterier

f) støtte til analysen af ML/TF-risici og risikoen for manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner, der påvirker det indre marked, jf. artikel 7 i direktiv (EU) 2024/1640

g) støtte til samt lettelse og styrkelse af samarbejde og udveksling af oplysninger mellem forpligtede enheder og tilsynsorganer, tilsynsmyndigheder og ikkeAML/CFT-myndigheder med henblik på at udvikle en fælles forståelse af ML/TF-risici og trusler mod det indre marked, herunder gennem deltagelse i partnerskaber for informationsudveksling inden for AML/CFT

h) udgivelse af publikationer og tilbydelse af uddannelse samt andre tjenester efter anmodning for at øge bevidstheden om og imødegå ML/TF-risici

i) underretning af Kommissionen om tilfælde, hvor myndigheden under udførelsen af sine opgaver opdager, at en medlemsstat har gennemført direktiv (EU) 2024/1640 ukorrekt eller ufuldstændigt

j) udførelse af andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i andre lovgivningsmæssige retsakter, jf. artikel 1, stk. 2.

2. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til udvalgte forpligtede enheder:

a) sikring af, at de udvalgte forpligtede enheder overholder de krav, der gælder for dem i henhold til forordning (EU) 2024/1624 og forordning (EU) 2023/1113, herunder forpligtelser vedrørende gennemførelsen af målrettede finansielle sanktioner

b) gennemførelse af tilsynskontroller og vurderinger på individuelt plan og koncernniveau for at fastslå, om de interne politikker, procedurer og kontroller, som de udvalgte forpligtede enheder har indført, er tilstrækkelige til at overholde de krav, der finder anvendelse på dem, og på grundlag af disse tilsynskontroller og vurderinger pålægge specifikke krav, anvende administrative foranstaltninger og pålægge bøder og tvangsbøder i henhold til artikel 21, 22 og 23

c) deltagelse i koncerntilsyn, navnlig i AML/CFT-tilsynskollegier, herunder når en udvalgt forpligtet enhed er en del af en koncern, der har hovedsæde, datterselskaber eller filialer uden for Unionen

d) udvikling og ajourføring af et system til vurdering af de udvalgte forpligtede enheders risici og sårbarheder med henblik på at give input til myndighedens og tilsynsmyndighedernes tilsynsaktiviteter, herunder gennem indsamling af data fra disse enheder gennem strukturerede spørgeskemaer og andre online- eller offlineredskaber.

3. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til finansielle tilsynsorganer:

a) ajourføring af en liste over finansielle tilsynsorganer i Unionen

b) gennemførelse af regelmæssige vurderinger for at sikre, at alle finansielle tilsynsorganer har de nødvendige ressourcer, beføjelser og strategier til at udføre deres opgaver på AML/CFT-området og tilrådighedsstillelse af resultaterne af sådanne vurderinger

c) som svar på en anmodning fra de finansielle tilsynsorganer for myndigheden om at påtage sig direkte tilsyn eller på myndighedens eget initiativ træfning af passende foranstaltninger under ekstraordinære omstændigheder, der kræver myndighedens indgriben, og i forbindelse med ikkeudvalgte forpligtede enheders overholdelse eller risikoeksponering

d) fremme af AML/CFT-tilsynskollegiernes virkemåde i den finansielle sektor

e) bidrag, i samarbejde med finansielle tilsynsorganer, til konvergens i tilsynspraksis og fremme af høje tilsynsstandarder på AML/CFT-området, herunder i forbindelse med verifikation af overholdelse af AML/CFT-krav vedrørende målrettede finansielle sanktioner

f) koordinering af udveksling af personale og oplysninger mellem finansielle tilsynsorganer i Unionen på AML/CFT-området

g) bistand på AML/CFT-området til finansielle tilsynsorganer efter deres specifikke anmodninger, herunder anmodninger om mægling mellem finansielle tilsynsorganer

h) bilæggelse med bindende virkning af tvister mellem finansielle tilsynsorganer om de foranstaltninger, der skal træffes over for en forpligtet enhed, herunder AML/CFT-tilsynskollegier, efter en specifik anmodning som omhandlet i litra g).

4. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til ikkefinansielle tilsynsorganer:

a) ajourføring af en liste over ikkefinansielle tilsynsorganer i Unionen

b) koordinering af peerevalueringer af tilsynsstandarder og -praksis på AML/CFT-området

c) undersøgelse på AML/CFT-området af potentielle overtrædelser eller manglende anvendelse af EU-retten begået af ikkefinansielle tilsynsorganer og offentlige myndigheder, der fører tilsyn med selvregulerende organer, udstedelse af henstillinger om, hvordan de konstaterede overtrædelser kan afhjælpes, og, hvis tilsynsorganerne eller de offentlige myndigheder ikke efterlever henstillingerne, udstedelse af advarsler, der fastsætter de foranstaltninger, der skal gennemføres for at afbøde virkningerne af overtrædelsen

d) gennemførelse af regelmæssige revisioner for at sikre, at alle ikkefinansielle tilsynsorganer har de nødvendige ressourcer og beføjelser til at udføre deres opgaver på AML/CFT-området

e) bidrag til konvergens i tilsynspraksis og fremme af høje tilsynsstandarder på AML/CFT-området

f) fremme af AML/CFT-tilsynskollegiers virkemåde inden for den ikkefinansielle sektor

g) bistand til ikkefinansielle tilsynsorganer efter deres specifikke anmodninger, såsom anmodninger om at mægle mellem ikkefinansielle tilsynsorganer i tilfælde af en tvist om de foranstaltninger, der skal træffes over for en forpligtet enhed, herunder i forbindelse med AML/CFT-tilsynskollegier.

Hvis tilsynet med specifikke sektorer på nationalt plan uddelegeres til selvregulerende organer, udfører myndigheden de opgaver, der er fastsat i første afsnit, i forbindelse med offentlige organer, der fører tilsyn med sådanne organers aktiviteter.

5. Myndigheden udfører følgende opgaver med hensyn til FIU'er og deres aktiviteter i medlemsstater:

a) ajourføring af en liste over FIU'er i Unionen

b) overvågning af ændringer i FIU'ers retlige ramme og deres organisation, med fokus på ressourcer til udførelse af deres opgaver

c) støtte til FIU'ernes arbejde og bidrag til forbedret samarbejde og koordinering mellem FIU'er

d) bidrag til indkredsning og udvælgelse af sager, der er relevante for FIU'ernes gennemførelse af fælles analyser

e) udvikling af passende metoder og procedurer til gennemførelse af FIU'ernes fælles analyser af grænseoverskridende sager

f) oprettelse, koordinering, tilrettelæggelse og fremme af gennemførelsen af fælles analyser, der udføres af FIU'er

g) tilvejebringelse af bistand til FIU'er efter deres specifikke anmodninger, såsom anmodninger om mægling i tilfælde af uenighed mellem FIU'er

h) gennemførelse af peerevalueringer af FIU'ernes aktiviteter med henblik på at styrke deres sammenhæng og effektivitet og identificere bedste praksis

i) udvikling af og tilrådighedsstillelse for FIU'erne af værktøjer og tjenester til forbedring af deres analysekapacitet samt af IT-tjenester og -værktøjer og tjenester og værktøjer til kunstig intelligens med henblik på sikker udveksling af oplysninger, herunder gennem hosting af FIU.net

j) udvikling, udveksling og fremme af ekspertviden om afsløring, analyse og formidling af mistænkelige transaktioner

k) levering af specialiseret uddannelse og bistand til FIU'er på deres anmodning herom, herunder ved at yde finansiel støtte, inden for rammerne af myndighedens mål og i overensstemmelse med de personale- og budgetressourcer, der er til rådighed

l) på anmodning fra FIU'er støtte deres interaktion med forpligtede enheder ved at stille ekspertviden til rådighed for forpligtede enheder, herunder forbedring af deres kendskab og procedurer til afsløring af mistænkelige aktiviteter og transaktioner og deres indberetning til FIU'erne

m) udarbejdelse og koordinering af vurderinger og strategiske analyser af ML/TF-trusler, -risici og -metoder, som FIU'erne har udpeget.

6. Med henblik på at udføre de opgaver, som den overdrages ved denne forordning, anvender myndigheden al relevant EU-ret, og såfremt denne EU-ret består af direktiver, den nationale lovgivning til gennemførelse af disse direktiver. Hvis den gældende EU-ret består af forordninger, og hvis disse forordninger aktuelt udtrykkeligt giver medlemsstaterne valgmuligheder, skal myndigheden anvende den nationale lovgivning, hvor disse valgmuligheder kommer til udtryk.

Artikel 6

Myndighedens beføjelser.

1. Med hensyn til de udvalgte forpligtede enheder har myndigheden de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er fastsat i artikel 17-21, og beføjelsen til at pålægge bøder og tvangsbøder, jf. artikel 22 og 23.

Myndigheden har ligeledes alle de beføjelser og forpligtelser, som de finansielle tilsynsorganer har på AML/CFT-området i medfør af den gældende EU-ret, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

I det omfang, det er nødvendigt for at udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, kan myndigheden ved hjælp af instrukser pålægge finansielle tilsynsorganer at gøre brug af deres beføjelser på AML/CFT-området i henhold til og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national ret, såfremt denne forordning ikke pålægger myndigheden sådanne beføjelser.

Med henblik på udøvelsen af de i første og andet afsnit omhandlede beføjelser kan myndigheden udstede bindende afgørelser rettet til individuelle udvalgte forpligtede enheder. Myndigheden har beføjelse til at anvende administrative foranstaltninger og pålægge bøder for manglende overholdelse af de afgørelser, der er truffet i forbindelse med udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i artikel 21, i overensstemmelse med artikel 22.

2. Med hensyn til tilsynsorganer og tilsynsmyndigheder har myndigheden følgende beføjelser:

a) at kræve fremlæggelse af oplysninger eller dokumenter, herunder skriftlige eller mundtlige forklaringer, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, herunder statistiske oplysninger og oplysninger om nationale tilsynsorganers og tilsynsmyndigheders interne processer eller ordninger, og at få adgang til disse oplysninger i og udtrække dem fra de fælles strukturerede spørgeskemaer og andre online- og offlineredskaber, som myndigheden har udviklet

b) at udstede retningslinjer og henstillinger

c) at udstede anmodninger om at handle og instrukser om foranstaltninger, der bør træffes over for ikkeudvalgte forpligtede enheder i henhold til kapitel II, afdeling 4

d) at foretage mægling efter anmodning fra et finansielt tilsynsorgan eller et ikkefinansielt tilsynsorgan

e) efter anmodning fra finansielle tilsynsorganer med bindende virkning at bilægge tvister mellem finansielle tilsynsorganer, herunder inden for rammerne af AML/CFT-tilsynskollegierne.

3. Med hensyn til FIU'er i medlemsstater har myndigheden følgende beføjelser:

a) at anmode om ikkeoperationelle data og analyser fra FIU'er, når disse er nødvendige for vurderingen af trusler, sårbarheder og risici, som det indre marked står over for i forbindelse med ML/TF

b) at indsamle oplysninger og statistikker vedrørende FIU'ernes opgaver og aktiviteter

c) at indhente og behandle de oplysninger og data, der er nødvendige for at iværksætte, gennemføre og koordinere fælles analyser, jf. artikel 40

d) at udstede retningslinjer og henstillinger.

4. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, har myndigheden følgende beføjelser:

a) at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 49

b) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 53

c) at udstede retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 54

d) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 55.

AFDELING 2

AML/CFT-tilsynssystem

Artikel 7

Samarbejde inden for AML/CFT-tilsynssystemet

1. Myndigheden er ansvarlig for AML/CFT-tilsynssystemets effektive og konsekvente virkemåde.

2. Myndigheden og tilsynsmyndighederne er omfattet af en forpligtelse til samarbejde i god tro og til udveksling af oplysninger med det formål at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med denne forordning, forordning (EU) 2023/1113, forordning (EU) 2024/1624 og direktiv (EU) 2024/1640.

3. Efter anmodning fra myndigheden giver tilsynsmyndighederne myndigheden alle oplysninger om forpligtede enheder, der forbliver under direkte tilsyn på nationalt plan, og som er nødvendige for udførelsen af myndighedens opgaver i henhold til artikel 5, stk. 1, 3 og 4, hvis tilsynsmyndighederne har lovlig adgang til sådanne oplysninger.

4. Tilsynsmyndighederne bistår myndigheden med at indkredse og tage hensyn til de særlige forhold i deres respektive nationale retlige rammer, navnlig når myndigheden anvender nationale lovgivning til gennemførelse af EU-retten, jf. artikel 1, stk. 2.

Artikel 8

AML/CFT-tilsynsmetode

1. I samarbejde med tilsynsmyndighederne udvikler og ajourfører myndigheden en harmoniseret AML/CFT-tilsynsmetode, der beskriver den risikobaserede tilgang til tilsyn med forpligtede enheder i Unionen. Metoden skal omfatte retningslinjer, henstillinger, udtalelser og andre foranstaltninger og instrumenter, hvor det er relevant, herunder navnlig reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, på grundlag af de beføjelser, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

2. Ved udviklingen af tilsynsmetoden skelner myndigheden mellem forpligtede enheder, herunder på grundlag af deres aktiviteter og den type og art ML/TF-risici, som de udsættes for. Tilsynsmetoden skal være risikobaseret og som minimum indeholde følgende elementer:

a) benchmarks og en metode til klassificering af forpligtede enheder i risikokategorier på grundlag af deres residualrisikoprofil, særskilt for hver kategori af forpligtede enheder

b) tilgange til tilsynskontrol af forpligtede enheders egne vurderinger af ML/TF-risikoen

c) tilgange til tilsynskontrol af forpligtede enheders interne politikker og procedurer, herunder deres politikker og procedurer vedrørende kundekendskabsprocedurer, i overensstemmelse med en risikobaseret tilgang til forebyggelse af ML/TF

d) tilgange til tilsynsmæssig vurdering af risikofaktorer, der er iboende i eller relateret til kunder, forretningsforbindelser, transaktioner og leveringskanaler for forpligtede enheder, samt geografiske risikofaktorer.

3. Myndigheden udvikler strukturerede spørgeskemaer og andre online- eller offlineredskaber, der skal anvendes af myndigheden og tilsynsorganerne med henblik på at anmode om, indsamle, sammenstille og analysere data og oplysninger fra forpligtede enheder, herunder de data, der skal benyttes ved anvendelsen af de elementer i tilsynsmetoden, der er anført i stk. 2.

De værktøjer, der udvikles af myndigheden, skal sikre indsamling af objektive og sammenlignelige AML/CFT-relaterede data og oplysninger fra forpligtede enheder og muliggøre en effektiv og hurtig udveksling af oplysninger mellem tilsynsorganerne og myndigheden.

Myndigheden bestræber sig på at udvikle disse værktøjer, så snart tilsynsmetoden finder anvendelse i hele AML/CFT-tilsynssystemet.

4. Tilsynsmetoden skal afspejle høje tilsynsstandarder på EU-plan og bygge på relevante internationale standarder og retningslinjer. Myndigheden gennemgår og ajourfører regelmæssigt sin tilsynsmetode under hensyntagen til udviklingen i de risici, der påvirker det indre marked, herunder risici og trusler som nationale retshåndhævende myndigheder og FIU'er har identificeret. Tilsynsmetoden skal så vidt muligt tage hensyn til bedste praksis og vejledning udviklet af internationale standardsættere.

Artikel 9

Tematiske undersøgelser

1. Senest den 1. december hvert år giver tilsynsmyndighederne myndigheden oplysninger om tilsynsgennemgange, som de agter at foretage på tematisk grundlag i løbet af det følgende år eller den følgende tilsynsperiode, og som har til formål at vurdere ML/TF-risici eller et specifikt aspekt af sådanne risici, som flere forpligtede enheder er eksponeret for på samme tid. Der skal foreligge følgende oplysninger:

a) omfanget af hver planlagt tematisk undersøgelse med hensyn til kategori og antal omfattede forpligtede enheder og revisionens genstand

b) tidsrammen for hver planlagt tematisk undersøgelse

c) de planlagte typer, arten og hyppigheden af de tilsynsaktiviteter, der skal udføres i forbindelse med hver tematisk undersøgelse, herunder eventuelle kontrolbesøg på stedet eller andre former for direkte interaktion med forpligtede enheder, hvis det er relevant.

2. Ved udgangen af hvert år forelægger myndighedens formand det generelle råd i tilsynssammensætning, jf. artikel 57, stk. 2, en konsolideret plan for de tematiske undersøgelser, som tilsynsmyndighederne agter at foretage i det følgende år.

3. Hvis omfanget og relevansen på EU-plan af tematiske undersøgelser berettiger koordinering på EU-plan, gennemføres de i fællesskab af de relevante tilsynsmyndigheder og koordineres af myndigheden. Det administrerende råd kan foreslå fælles tematiske undersøgelser baseret på de tilgængelige analyser af trusler, sårbarheder og risici på det indre marked. Det generelle råd udarbejder i tilsynssammensætning en liste over fælles tematiske undersøgelser. Det generelle råd udarbejder i tilsynssammensætning en rapport om gennemførelsen, genstanden og resultatet af hver fælles tematisk undersøgelse. Myndigheden offentliggør rapporten på sit websted.

4. Myndigheden koordinerer tilsynsmyndighedernes aktiviteter og letter planlægningen og gennemførelsen af de fælles tematiske undersøgelser, der er omhandlet i stk. 3. Enhver direkte interaktion med andre forpligtede enheder end de udvalgte forpligtede enheder i forbindelse med en tematisk undersøgelse henhører udelukkende under den tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for tilsynet med disse forpligtede enheder, og må ikke opfattes som en overførsel af opgaver og beføjelser vedrørende disse enheder inden for AML/CFT-tilsynssystemet.

5. Hvis planlagte tematiske undersøgelser på nationalt plan ikke er omfattet af en koordineret tilgang på EU-plan, undersøger myndigheden sammen med tilsynsmyndighederne behovet for og muligheden for at tilpasse eller synkronisere tidsrammen for disse tematiske undersøgelser og fremmer udveksling af oplysninger og gensidig bistand mellem tilsynsmyndigheder, der udfører disse tematiske undersøgelser. Myndigheden letter også alle aktiviteter, som de relevante tilsynsmyndigheder måtte ønske at udføre i fællesskab eller på tilsvarende vis i forbindelse med deres respektive tematiske undersøgelser.

6. Myndigheden sikrer, at resultaterne og konklusionerne af de tematiske undersøgelser, der gennemføres på nationalt plan af flere tilsynsmyndigheder, deles med alle tilsynsmyndigheder, med undtagelse af fortrolige oplysninger vedrørende individuelle forpligtede enheder. Denne udveksling af oplysninger skal omfatte alle fælles konklusioner som følge af udveksling af oplysninger eller fælles eller koordinerede aktiviteter, som flere tilsynsmyndigheder deltager i.

Artikel 10

Gensidig bistand inden for AML/CFT-tilsynssystemet

1. Myndigheden kan, hvis det er relevant, udarbejde:

a) nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer til fremme af fælles tilsynsmetoder og bedste praksis

b) praktiske værktøjer og metoder til gensidig bistand i forlængelse af:

i) specifikke anmodninger fra tilsynsmyndighederne

ii) indbringelse af tvister mellem tilsynsmyndigheder om de foranstaltninger, der skal træffes af flere tilsynsmyndigheder i fællesskab i forhold til en forpligtet enhed.

2. Myndigheden fremmer og tilskynder til som minimum følgende aktiviteter:

a) sektorspecifikke og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, herunder med hensyn til teknologisk innovation

b) udveksling af personale og anvendelse af udstationeringsordninger, venskabsprojekter og kortvarige besøg

c) udveksling af bedste tilsynspraksis mellem tilsynsmyndigheder, når en myndighed har udviklet ekspertise inden for et specifikt område af AML/CFT-tilsynspraksis.

3. Hver tilsynsmyndighed kan indgive en anmodning om gensidig bistand i forbindelse med sine tilsynsopgaver til myndigheden med angivelse af, hvilken type bistand, den søger fra myndighedens personale, en eller flere tilsynsmyndigheders personale eller en kombination heraf. Hvis anmodningen omhandler aktiviteter, der vedrører tilsynet med specifikke forpligtede enheder, fremsender den anmodende tilsynsmyndighed myndigheden de oplysninger og data, der er nødvendige for at yde bistand. Myndigheden opbevarer og ajourfører regelmæssigt oplysningerne om specifikke ekspertiseområder og om tilsynsmyndighedernes kapacitet til at yde gensidig bistand i forbindelse med deres tilsynsopgaver.

4. Hvis myndigheden anmodes om at yde bistand til udførelsen af specifikke tilsynsopgaver på nationalt plan vedrørende andre forpligtede enheder end udvalgte forpligtede enheder, skal den anmodende tilsynsmyndighed i sin anmodning specificere de opgaver, hvortil der søges støtte. Bistanden må ikke fortolkes som overførsel fra den anmodende tilsynsmyndighed til myndigheden af tilsynsopgaver, -beføjelser eller -ansvar i forbindelse med tilsynet med andre forpligtede enheder end de udvalgte forpligtede enheder.

5. Hvis myndigheden er af den opfattelse, at anmodningen er rimelig og gennemførlig, bestræber den sig bedst muligt på at yde den bistand, der anmodes om, herunder ved at mobilisere egne menneskelige ressourcer og ved at sikre mobilisering af ressourcer hos tilsynsmyndighederne på frivillig basis.

6. Ved udgangen af hvert år underretter myndighedens formand det generelle råd i tilsynssammensætning om, hvilke menneskelige ressourcer myndigheden vil afsætte til at yde den bistand, der anmodes om i henhold til stk. 3 i denne artikel i det følgende år. Når der sker ændringer i tilgængeligheden af menneskelige ressourcer som følge af udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2-4, underretter myndighedens formand det generelle råd i tilsynssammensætning herom.

7. Enhver interaktion mellem myndighedens personale og den forpligtede enhed henhører udelukkende under den tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for tilsynet med den pågældende enhed. En sådan interaktion må ikke opfattes som en overførsel af opgaver eller beføjelser vedrørende individuelle forpligtede enheder inden for AML/CFT-tilsynssystemet.

Artikel 11

Central AML/CFT-database

1. Myndigheden opretter og ajourfører en central database med oplysninger i henhold til denne artikel.

Myndigheden stiller oplysningerne til rådighed for tilsynsmyndigheder, ikkeAML/CFT-myndigheder, andre nationale myndigheder og organer, der er kompetente til at sikre overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF ([28]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF ([29]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ([30]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU ([31]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 ([32]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU ([33]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ([34]) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ([35]), og for de europæiske tilsynsmyndighe-

([28]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

([31]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

([32]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 77).

([33]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 196).

([34]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

([35]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

der, dvs. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) (under ét »ESA'erne«), på grundlag af need-to-know og fortrolighedskriterier, hvis det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver.

Myndigheden analyserer også de indsamlede oplysninger og kan på eget initiativ dele resultaterne af sin analyse med tilsynsmyndighederne, hvis dette vil lette deres tilsynsaktiviteter, og, hvor det er relevant, med forpligtede enheder.

2. Tilsynsmyndighederne fremsender mindst følgende oplysninger til myndigheden, herunder data vedrørende individuelle forpligtede enheder, så myndigheden indlæser oplysningerne i databasen:

a) en liste over alle tilsynsmyndigheder og selvregulerende organer i deres medlemsstat, der har til opgave at føre tilsyn med forpligtede enheder, herunder oplysninger om deres mandat, opgaver og beføjelser og, hvor det er relevant, angivelse af det ledende tilsynsorgan eller koordineringsmekanismen

b) statistiske oplysninger om kategorierne og antallet af forpligtede enheder under tilsyn pr. kategori i deres medlemsstat og grundlæggende oplysninger om risikoprofilen for disse enheder

c) de administrative foranstaltninger, der anvendes, og bøder, der pålægges som led i tilsynet med individuelle forpligtede enheder, som følge af overtrædelser af AML/CFT-kravene, ledsaget af:

   i) begrundelserne for at anvende den administrative foranstaltning eller pålægge den økonomiske sanktion, såsom overtrædelsens art

   ii) relaterede oplysninger om de tilsynsaktiviteter og resultater, der førte til, at den administrative foranstaltning blev anvendt, eller bøden blev pålagt

d) rådgivning eller udtalelse vedrørende ML/TF-risici til andre myndigheder i forbindelse med godkendelsesprocedurer, tilbagetrækning af godkendelsesprocedurer og egnetheds- og hæderlighedsvurderinger af aktionærer eller medlemmer af ledelsesorganet i individuelle forpligtede enheder

e) resultaterne af deres egnetheds- og hæderlighedsvurderinger af de iboende risikoprofiler og residualrisikoprofilerne for alle kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der opfylder kriterierne fastsat i artikel 12, stk. 1

f) resultaterne af og rapporterne om tematiske undersøgelser og andre horisontale tilsynsforanstaltninger med hensyn til højrisikoområder eller -aktiviteter

g) oplysninger om de overvågningsaktiviteter, de har udført i det forløbne kalenderår, indsamlet i henhold til artikel 40, stk. 5, i direktiv (EU) 2024/1640

h) statistiske oplysninger om tilsynsorganers og tilsynsmyndigheders personale og andre ressourcer.

De oplysninger, der gives i henhold til første afsnit, må ikke indeholde henvisninger til specifikke mistænkeligheder, der indberettes i henhold til artikel 69 i forordning (EU) 2024/1624.

Myndigheden indlæser også de oplysninger i databasen, der stammer fra dens aktiviteter inden for direkte tilsyn, og som svarer til de kategorier af oplysninger, der er anført i første afsnit, såvel som resultaterne af den risikovurderingsproces, som myndigheden har gennemført i henhold til artikel 12.

3. Myndigheden kan anmode tilsynsmyndighederne om at fremlægge andre oplysninger end dem, der er omhandlet i stk. 2. Tilsynsmyndighederne ajourfører alle forelagte oplysninger, så snart en ajourføring er nødvendig eller efter anmodning fra myndigheden.

4. Myndigheden indlæser i databasen alle data eller oplysninger, der er relevante for AML/CFT-tilsynsaktiviteter, og som leveres af ikkeAML/CFT-myndigheder, andre nationale myndigheder og organer, der er kompetente til at sikre overholdelse af kravene i direktiv 2008/48/EF, direktiv 2009/110/EF, direktiv 2009/138/EF, direktiv 2014/17/EU, forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2014/56/EU, direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2015/2366, eller af ESA'erne.

De oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, skal omfatte tilfælde, hvor de i nævnte afsnit omhandlede myndigheder og organer har rimelig grund til at antage, at ML/TF forsøges eller begås, eller at der er en øget risiko herfor i forbindelse med en forpligtet enhed, og hvor sådanne rimelige grunde er opstået i forbindelse med udøvelsen af deres respektive opgaver.

Databasen skal også indeholde relevante oplysninger, som de myndigheder eller organer, der fører tilsyn med kreditinstitutter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([36]), herunder ECB, når denne handler i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1024/2013, har indhentet i forbindelse med løbende tilsyn, herunder oplysninger om vurderinger af forretningsmodeller, vurderinger af ledelsesordninger, godkendelsesprocedurer, vurderinger af erhvervelser af kvalificerede andele, egnetheds- og hæderlighedsvurderinger og procedurer i forbindelse med inddragelse af licenser.

5. De myndigheder og organer, der henvises til i stk. 1, andet afsnit, kan rette en begrundet anmodning til myndigheden om oplysninger, der er indsamlet i henhold til denne artikel, hvis disse oplysninger er nødvendige for deres tilsynsaktiviteter. Myndigheden vurderer disse anmodninger og fremlægger på grundlag af need-to-know- og fortrolighedskriterier rettidigt de oplysninger, der er anmodet om. Myndigheden meddeler den myndighed eller det organ, der oprindelig fremlagde de ønskede oplysninger, identiteten på den anmodende myndighed eller det anmodende organ, identiteten på den pågældende forpligtede enhed, begrundelsen for anmodningen om oplysninger, og om oplysningerne er blevet videregivet til den anmodende myndighed eller det anmodende organ. Hvis myndigheden beslutter ikke at fremlægge de anmodede oplysninger, kommer den med en begrundelse for denne beslutning.

6. Myndigheden udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) procedure, formater og tidsfrister for fremsendelse af oplysninger i henhold til stk. 2 og 3

b) omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal fremsendes, under hensyntagen til relevante sondringer mellem forpligtede enheder, såsom deres risikoprofil

c) omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal fremsendes vedrørende forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor

d) den type oplysninger, hvis videregivelse via myndigheden efter en begrundet anmodning eller på eget initiativ kræver forudgående samtykke fra den tilsynsmyndighed, der har udstedt dem

e) hvilket væsentlighedsniveau en overtrædelse skal have, for at en tilsynsmyndighed er forpligtet til at fremsende oplysninger om overtrædelsen i henhold til stk. 2, litra c)

f) betingelserne i henhold til hvilke, myndigheden kan anmode om yderligere oplysninger i henhold til stk. 3

g) hvilke typer yderligere oplysninger der skal fremsendes til myndigheden i henhold til stk. 3.

Myndigheden forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. december 2025.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med denne forordnings artikel 49.

7. Personoplysninger, der er indsamlet i henhold til denne artikel, kan opbevares i identificerbar form i op til 10 år efter datoen for myndighedens indsamling af oplysningerne, hvorefter disse data slettes. Personoplysninger kan på grundlag af en regelmæssig vurdering af, om de er nødvendige, slettes inden udløbet af denne periode.

([36]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

AFDELING 3

Direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder

Artikel 12

Vurdering af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med henblik på udvælgelse til direkte tilsyn

1. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er anført i artikel 5, stk. 2, foretager myndigheden i samarbejde med de finansielle tilsynsorganer en periodisk vurdering af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter samt koncerner bestående af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, hvor de driver virksomhed, enten gennem etableringssteder eller som led i den fri udveksling af tjenesteydelser, i mindst seks medlemsstater, herunder hjemmedlemsstaten, uanset om aktiviteterne udføres via infrastruktur på det pågældende område eller på afstand.

2. Tilsynsmyndighederne og de forpligtede enheder, der er genstand for periodisk vurdering, giver myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for at foretage den periodiske vurdering, der er omhandlet i stk. 1.

3. Den iboende risikoprofil og residualrisikoprofilen for en forpligtet enhed, der er vurdere i henhold til stk. 1 klassificeres af myndigheden som lav, middel, væsentlig eller høj på grundlag af de benchmarks og den metode, der er fastsat i den reguleringsmæssige tekniske standard, der er omhandlet i stk. 7. Hvis den vurderede forpligtede enhed er en del af en koncern bestående af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, klassificeres risikoprofilen på koncernniveau.

4. Metoden til klassificering af den iboende risikoprofil og residualrisikoprofilen fastlægges separat for mindst følgende kategorier af forpligtede enheder:

a) kreditinstitutter

b) vekselkontorer

c) institutter for kollektiv investering

d) andre kreditudbydere end kreditinstitutter

e) e-pengeinstitutter

f) investeringsselskaber

g) betalingsinstitutter

h) livsforsikringsselskaber

i) livsforsikringsformidlere

j) udbydere af kryptoaktivtjenester

k) andre finansieringsinstitutter.

5. For hver kategori af forpligtede enheder, der er omhandlet i stk. 4, baseres benchmarkene for vurdering af iboende risici i vurderingsmetoden på risikofaktorkategorierne vedrørende kunder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner, leveringskanaler og geografiske områder. Benchmarkene skal som minimum fastsættes for følgende indikatorer for iboende risiko i enhver medlemsstat, som de forpligtede enheder opererer inden for:

a) for så vidt angår kunderelaterede risici: andelen af ikkebosiddende kunder fra tredjelande, som er identificeret i henhold til kapitel III, afdeling 2, i forordning (EU) 2024/1624 tilstedeværelsen og andelen af kunder, der er identificeret som politisk eksponerede personer

b) for så vidt angår tilbudte produkter og tjenesteydelser:

   i) betydningen af og handelsmængden af produkter og tjenesteydelser, der er identificeret som de mest potentielt sårbare over for ML/TF-risici på det indre marked i risikovurderingen på EU-plan eller på landeniveau i den nationale risikovurdering

ii) for pengeoverførselstjenesteydere, betydningen af hver enkelt pengeoverførsels samlede årlige fremsendelses- og modtagelsesaktivitet i de lande, som er identificeret i henhold til kapitel III, afdeling 2, i forordning (EU) 2024/1624

iii) den relative mængde af produkter, tjenesteydelser og transaktioner, der giver et betydeligt niveau af beskyttelse af kundernes privatliv og identitet eller andre former for anonymitet

c) for så vidt angår geografiske områder:

i) den årlige mængde korrespondentbanktjenester og korrespondentkryptoaktivtjenester, der leveres af enheder i Unionens finansielle sektor i tredjelande, som er identificeret i henhold til kapitel III, afdeling 2, i forordning (EU) 2024/1624

ii) antallet og andelen af korrespondentbankkunder og kryptoaktivkunder i tredjelande, som er identificeret i henhold til kapitel III, afdeling 2, i forordning (EU) 2024/1624.

6. For hver kategori af forpligtede enheder, jf. stk. 4, skal vurderingen af residualrisikoen i vurderingsmetodologien omfatte benchmarks for vurderingen af kvaliteten af de interne politikker, kontroller og procedurer, som forpligtede enheder har indført for at mindske deres iboende risiko.

7. Myndigheden udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de minimumsaktiviteter, der skal udføres af et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, enten via infrastruktur eller på afstand, for at det kan anses for at drive virksomhed i en anden medlemsstat end den, hvor det er etableret

b) den metodologi, der er baseret på de benchmarks, der er omhandlet i stk. 5 og 6, til klassificering af den iboende risikoprofil og residualrisikoprofiler for kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter eller koncerner bestående af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter som lav, mellem, væsentlig eller høj.

Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med denne forordnings artikel 49.

8. Myndigheden reviderer benchmarks og metodologi mindst hvert tredje år. Hvis der er behov for ændringer, forelægger myndigheden Kommissionen ændrede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

Artikel 13

Opførelse af udvalgte forpligtede enheder på listen

1. Kreditinstitutter, finansieringsinstitutter og koncerner af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, hvis residualrisikoprofil er klassificeret som høj i henhold til artikel 12, betragtes som udvalgte forpligtede enheder.

2. Hvis der identificeres mere end 40 enheder i henhold til stk. 1, kan myndigheden dog i samråd med tilsynsmyndighederne aftale at begrænse udvælgelsen til et specifikt andet antal enheder eller koncerner, der er større end 40.

Når myndigheden træffer afgørelse om et specifikt andet antal udvalgte forpligtede enheder, der henvises til i første afsnit, skal den tage hensyn til sine egne ressourcer med hensyn til sin kapacitet til at tildele eller yderligere ansætte det nødvendige antal tilsyns- og støttemedarbejdere og sikre, at den nødvendige forøgelse af de finansielle og menneskelige ressourcer er mulig.

I henhold til afgørelsen om det maksimale antal er de udvalgte forpligtede enheder de forpligtede enheder, der opfylder betingelserne i stk. 1, og som opererer i det højeste antal medlemsstater, hvad enten det foregår gennem etableringssteder eller som led den fri udveksling af tjenesteydelser.

Hvis anvendelsen af anvendelsen af kriteriet i tredje afsnit fører til mere end det maksimale antal udvalgte forpligtede enheder, udvælger myndigheden blandt de forpligtede enheder, der ville blive udvalgt i overensstemmelse med nævnte afsnit, og som opererer i det mindste antal medlemsstater, dem, der har den højeste andel af transaktioner med tredjelande i forhold til den samlede transaktionsvolumen målt i det seneste regnskabsår.

3. Hvis der i en medlemsstat ikke er noget kreditinstitut, finansieringsinstitut eller en koncern af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er etableret, meddelt tilladelse eller registreret eller har et datterselskab dér, og hvis risikoprofil er klassificeret som høj og kan betragtes som en udvalgt forpligtet enhed i henhold til denne artikels stk. 1 og 2, gennemfører myndigheden en yderligere udvælgelsesproces i den pågældende medlemsstat på grundlag af den metode, der er omhandlet i artikel 12, stk. 7, litra b).

Efter den supplerende udvælgelsesproces betragtes kreditinstituttet, finansieringsinstituttet eller gruppen af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er etableret eller registreret i den pågældende medlemsstat, og hvis risikoprofil er klassificeret som høj, som en udvalgt forpligtet enhed.

Hvis flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter eller koncerner af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter i den pågældende medlemsstat har en risikoprofil, der er klassificeret som høj, betragtes den enhed, der opererer i det højeste antal medlemsstater, hvad enten det sker gennem etableringssteder eller som led i den frie udveksling af tjenesteydelser, som den udvalgte forpligtede enhed. Hvis flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter eller koncerner af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter driver virksomhed i det samme antal medlemsstater, betragtes den enhed, der har den højeste mængde af transaktioner med tredjelande i forhold til samlet transaktionsmængde målt over det seneste regnskabsår, som en udvalgt forpligtet enhed.

4. Myndigheden indleder den første udvælgelsesproces senest den 1. juli 2027 og afslutter udvælgelsen inden for seks måneder efter den dag, den indledtes. Udvælgelsen foretages derefter hvert tredje år efter datoen for indledningen af den første udvælgelse og afsluttes inden for seks måneder i hver udvælgelsesproces. Myndigheden offentliggør listen over de udvalgte forpligtede enheder uden unødig forsinkelse, når udvælgelsesprocessen er afsluttet. Myndigheden påbegynder det direkte tilsyn med de udvalgte forpligtede enheder seks måneder efter offentliggørelsen af listen.

5. Forud for offentliggørelsen af listen over udvalgte forpligtede enheder underretter myndigheden de relevante ikkeAML/CFT-myndigheder om resultaterne af processen for vurdering og klassificering af den iboende risiko og residualrisikoen for de forpligtede enheder, der er underlagt vurdering.

6. En udvalgt forpligtet enhed forbliver underlagt direkte tilsyn af myndigheden, indtil myndigheden påbegynder det direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder på grundlag af en liste, der er udarbejdet for den efterfølgende udvælgelsesperiode, og som ikke længere omfatter den forpligtede enhed.

Artikel 14

Yderligere overførsel af direkte tilsynsopgaver og -beføjelser under ekstraordinære omstændigheder efter anmodning fra et finansielt tilsynsorgan

1. Et finansielt tilsynsorgan kan indgive en begrundet anmodning til myndigheden om, at myndigheden påtager sig direkte tilsyn og udfører de opgaver, der er anført i artikel 5, stk. 2, med hensyn til en bestemt ikkeudvalgt forpligtet enhed.

Den i første afsnit omhandlede anmodning indgives kun under ekstraordinære omstændigheder med det formål på EU-plan at imødegå en øget ML/TF-risiko eller manglende overholdelse hos en ikkeudvalgt forpligtet enhed og for at sikre en konsekvent anvendelse af høje tilsynsstandarder.

2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning skal:

a) identificere den ikkeudvalgte forpligtede enhed, med hensyn til hvilken det finansielle tilsynsorgan er af den opfattelse, at myndigheden bør føre direkte tilsyn

b) angive årsagerne til, at direkte AML/CFT-tilsyn med den ikkeudvalgte forpligtede enhed er nødvendigt

c) fastsætte og behørigt begrunde den foreslåede overførselsdato og den periode, for hvilken der anmodes om overførsel af opgaver og beføjelser, og

d) indeholde alle nødvendige understøttende oplysninger, data og dokumentation, der kan være nyttige for vurderingen af anmodningen.

3. Det finansielle tilsynsorgans anmodning skal ledsages af en rapport med angivelse af den pågældende ikkeudvalgte forpligtede enheds tilsynshistorik og risikoprofil. Den ikkeudvalgte forpligtede enhed underrettes om anmodningen og den deri foreslåede tidsplan.

4. Myndigheden vurderer den i stk. 1 omhandlede anmodning inden for to måneder eller inden for en frist, der gør det muligt at overføre opgaver og beføjelser senest på den dato, der foreslås i anmodningen, alt efter hvad der er længst. Myndigheden må kun acceptere den ønskede overførsel af direkte tilsyn, hvis mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

a) det anmodende tilsynsorgan kan påvise ineffektiviteten af de tilsynsforanstaltninger, der er pålagt den ikkeudvalgte forpligtede enhed i forbindelse med alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af gældende krav

b) den øgede ML/TF-risiko eller alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af gældende krav berører flere enheder i en koncern af ikkeudvalgte forpligtede enheder, og de relevante finansielle tilsynsorganer er enige om, at koordinerede tilsynsforanstaltninger på EU-plan vil være mere effektive til at håndtere dem

c) anmodningen vedrører en midlertidig, objektiv og påviselig mangel på kapacitet hos det finansielle tilsynsorgan til på passende og rettidig vis at imødegå ML/TF-risikoen for en ikkeudvalgt forpligtet enhed.

5. Hvis myndighedens administrerende råd finder, at betingelserne i stk. 1, 2 og 4 er opfyldt, vedtager den en afgørelse rettet til det anmodende finansielle tilsynsorgan og til den pågældende ikkeudvalgte forpligtede enhed med meddelelse om, at anmodningen er accepteret. I afgørelsen angives datoen for, hvornår myndigheden skal påtage sig det direkte tilsyn, og varigheden af sådant tilsyn. Fra den dato, hvor myndigheden skal påtage sig det direkte tilsyn, anses den pågældende ikkeudvalgte forpligtede enhed for at være en udvalgt forpligtet enhed med henblik på denne forordning.

Ved udløbet af varigheden af myndighedens direkte tilsyn som fastsat i den afgørelse, der er omhandlet i første afsnit, overføres opgaverne og beføjelserne i forbindelse med det direkte tilsyn med den pågældende forpligtede enhed automatisk til det finansielle tilsynsorgan, medmindre myndigheden forlænger ansøgningen om nævnte afgørelse efter en tilsvarende anmodning fra det finansielle tilsynsorgan i overensstemmelse med stk. 1-4.

6. Hvis myndighedens administrerende råd afviser det finansielle tilsynsorgans anmodning, skal den give en skriftlig begrundelse herfor og klart angive, hvilke betingelser i stk. 1, 2 og 4 der ikke er opfyldt. Inden den træffer afgørelse, hører myndigheden det finansielle tilsynsorgan og sikrer, at den ikkeudvalgte forpligtede enhed underrettes om resultatet af processen.

Artikel 15

Samarbejde inden for AML/CFT-tilsynssystemet med henblik på direkte tilsyn

1. Uden at det berører myndighedens beføjelser i henhold til artikel 21, stk. 3, litra a), til direkte eller løbende at få direkte adgang til oplysninger, der indberettes af udvalgte forpligtede enheder, giver de finansielle tilsynsorganer myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er pålagt myndigheden i overensstemmelse med denne forordning og anden gældende EU-ret.

2. Når det er relevant bistår de finansielle tilsynsorganer myndigheden med udarbejdelsen og gennemførelsen af alle retsakter vedrørende de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra b), for så vidt angår alle udvalgte forpligtede enheder, herunder bistand i forbindelse med verifikationsaktiviteter. De følger myndighedens instrukser, når de udfører disse opgaver.

3. Myndigheden udarbejder gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer:

a) betingelserne for, hvornår de finansielle tilsynsorganer skal bistå myndigheden i henhold til stk. 2

b) den i artikel 12, stk. 1, omhandlede periodiske vurdering, herunder tilsynsmyndighedernes og myndighedens roller i vurderingen af risikoprofilen for de kreditinstitutter og finansieringsinstitutter, der er omhandlet i nævnte stykke

c) samarbejdsordningerne for overførsel af tilsynsopgaver og -beføjelser til myndigheden eller fra myndigheden til nationalt plan efter en udvælgelsesproces, herunder ordninger for kontinuitet i igangværende tilsynsprocedurer eller undersøgelser

d) procedurerne for udarbejdelse og vedtagelse af afgørelser om udvælgelse af forpligtede enheder

e) de nærmere regler og ordninger for sammensætningen og funktionen af de fælles tilsynshold, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 2.

Myndigheden forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2026.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stykke 1 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med denne forordnings artikel 53.

Artikel 16

Fælles tilsynshold

1. Der oprettes et fælles tilsynshold til at føre tilsyn med hver udvalgt forpligtet enhed. Hvert fælles tilsynshold skal bestå af personale fra myndigheden og fra de finansielle tilsynsorganer, der er ansvarlige for tilsynet med den udvalgte forpligtede enhed på nationalt plan. Medlemmerne af det fælles tilsynshold udpeges i overensstemmelse med stk. 4 og arbejder under koordinering af en udpeget medarbejder fra myndigheden (»JST-koordinator«).

2. JST-koordinatoren sikrer koordineringen af arbejdet i det fælles tilsynshold. Medlemmerne af det fælles tilsynshold skal i den forbindelse følge koordinatoren for det fælles tilsynsholds instrukser vedrørende deres arbejdsopgaver på holdet. Dette berører ikke deres opgaver og pligter inden for deres respektive finansielle tilsynsorganer.

Hvert finansielt tilsynsorgan, der udpeger mere end én medarbejder til det fælles tilsynshold, kan i henhold til stk. 4 udpege en af dem som underkoordinator (»national underkoordinator«). De nationale underkoordinatorer bistår JST-koordinatoren med tilrettelæggelsen og koordineringen af opgaverne i det fælles tilsynshold, navnlig for så vidt angår de medarbejdere, der er udpeget af det samme finansielle tilsynsorgan som den relevante nationale underkoordinator. Den nationale underkoordinator kan give instrukser til de medlemmer af det fælles tilsynshold, der er udpeget af det samme finansielle tilsynsorgan, forudsat at disse instrukser ikke er i modstrid med instrukserne fra JST-koordinatoren.

3. Et fælles tilsynshold har bl.a. til opgave:

a) at udføre tilsynskontroller og vurderinger af de udvalgte forpligtede enheder

b) at koordinere kontrolbesøg på stedet hos udvalgte forpligtede enheder og udarbejde tilsynsforanstaltninger, hvis det er nødvendigt

c) at deltage i udarbejdelsen af udkast til afgørelser, der finder anvendelse på den pågældende udvalgte forpligtede enhed, og som skal foreslås det generelle råd og det administrerende råd, under hensyntagen til de gennemgange, vurderinger og kontrolbesøg på stedet, der er omhandlet i litra a) og b)

d) samarbejde med finansielle tilsynsorganer, hvor det er nødvendigt for udførelsen af tilsynsopgaver i en medlemsstat, hvor en udvalgt forpligtet enhed er etableret.

4. Myndigheden er ansvarlig for oprettelsen og sammensætningen af fælles tilsynshold. Myndigheden og de berørte finansielle tilsynsorganer udpeger en eller flere personer blandt deres medarbejdere som medlem eller medlemmer af et fælles tilsynshold. En ansat kan udnævnes til medlem af mere end ét fælles tilsynshold.

5. Myndigheden og de finansielle tilsynsorganer rådfører sig med hinanden og aftaler anvendelsen af personale i forbindelse med de fælles tilsynshold.

6. Myndigheden udarbejder interne operationelle regler og procedurer for sammensætningen af fælles tilsynshold, navnlig med hensyn til personale fra hvert finansielt tilsynsorgan, status for personale fra finansielle tilsynsorganer og myndighedens tildeling af menneskelige ressourcer til de fælles tilsynshold, hvilket sikrer, at disse hold består af personale med et tilstrækkeligt niveau af viden, ekspertise og erfaring og med tilstrækkelig forskelligartet viden, baggrund, ekspertise og erfaring.

Artikel 17

Anmodninger om oplysninger

1. Myndigheden kan kræve, at udvalgte forpligtede enheder og fysiske personer, der er ansat af dem, eller juridiske personer, der hører under dem, og tredjeparter, til hvem de udvalgte forpligtede enheder har outsourcet operationelle funktioner eller aktiviteter, og fysiske eller juridiske personer, der er tilknyttet dem, fremlægger alle de oplysninger, den har brug for til at udføre de opgaver, som overdrages den ved denne forordning og anden gældende EU-ret.

2. De i stk. 1 omhandlede personer eller deres repræsentanter, eller, for så vidt angår juridiske personer og foreninger uden status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, giver uden unødigt ophold de ønskede oplysninger og sikrer, at de er klare, præcise og fuldstændige. Behørigt befuldmægtigede advokater kan give de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. De pågældende klienter bærer det fulde ansvar, såfremt de afgivne oplysninger er ufuldstændige, urigtige eller vildledende.

3. Hvis myndigheden indhenter de ønskede oplysninger i henhold til stk. 1, stiller den disse oplysninger til rådighed for de berørte finansielle tilsynsorganer.

Artikel 18

Generelle undersøgelser

1. Myndigheden kan med henblik på at udføre de opgaver, som overdrages den ved denne forordning, foretage alle nødvendige undersøgelser af enhver udvalgt forpligtet enhed eller enhver fysisk person, der er ansat af den eller enhver juridisk person, der hører under den, og som er etableret eller beliggende i en medlemsstat.

Med henblik herpå kan myndigheden:

a) kræve fremlæggelse af dokumenter

b) undersøge bøger og forretningspapirer tilhørende de berørte personer og tage kopier eller uddrag af sådanne bøger og forretningspapirer

c) få adgang til interne revisionsberetninger, attesteringer af regnskaber og enhver form for software, databaser, IT-værktøjer eller andre elektroniske midler til registrering af oplysninger

d) opnå adgang til dokumenter og oplysninger vedrørende beslutningsprocesser, herunder dem, der udvikles af algoritmer eller andre digitale processer

e) indhente skriftlige eller mundtlige redegørelser fra de i artikel 17 omhandlede personer eller deres repræsentanter eller personale

f) udspørge enhver anden person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand.

2. De personer, der er omhandlet i artikel 17, er genstand for undersøgelser, som iværksættes på baggrund af en beslutning truffet af myndigheden. Hvis en person lægger hindringer i vejen for undersøgelsen, tilbyder det finansielle tilsynsorgan i den medlemsstat, hvori de pågældende lokaler er beliggende, under iagttagelse af national ret den nødvendige bistand og letter adgangen for myndigheden til de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 17 omhandlede fysiske og juridiske personer, således at de i stk. 1 omhandlede beføjelser kan udøves.

Artikel 19

Kontrolbesøg på stedet

1. Myndigheden kan med henblik på at udføre de opgaver, som overdrages den ved denne forordning, efter forudgående underretning af det berørte finansielle tilsynsorgan foretage alle nødvendige kontrolbesøg på stedet i forretningslokaler tilhørende de fysiske og juridiske personer, der er omhandlet i artikel 17. For så vidt angår fysiske personer, hvis forretningslokaler er de samme som deres private bopæl, anmoder myndigheden om og indhenter en retskendelse til et kontrolbesøg på stedet. Myndigheden kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrollerne korrekt og effektivt, foretage kontroller på stedet uden forudgående varsel til disse fysiske og juridiske personer.

2. Myndigheden kan beslutte at overdrage udførelsen af tilsyn på stedet til et fælles tilsynshold i overensstemmelse med artikel 16 eller til et særligt hold, som kan omfatte medlemmer af det fælles tilsynshold, hvor det er relevant. Myndigheden er ansvarlig for oprettelsen og sammensætningen af holdene for kontrol på stedet, hvilket skal ske i samarbejde med de finansielle tilsynsorganer.

3. Myndighedens personale og andre personer bemyndiget af myndigheden til at foretage kontrol på stedet kan betræde forretningslokaler og fast ejendom, som tilhører de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for en afgørelse om undersøgelse vedtaget af myndigheden, og, for så vidt angår fysiske personer hvis forretningslokaler er de samme som deres private bopæl, efter opnåelse af en retskendelse til et tilsyn på stedet i henhold til denne artikels stk. 1. Myndighedens personale og andre personer, der er bemyndiget af myndigheden, har de beføjelser, der er beskrevet i artikel 21.

4. De fysiske og juridiske personer, der er omhandlet i artikel 17, er genstand for kontrol på stedet, som iværksættes på baggrund af en afgørelse truffet af myndigheden.

5. Personale og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af det finansielle tilsynsorgan i den medlemsstat, hvor kontrollen skal gennemføres, bistår under overvågning af og i samordning med myndigheden aktivt personalet fra myndigheden og andre personer, der er bemyndiget af myndigheden. De udøver til dette formål de beføjelser, der er omhandlet i stk. 3. Personale fra den pågældende medlemsstats finansielle tilsynsorganer har også ret til at deltage i kontroller på stedet.

6. Hvis en person modsætter sig gennemførelsen af et kontrolbesøg på stedet, der er påbudt i henhold til denne artikel, yder det finansielle tilsynsorgan i den pågældende medlemsstat den nødvendige bistand i overensstemmelse med national ret. I det for kontrollen nødvendige omfang omfatter en sådan bistand også forsegling af forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer. Hvis det berørte finansielle tilsynsorgan ikke har denne beføjelse, anvender det sine beføjelser til at anmode andre nationale myndigheder om den nødvendige bistand.

Artikel 20

Dommerkendelse

1. Hvis en kontrol på stedet som omhandlet i artikel 19 kræver en dommerkendelse i overensstemmelse med national ret, skal myndigheden ansøge om en sådan kendelse.

2. Anmodes der om en dommerkendelse som omhandlet i stk. 1, kontrollerer den nationale domstol ægtheden af myndighedens beslutning og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til undersøgelsens formål. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode myndigheden om nærmere forklaringer, navnlig vedrørende grundene til myndighedens mistanke om, at en overtrædelse af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter har fundet sted, og vedrørende alvoren af den mistænkte overtrædelse og inddragelsen af den person, der er genstand for tvangsindgrebene. Den nationale domstol skal dog ikke prøve, om kontrollen er nødvendig som sådan, eller kræve at få forelagt oplysninger i myndighedens sagsakter. Lovligheden af myndighedens beslutning kan kun indklages for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 21

Administrative foranstaltninger

1. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, har myndigheden beføjelse til at anvende de administrative foranstaltninger, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2 og 3, til at kræve, at en udvalgt forpligtet enhed træffer de nødvendige foranstaltninger, hvis:

a) det konstateres, at den udvalgte forpligtede enhed er i strid med EU-retsakter og national lovgivning som omhandlet i artikel 1, stk. 2

b) myndigheden har tilstrækkelige og påviselige indikationer på, at den udvalgte forpligtede enhed sandsynligvis vil overtræde de EU-retsakter og den nationale lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og anvendelsen af en administrativ foranstaltning kan forhindre en overtrædelse eller mindske risikoen herfor

c) de interne politikker, procedurer og kontroller, der er indført i den udvalgte forpligtede enhed på grundlag af myndighedens behørigt begrundede vurdering ikke står i et rimeligt forhold til risiciene for hvidvask af penge, dens underliggende lovovertrædelser eller finansiering af terrorisme, som den udvalgte forpligtede enhed er eksponeret for.

2. Med henblik på artikel 6, stk. 1, har myndigheden navnlig beføjelse til at anvende følgende administrative foranstaltninger:

a) udstede henstillinger

b) påbyde forpligtede enheder at overholde, herunder at gennemføre, specifikke korrigerende foranstaltninger

c) udstede en offentlig meddelelse, hvori den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art identificeres

d) udstede et påbud om, at den fysiske eller juridiske person skal bringe adfærden til ophør og undlade at gentage denne adfærd

e) begrænse forretningsaktiviteter, transaktioner eller netværk af institutter, der omfatter den udvalgte forpligtede enhed, eller kræve afhændelse af aktiviteter

f) kræve ændringer i ledelsesstrukturen

g) hvis en udvalgt forpligtet enhed er underlagt godkendelse, foreslå inddragelse eller suspension af denne godkendelse til den myndighed, der har udstedt den. Hvis den myndighed, der har udstedt godkendelsen, ikke følger myndighedens forslag om at suspendere eller trække den tilbage, anmoder myndigheden den om skriftligt at begrunde dette.

3. Gennem de administrative foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, kan myndigheden navnlig:

a) kræve fremlæggelse uden unødigt ophold af data eller oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er opført i artikel 5, stk. 2, kræve fremlæggelse af ethvert dokument eller pålægge yderligere eller hyppigere rapporteringskrav

b) kræve en styrkelse af de interne politikker, procedurer og kontroller

c) kræve, at der anvendes en særlig politik eller særlige krav vedrørende kategorier af kunder eller individuelle kunder, transaktioner, aktiviteter eller leveringskanaler, der udgør høje ML/TF-risici

d) kræve gennemførelse af foranstaltninger til at mindske ML/TF-risiciene i forbindelse med udvalgte forpligtede enheders aktiviteter og produkter

e) midlertidigt forbyde, at personer med ledelsesansvar i en udvalgt forpligtet enhed eller andre fysiske personer, der holdes ansvarlige for overtrædelsen, varetager ledelsesfunktioner i forpligtede enheder.

4. De administrative foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, ledsages, hvor det er relevant, af bindende frister for deres gennemførelse. Myndigheden følger op på og vurderer den forpligtede enheds gennemførelse af de foranstaltninger, der anmodes om.

5. De finansielle tilsynsorganer underretter uden unødig forsinkelse myndigheden, hvis de får kendskab til et eller flere tegn på, at en udvalgt forpligtet enhed har overtrådt forordning (EU) 2023/1113 eller forordning (EU) 2024/1624.

6. De administrative foranstaltninger skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Artikel 22

Bøder

1. Myndigheden kan med henblik på at udføre de opgaver, som den pålægges ved nærværende forordning, pålægge bøder, hvis en udvalgt forpligtet enhed forsætligt eller uagtsomt overtræder et krav i forordning (EU) 2023/1113 eller forordning (EU) 2024/1624 eller ikke efterkommer en bindende afgørelse som omhandlet i nærværende forordnings artikel 6, stk. 1.

2. Hvis myndighedens administrerende råd finder, at en udvalgt forpligtet enhed forsætligt eller uagtsomt har begået en alvorlig, gentaget eller systematisk overtrædelse af umiddelbart gældende krav i forordning (EU) 2023/1113 eller forordning (EU) 2024/1624, vedtager den en afgørelse om pålæggelse af bøder i overensstemmelse med denne artikels stk. 3. De bøder, der pålægges alt efter omstændighederne i den enkelte sag, pålægges ud over eller i stedet for de administrative foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2.

3. Grundbeløbet for de bøder, der er omhandlet i stk. 1, medregnes inden for følgende grænser:

a) for alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af et eller flere krav vedrørende kundekendskabsprocedurer, politikker, procedurer og kontroller på koncernniveau eller indberetningsforpligtelser, der er blevet konstateret i to eller flere medlemsstater, hvor en udvalgt forpligtet enhed driver virksomhed, skal beløbet være på mindst 500 000 EUR og må ikke overstige 2 000 000 EUR eller 1 % af årsomsætningen, alt efter hvad der er højest

b) for alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af et eller flere krav vedrørende kundekendskabsprocedurer, interne politikker, procedurer og kontrolforanstaltninger eller indberetningsforpligtelser, der er blevet konstateret i én medlemsstat, hvor en udvalgt forpligtet enhed driver virksomhed, skal beløbet være på mindst 100 000 EUR og må ikke overstige 1 000 000 EUR eller 0,5 % af årsomsætningen, alt efter hvad der er højest

c) for alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af andre krav, der er blevet konstateret i to eller flere medlemsstater, hvor en udvalgt forpligtet enhed driver virksomhed, skal beløbet være på mindst 100 000 EUR og må ikke overstige 2 000 000 EUR

d) for alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af alle andre krav, der er konstateret i én medlemsstat, hvor en forpligtet enhed driver virksomhed, skal beløbet være på mindst 100 000 EUR og må ikke overstige 1 000 000 EUR

e) for alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af myndighedens afgørelser som omhandlet i artikel 6, stk. 1, skal beløbet være på mindst 100 000 EUR og må ikke overstige 1 000 000 EUR.

4. De grundbeløb, der er fastsat inden for grænserne i stk. 3, justeres om nødvendigt ved at tage hensyn til skærpende eller formildende omstændigheder i overensstemmelse med de relevante koefficienter i bilag I. De relevante skærpende koefficienter anvendes én for én på grundbeløbet. Hvis mere end én skærpende koefficient finder anvendelse, lægges differencen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt skærpende koefficient, til grundbeløbet. Hvis det er muligt at fastslå den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, eller hvis tabet for tredjemand som følge af overtrædelsen kan fastslås, lægges denne fordel eller dette tab til det samlede bødebeløb efter anvendelse af koefficienterne.

5. De relevante formildende koefficienter anvendes én for én på grundbeløbet. Hvis mere end én formildende koefficient finder anvendelse, trækkes forskellen mellem grundbeløbet og det beløb, der fremkommer ved anvendelse af hver enkelt formildende koefficient, fra grundbeløbet.

6. Det maksimale bødebeløb for alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser som omhandlet i stk. 3, litra a) og b), må ikke overstige 10 % af den forpligtede enheds samlede årsomsætning i det foregående regnskabsår efter anvendelse af de koefficienter, der er omhandlet i stk. 4 og 5.

7. Det maksimale bødebeløb for alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser som omhandlet i stk. 3, litra c) og d), må ikke overstige 10 000 000 EUR efter anvendelse af de koefficienter, der er omhandlet i stk. 4 og 5.

8. Hvis den udvalgte forpligtede enhed er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed af den modervirksomhed, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ([37]), er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomsttype i overensstemmelse med de relevante regnskabsstandarder ifølge de seneste konsoliderede regnskaber, som den øverste modervirksomheds ledelsesorgan har godkendt.

9. I de tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 1 i denne artikel, kan myndigheden, hvis det er nødvendigt, for at den kan udføre de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, kræve, at de finansielle tilsynsorganer indleder

([37]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

procedurer med henblik på at træffe foranstaltninger til at sikre, at passende bøder anvendes i overensstemmelse med national ret til gennemførelse af direktiv (EU) 2024/1640 og enhver form for relevant national lovgivning, der overdrager specifikke beføjelser, som i øjeblikket ikke er påkrævet i henhold til EU-retten. De pålagte bøder skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Første afsnit finder anvendelse på bøder, der pålægges udvalgte forpligtede enheder for overtrædelse af national ret, der gennemfører direktiv (EU) 2024/1640 og på eventuelle bøder, der pålægges medlemmer af ledelsesorganet for udvalgte forpligtede enheder, som i henhold til national ret er ansvarlige for en udvalgt forpligtet enheds overtrædelse.

10. De bøder, som myndigheden pålægger, skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Ved fastsættelsen af bødens størrelse tager myndigheden behørigt hensyn til den udvalgte forpligtede enheds evne til at betale bøden og hører, hvis bøden kan påvirke overholdelsen af tilsynsbestemmelserne, de myndigheder, der er kompetente til at føre tilsyn med de udvalgte forpligtede enheders overholdelse af gældende EU-ret.

Artikel 23

Tvangsbøder

1. Det administrerende råd kan ved afgørelse pålægge tvangsbøder med henblik på at tvinge:

a) en udvalgt forpligtet enhed til at bringe en overtrædelse til ophør, hvis den ikke overholder en administrativ foranstaltning, der er anvendt i henhold til artikel 21, stk. 2, litra b), d), e) eller f), og artikel 21, stk. 3

b) en person som omhandlet i artikel 17, stk. 1, til at stille fuldstændige oplysninger til rådighed som krævet ved en afgørelse truffet i henhold til artikel 6, stk. 1

c) en person som omhandlet i artikel 17, stk. 1, til at underkaste sig en undersøgelse, og navnlig til at udlevere fuldstændige registre, data, procedurer eller alt andet ønsket materiale med henblik på at supplere og korrigere andre oplysninger, som er udleveret i forbindelse med en undersøgelse, der er iværksat i henhold til artikel 18.

2. Tvangsbøderne skal være effektive og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed. Tvangsbøderne pålægges indtil den udvalgte forpligtede enhed eller den pågældende person opfylder den relevante administrative foranstaltning, jf. stk. 1.

3. Uanset stk. 2 må tvangsbøderne for så vidt angår juridiske personer ikke overstige 3 % af den gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår eller i forbindelse med fysiske personer 2 % af den gennemsnitlige daglige indtægt i det foregående kalenderår. De beregnes fra den dato, der er anført i afgørelsen om at pålægge dem.

4. Tvangsbøder kan højst pålægges i seks måneder efter underretningen om myndighedens afgørelse. Hvis den udvalgte forpligtede enhed ved udløbet af denne periode endnu ikke har efterkommet den administrative foranstaltning, kan myndigheden pålægge tvangsbøder i en yderligere periode på højst seks måneder.

5. Afgørelsen om at pålægge en tvangsbøde kan træffes på et senere tidspunkt med tilbagevirkende kraft indtil datoen for anvendelsen af den administrative foranstaltning.

Artikel 24

Høring af personer, der er genstand for retslige procedurer

1. Inden der træffes afgørelse om pålæggelse af en bøde eller tvangsbøde i henhold til artikel 22 og 23, giver det administrerende råd de personer, der er genstand for proceduren, lejlighed til at blive hørt om myndighedens resultater. Det administrerende råd lægger kun de resultater til grund for sine afgørelser, som de personer, der er genstand for proceduren, har haft lejlighed til at udtale sig om.

2. Retten til forsvar for de personer, som proceduren omfatter, skal sikres fuldt ud i procedureforløbet. De skal have ret til aktindsigt i myndighedens sagsakter med forbehold af andre personers legitime interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger eller myndighedens interne forberedende dokumenter.

Artikel 25

Offentliggørelse af administrative foranstaltninger, bøder og tvangsbøder

1. Myndigheden offentliggør enhver afgørelse om pålæggelse af bøder eller tvangsbøder eller anvendelse af administrative foranstaltninger omhandlet i artikel 21, stk. 2, litra c)-g), vedtaget i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra a), umiddelbart efter, at den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, er blevet underrettet om denne afgørelse. Offentliggørelsen skal som minimum indeholde oplysninger om overtrædelsens type og art, identiteten af den ansvarlig person og, for så vidt angår bøder eller tvangsbøder, disses beløb.

Uanset første afsnit kan myndigheden, hvis offentliggørelsen vedrører administrative foranstaltninger, der kan påklages, og som ikke har til formål at afhjælpe alvorlige, gentagne og systematiske overtrædelser, udsætte offentliggørelsen af disse administrative foranstaltninger indtil udløbet af fristen for at indgive en klage til Den Europæiske Unions Domstol.

2. Ved udløbet af fristen for det administrative klagenævns revision af afgørelsen eller, hvis den forpligtede enhed ikke har anmodet om en sådan revision, udløbet af fristen for en klage til Den Europæiske Unions Domstol offentliggør myndigheden oplysningerne om en anmodning om fornyet revision eller klage. Alle efterfølgende oplysninger om resultatet af en sådan revision eller klage offentliggøres af myndigheden umiddelbart efter indhentning af sådanne oplysninger. Enhver afgørelse om annullering af en afgørelse om at pålægge en bøde eller tvangsbøde eller om at anvende en administrativ foranstaltning i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a), offentliggøres også.

3. Uden at dette berører det krav, som er omhandlet i stk. 1, skal myndigheden, hvis den anser offentliggørelsen af identiteten eller personoplysningerne på de ansvarlige personer for at være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering, eller når offentliggørelsen bringer de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse i fare:

a) udsætte offentliggørelsen af afgørelsen, indtil grundene til at undlade offentliggørelse ophører med at eksistere

b) offentliggøre afgørelsen anonymt, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de ansvarlige personers personoplysninger; i så fald udsætter myndigheden offentliggørelsen af de relevante oplysninger i et rimeligt tidsrum, hvis det forudses, at grundene til den anonyme offentliggørelse vil ophøre med at eksistere inden for dette tidsrum

c) helt undlade at offentliggøre afgørelsen, hvis mulighederne i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:

   i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare, eller

   ii) at offentliggørelsen af afgørelsen står i et rimeligt forhold til administrative foranstaltninger anvendt i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, litra a), hvor sådanne foranstaltninger vurderes at være af mindre betydning.

4. Myndigheden gør enhver offentliggørelse i henhold til denne artikel tilgængelig på sit websted i en periode på fem år.

Artikel 26

Tvangsfuldbyrdelse af bøder og tvangsbøder og overførslen af beløbene fra disse bøder og tvangsbøder

1. Administrative bøder og tvangsbøder, der er pålagt i henhold til artikel 22 og 23, skal tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de civile retsplejeregler i den medlemsstat, på hvis område tvangsfuldbyrdelsen finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal tilføjes afgørelsen om pålæggelse af bøder eller tvangsbøder i henhold til artikel 22 og 23, efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag, af den nationale myndighed, som hver af medlemsstaternes regeringer har udpeget og gjort myndigheden og Den Europæiske Unions Domstol bekendt med.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne part lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for det organ, der ifølge national ret er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes ved en afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Domstol. Det henhører dog under de nationale domstoles kompetence at prøve klager over påståede uregelmæssigheder i gennemførelsen af tvangsfuldbyrdelser.

2. De beløb, som inddrives i form af bøder og tvangsbøder, overføres til Unionens almindelige budget.

Artikel 27

Procedureregler for tilsynsforanstaltninger og pålæggelse af bøder og tvangsbøder

1. Finder myndigheden i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning, at der er alvorlig grund til at antage, at der muligvis gør sig forhold gældende, der udgør en eller flere af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag II, udpeger myndigheden et uafhængigt undersøgelseshold internt i myndigheden til at undersøge sagen. Undersøgelsesholdet må ikke være involveret i eller have været involveret i det direkte tilsyn med den udvalgte forpligtede enhed og udfører sine opgaver uafhængigt af det administrerende råd. Myndigheden udarbejder interne procedurer til fastlæggelse af reglerne for udvælgelse af medlemmerne af det uafhængige undersøgelseshold, navnlig med hensyn til disse medlemmers viden, baggrund, ekspertise og erfaring.

2. Undersøgelsesholdet undersøger de påståede overtrædelser under hensyntagen til bemærkninger fra de personer, der er genstand for undersøgelserne, og indsender et fuldstændigt dossier med sine resultater til det administrerende råd.

Undersøgelsesholdet kan med henblik på udførelsen af sine opgaver anmode om oplysninger i henhold til artikel 17 og foretage undersøgelser og kontrolbesøg på stedet i henhold til artikel 18 og 19.

Under udførelsen af disse opgaver skal undersøgelsesholdet have adgang til alle dokumenter og oplysninger, som det fælles tilsynshold har indsamlet i forbindelse med sine tilsynsaktiviteter.

3. Undersøgelsesholdet skal efter afslutning af sin undersøgelse og før indsendelse af dossieret med resultaterne til det administrerende råd give de personer, der er genstand for undersøgelserne, lejlighed til at blive hørt om de forhold, der undersøges. Undersøgelsesholdet baserer kun sine resultater på forhold, som de personer, der er genstand for undersøgelserne, har haft lejlighed til at udtale sig om.

Retten til forsvar for de berørte personer skal sikres fuldt ud i forbindelse med undersøgelser i henhold til denne artikel.

4. Ved indsendelse af dossieret med resultaterne til det administrerende råd underretter undersøgelsesholdet de personer, der er genstand for undersøgelserne, herom. De personer, der er genstand for undersøgelserne, har ret til aktindsigt med forbehold af andre personers berettigede interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger, der vedrører tredjeparter.

5. Det administrerende råd afgør på baggrund af dossieret med undersøgelsesholdets resultater og, når de berørte personer anmoder herom, efter at have hørt de personer, der er genstand for undersøgelserne i henhold til artikel 24, stk. 1, hvorvidt de personer, der er genstand for undersøgelsen, har gjort sig skyldige i en eller flere af de overtrædelser, der er omhandlet i bilag II, og pålægger i givet fald en bøde i henhold til artikel 22 og anvender en administrativ foranstaltning i henhold til artikel 21 ud over eller i stedet for en administrativ bøde.

6. Undersøgelsesholdet må ikke deltage i det administrerende råds drøftelser eller på nogen anden måde gribe ind i det administrerende råds beslutningsproces.

7. Kommissionen vedtager yderligere procedureregler for udøvelsen af beføjelsen til at pålægge bøder eller tvangsbøder, herunder bestemmelser om retten til forsvar, midlertidige bestemmelser og opkrævning af bøder eller tvangsbøder, og vedtager nærmere regler for forældelsesfrister for pålæggelse og håndhævelse af sanktioner.

De i første afsnit omhandlede bestemmelser vedtages ved hjælp af delegerede retsakter, der supplerer denne forordning, i overensstemmelse med artikel 100.

Kommissionen vedtager de i første afsnit omhandlede delegerede retsakter senest den 1. januar 2027.

8. Myndigheden henviser sager til de relevante nationale myndigheder med henblik på strafferetlig behandling, hvis den i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning finder, at der er betydelig grund til at antage, at der muligvis gør sig forhold gældende, der kan betragtes som en overtrædelse af straffeloven. Endvidere afholder myndigheden sig fra at pålægge bøder eller tvangsbøder, hvis der allerede foreligger en retskraftig dom om en tidligere frifindelse eller domfældelse på baggrund af identiske forhold eller forhold, som i det væsentlige er ens, som følge af en straffesag i henhold til national ret.

Artikel 28

Prøvelse ved Den Europæiske Unions Domstol

Den Europæiske Unions Domstol har fuld prøvelsesret med hensyn til klager over afgørelser truffet af myndigheden, der pålægger en bøde eller en tvangsbøde. Den kan ophæve eller nedsætte eller forhøje beløbet for den pågældende bøde eller tvangsbøde.

Artikel 29

Sprogordninger under direkte tilsyn

1. Myndigheden og de finansielle tilsynsorganer vedtager ordninger for deres kommunikation inden for AML/CFT-tilsynssystemet, herunder det eller de sprog, der skal anvendes.

2. Ethvert dokument, som en udvalgt forpligtet enhed eller enhver anden fysisk eller juridisk person, der individuelt er omfattet af myndighedens tilsynsprocedurer, forelægger myndigheden, kan affattes på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog, som vælges af den pågældende forpligtede enhed eller den pågældende fysiske eller juridiske person.

3. Myndigheden, de udvalgte forpligtede enheder og enhver anden juridisk eller fysisk person, der individuelt er omfattet af myndighedens tilsynsprocedurer, kan aftale udelukkende at anvende et af Unionens officielle sprog i deres skriftlige kommunikation, herunder i forbindelse med myndighedens tilsynsafgørelser.

4. Når en aftale om udelukkende at anvende ét sprog, som omhandlet i stk. 3, efterfølgende tilbagekaldes, vil denne tilbagekaldelse kun have virkning for de aspekter af myndighedens tilsynsprocedure, som endnu ikke er udført.

5. Hvis deltagere i en mundtlig høring anmoder om at blive hørt på et andet officielt EU-sprog end det sprog, som myndighedens tilsynsprocedure gennemføres på, skal der gives meddelelse herom til myndigheden i tilstrækkelig god tid, således at de nødvendige foranstaltninger kan blive truffet.

AFDELING 4

Indirekte tilsyn med ikkeudvalgte forpligtede enheder

Artikel 30

Vurdering af situationen med hensyn til tilsynsmæssig konvergens

1. Myndigheden foretager periodiske vurderinger af nogle af eller alle aktiviteterne i ét, flere eller alle finansielle tilsynsorganer samt af deres værktøjer og ressourcer. Som led i hver vurdering vurderer myndigheden, i hvilket omfang et finansielt tilsynsorgan udfører sine opgaver i overensstemmelse med direktiv (EU) 2024/1640, og tager de nødvendige skridt til at sikre konsekvente tilsynsstandarder og -praksis på højt niveau. Vurderingerne skal tage hensyn til niveauet af harmoniseringen af tilsynsmetoder og med henblik herpå omfatte en gennemgang af anvendelsen af hele eller en del af den AML/CFT-tilsynsmetode, der er udviklet i henhold til artikel 8, og skal omfatte alle finansielle tilsynsorganer i en enkelt vurderingscyklus. Det administrerende råd vedtager efter høring af det generelle råd i tilsynssammensætning en vurderingscyklusplan. Det generelle råd kan med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer kræve, at det administrerende råd vedtager en ny plan. Varigheden af hver vurderingscyklus fastsættes af myndigheden og må ikke overstige syv år.

Myndigheden udvikler metoder, der gør det muligt at foretage en konsekvent vurdering og sammenligning af de evaluerede finansielle tilsynsorganer i samme cyklus. Ved udgangen af hver vurderingscyklus forelægger myndigheden sine resultater for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Vurderingerne foretages af myndighedens personale og, efter en åben indkaldelse af interessetilkendegivelser, af personalet hos de finansielle tilsynsorganer, som ikke er genstand for revision, på frivillig basis. Hvor det er relevant, skal vurderingerne tage behørigt hensyn til de evalueringer, vurderinger og rapporter, som er udarbejdet af internationale organisationer og mellemstatslige organer, der er kompetente inden for ML/TF-forebyggelse. Vurderingerne kan også tage behørigt hensyn til de oplysninger, der indgår i den centrale AML/CFT-database, der er oprettet i henhold til artikel 11.

3. Myndigheden udarbejder en rapport om resultaterne af hver vurdering. Et udkast til rapporten forelægges det finansielle tilsynsorgan, der er genstand for vurderingen, med henblik på bemærkninger, inden den behandles af det generelle råd i tilsynssammensætning. Inden for en frist, der fastsættes af myndigheden, fremsætter det finansielle tilsynsorgan, der er genstand for vurderingen, bemærkninger til udkastet til rapport. Den endelige rapport vedtages af det administrerende råd under hensyntagen til bemærkninger fra det generelle råd i tilsynsmæssig sammensætning. Det administrerende råd sikrer konsekvens i anvendelsen af vurderingsmetoden. Rapporten skal redegøre for og angive eventuelle specifikke opfølgningsforanstaltninger, som det finansielle tilsynsorgan, der er genstand for vurderingen, skal træffe, og som anses for hensigtsmæssige, forholdsmæssige og nødvendige som følge af vurderingen. Opfølgningsforanstaltningerne kan vedtages i form af retningslinjer og henstillinger fra det generelle råd. Opfølgningsforanstaltningerne kan også vedtages af det administrerende råd i form af individuelle henstillinger. Disse individuelle opfølgningsforanstaltninger må kun offentliggøres med samtykke fra det pågældende finansielle tilsynsorgan og i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte finansieringsinstitutter ikke kan identificeres. Den offentliggjorte udgave af rapporten må ikke indeholde fortrolige oplysninger eller henvisninger til specifikke finansielle tilsynsorganer.

4. De finansielle tilsynsorganer bestræber sig bedst muligt på at overholde de specifikke opfølgningsforanstaltninger, der er rettet til dem som følge af vurderingen. De finansielle tilsynsorganer giver i givet fald myndigheden regelmæssige ajourføringer vedrørende den type foranstaltninger, de har truffet som reaktion på den i stk. 3 omhandlede rapport.

Artikel 31

Koordinering og lettelse af arbejdet i AML/CFT-tilsynskollegier i den finansielle sektor

1. Myndigheden sikrer inden for rammerne af sine beføjelser og uden at det berører de relevante finansielle tilsynsorganers beføjelser, at AML/CFT-tilsynskollegier i den finansielle sektor oprettes og fungerer konsekvent for ikkeudvalgte forpligtede enheder, der driver etableringssteder i flere medlemsstater, i overensstemmelse med artikel 49 i direktiv (EU) 2024/1640. Med henblik herpå kan myndigheden:

a) oprette et kollegium, hvis et sådant kollegium endnu ikke er oprettet, selv om betingelserne for dets oprettelse i artikel 49 i direktiv (EU) 2024/1640 er opfyldt, og indkalde til og tilrettelægge kollegiernes møder

b) bistå med tilrettelæggelsen af kollegiets møder, hvis de relevante finansielle tilsynsorganer anmoder herom

c) bistå med tilrettelæggelsen af fælles tilsynsplaner og fælles kontrolbesøg på stedet eller undersøgelser væk fra stedet

d) indsamle og udveksle al relevant information i samarbejde med de finansielle tilsynsorganer for at lette kollegiets arbejde og gøre sådan information tilgængelig for myndighederne i kollegiet

e) fremme effektive tilsynsaktiviteter og effektiv tilsynspraksis, herunder evaluering af risici, som ikkevalgte forpligtede enheder er eller kan blive udsat for

f) i overensstemmelse med de i denne forordning omhandlede opgaver og beføjelser tilse de opgaver, de finansielle tilsynsorganer udfører.

2. Med henblik på stk. 1 har myndighedens personale fuld ret til at deltage i AML/CFT-tilsynskollegierne og skal kunne deltage i deres aktiviteter, herunder kontrolbesøg på stedet, der udføres i fællesskab af to eller flere finansielle tilsynsorganer.

Artikel 32

Anmodninger om at handle under ekstraordinære omstændigheder efter tegn på alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser

1. Finansielle tilsynsorganer underretter myndigheden, hvis situationen for en ikkeudvalgt forpligtet enhed med hensyn til dens overholdelse af forordning (EU) 2024/1624, forordning (EU) 2023/1113, eventuelle andre retlige bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af disse forordninger eller administrative retsakter udstedt af et tilsynsorgan, og dens eksponering for ML/TF-risici forværres hurtigt og betydeligt, navnlig hvis en sådan forringelse kan have en negativ indvirkning på flere medlemsstater eller Unionen som helhed eller underminere integriteten af Unionens finansielle system.

2. Myndigheden kan, hvis den har tegn på alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser begået af en ikkeudvalgt forpligtet enhed, anmode sit finansielle tilsynsorgan om at:

a) undersøge sådanne indikationer, som kunne vedrøre overtrædelser af EU-retten, og hvis den pågældende EU-ret består af direktiver eller udtrykkeligt giver medlemsstaterne valgmuligheder, overtrædelser af national ret, i det omfang den nationale lovgivning gennemfører direktiver eller udnytter de muligheder, som EU-retten giver medlemsstaterne, og

b) overveje at pålægge den pågældende enhed sanktioner i overensstemmelse med umiddelbart gældende EU-ret eller national ret til gennemførelse af direktiver for sådanne overtrædelser.

Myndigheden kan også i den sammenhæng, om nødvendigt, anmode et finansielt tilsynsorgan for en ikkeudvalgt forpligtet enhed om at vedtage en individuel afgørelse rettet til den pågældende enhed, hvor det pålægges den at iværksætte alle nødvendige tiltag for at opfylde dens forpligtelser i henhold til umiddelbart gældende EU-ret eller i henhold til national ret, i det omfang den gennemfører direktiver eller udnytter de muligheder, som EU-retten giver medlemsstaterne, herunder at ophøre med en given praksis. De i dette stykke omhandlede anmodninger må ikke hindre igangværende tilsynsforanstaltninger iværksat af det finansielle tilsynsorgan, som anmodningen er henvendt til.

3. En anmodning som omhandlet i stk. 2 kan indledes, hvis myndigheden ser tegn på en alvorlig, gentagen eller systematisk overtrædelse:

a) efter underretning fra finansielle tilsynsorganer i henhold til stk. 1

b) som følge af myndighedens egen indsamling af velunderbyggede oplysninger, eller

c) efter modtagelse af oplysninger fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller fra enhver anden pålidelig og troværdig informationskilde.

4. Det pågældende finansielle tilsynsorgan efterkommer enhver anmodning, der rettes til det i henhold til stk. 2, og underretter hurtigst muligt og senest ti arbejdsdage efter datoen for meddelelsen om en sådan anmodning myndigheden om de skridt, det har taget eller agter at tage for at efterkomme denne anmodning.

5. Hvis en anmodning, jf. stk. 2, ikke efterkommes, eller oplysningerne om de skridt, der er taget, eller de skridt, der agtes taget, ikke er givet til myndigheden senest ti arbejdsdage efter datoen for meddelelsen af anmodningen, kan myndigheden anmode Kommissionen om at give tilladelse til midlertidigt at overdrage de relevante opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, vedrørende direkte tilsyn med den ikkeudvalgte forpligtede enhed fra det pågældende finansielle tilsynsorgan til myndigheden.

6. En anmodning fra myndigheden til Kommissionen i henhold til stk. 5 skal indeholde:

a) en beskrivelse af de alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af de umiddelbart gældende krav begået af en ikkeudvalgt forpligtet enhed og en forklaring af, hvorfor sådanne overtrædelser falder ind under myndighedens kompetenceområde i henhold til stk. 2 og 3

b) en begrundelse for, at anmodningen til det finansielle tilsynsorgan, jf. stk. 2, ikke førte til, at der blev truffet foranstaltninger inden for den tidsfrist, der er fastsat i stk. 4, herunder, hvor det er relevant, oplysningen om, at det finansielle tilsynsorgan ikke har givet et svar

c) en foreslået periode på højst tre år, hvor myndigheden vil udøve de relevante opgaver og beføjelser i forhold til den pågældende ikkeudvalgte forpligtede enhed

d) en beskrivelse af de foranstaltninger, som myndigheden agter at træffe over for den ikkeudvalgte forpligtede enhed ved overdragelsen af de relevante opgaver og beføjelser til at håndtere de alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser, der er omhandlet i stk. 2

e) enhver relevant kommunikation mellem myndigheden og det pågældende finansielle tilsynsorgan.

7. Med udgangspunkt i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6, har Kommissionen en måned fra datoen for modtagelse af myndighedens anmodning til at vedtage en behørigt begrundet afgørelse om, hvorvidt den vil godkende overdragelsen af de relevante opgaver og beføjelser eller modsætte sig den. Afgørelsen meddeles myndigheden, som straks underretter det finansielle tilsynsorgan og den ikkeudvalgte forpligtede enhed herom. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om afgørelsen.

8. På den tiende arbejdsdag efter at afgørelsen, der tillader overførsel af opgaver og beføjelser i forbindelse med den ikkeudvalgte forpligtede enhed, er blevet meddelt myndigheden, anses den ikkeudvalgte forpligtede enhed for at være en udvalgt forpligtet enhed med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, og artikel 17-23. Kommissionens afgørelse fastsætter en frist for udførelsen af disse opgaver og udøvelsen af disse beføjelser, hvorefter de automatisk overføres til det pågældende finansielle tilsynsorgan.

9. Efter høring af det pågældende finansielle tilsynsorgan kan myndigheden indgive en anmodning til Kommissionen om at forlænge anvendelsen af afgørelsen om tilladelse til overførsel af opgaver og beføjelser. Denne anmodning skal indgives mindst to måneder inden udløbet af den indledende periode.

Den i første afsnit omhandlede anmodning skal ledsages af følgende:

a) en beskrivelse af de foranstaltninger, som myndigheden har truffet over for den pågældende forpligtede enhed, og af de yderligere foranstaltninger, den agter at træffe

b) en begrundelse for, hvorfor disse resterende foranstaltninger afhjælper overtrædelser, der stadig henhører under myndighedens kompetence i henhold til stk. 2

c) en foreslået periode på højst tre år for den fortsatte varetagelse af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, og artikel 17-23

d) enhver relevant kommunikation mellem myndigheden og det pågældende finansielle tilsynsorgan.

Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt forlængelsen skal indrømmes inden for den frist, der er angivet i stk. 7. En forlængelse i henhold til dette stykke kan kun bevilges én gang.

Artikel 33

Bilæggelse af tvister mellem finansielle tilsynsorganer i grænseoverskridende situationer

1. Myndigheden kan bistå de finansielle tilsynsorganer med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i denne artikels stk. 3, 4 og 5 efter anmodning fra en eller flere finansielle tilsynsorganer i henhold til artikel 46, 47, 49 eller 54 i direktiv (EU) 2024/1640 eller i andre tilfælde, hvor et finansielt tilsynsorgan er uenig i proceduren eller indholdet af en foranstaltning, en foreslået foranstaltning eller et andet finansielt tilsynsorgans inaktivitet, for så vidt som den påvirker dens egne tilsynsopgaver og -ansvar i forhold til en specifik ikkeudvalgt forpligtet enhed eller flere ikkeudvalgte forpligtede enheder.

2. I andre tilfælde end dem, der er omfattet af artikel 46, 47, 49 og 54 i direktiv (EU) 2024/1640, anmoder et finansielt tilsynsorgan myndigheden om bistand uden unødig forsinkelse, hvis en bestemmelse i EU-retten kræver, at det finansielle tilsynsorgan sammen med et andet finansielt tilsynsorgan indgår en aftale, ordning eller anden form for etableret eller formaliseret samarbejde vedrørende tilsynet med specifikke ikkeudvalgte forpligtede enheder, og et af følgende forhold gør sig gældende:

a) Aftalen er indgået, men er ikke blevet anvendt eller overholdt effektivt af en af parterne.

b) Et finansielt tilsynsorgan konkluderer på grundlag af objektive grunde, at der er uenighed.

c) Der er gået to måneder, siden et finansielt tilsynsorgan modtog en anmodning fra et andet finansielt tilsynsorgan om at træffe bestemte foranstaltninger med henblik på at overholde de retsakter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, og det tilsynsorgan, der modtog anmodningen, har ikke vedtaget en afgørelse, der imødekommer anmodningen.

3. Det administrerende råd vurderer enhver anmodning som omhandlet i stk. 1 og 2 og underretter de relevante parter om, hvorvidt den anser anmodningen for at være berettiget og agter at reagere på den i overensstemmelse med denne artikel.

4. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de finansielle tilsynsorganer under hensyntagen til eventuelle relevante frister i EU-retten og til, hvor kompleks sagen er, og hvor meget den haster. Med henblik på forligsfasen virker myndigheden som mægler. Hvis det er nødvendigt eller fastsat i EU-retten, afgiver den en udtalelse om, hvordan tvisten kan bilægges.

5. Hvis de finansielle tilsynsorganer ikke når til enighed under forligsfasen, jf. stk. 4, eller de undlader at følge op på udtalelsen, der er afgivet af myndigheden, kan myndigheden pålægge de pågældende tilsynsorganer at træffe eller undlade at træffe bestemte foranstaltninger for at bilægge sagen og sikre overholdelse af EU-retten. Myndighedens afgørelse er bindende for de finansielle tilsynsorganer. Myndighedens afgørelse kan indebære, at finansielle tilsynsorganer pålægges at tilbagekalde eller ændre en afgørelse, som de har vedtaget, eller at bruge deres beføjelser i henhold til gældende EU-ret.

6. Myndigheden underretter de finansielle tilsynsorganer om afslutningen af procedurerne i henhold til stk. 4 og 5, i givet fald sammen med den afgørelse, den har truffet i henhold til stk. 5.

7. Foranstaltninger, der iværksættes af de finansielle tilsynsorganer vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 5, skal være forenelige med en sådan afgørelse.

8. Myndighedens formand beskriver i den i artikel 84 omhandlede rapport karakteren og typen af tvister mellem finansielle tilsynsorganer, de indgåede aftaler og de afgørelser, der er truffet med henblik på bilæggelse af sådanne tvister.

Artikel 34

Foranstaltninger i tilfælde af systematiske svigt i tilsynet

1. Hvis et finansielt tilsynsorgan ikke har anvendt de foranstaltninger, der er fastsat i direktiv (EU) 2024/1640, eller de bestemmelser i national ret, der gennemfører nævnte direktiv, eller har anvendt foranstaltninger på en måde, der synes at være en overtrædelse af EU-retten, og som fører til systematiske svigt i tilsynet, som påvirker flere forpligtede enheder og underminerer effektiviteten af AML/CFT-tilsynssystemet, handler myndigheden i overensstemmelse med de beføjelser, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.

2. Myndigheden kan indlede en undersøgelse af en potentiel overtrædelse af EU-retten som omhandlet i stk. 1 på eget initiativ, hvis den har tegn på en sådan overtrædelse på grundlag af velunderbyggede oplysninger, som myndigheden har indsamlet under udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning.

Myndigheden kan også undersøge en påstået overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten efter en velbegrundet anmodning fra et eller flere finansielle tilsynsorganer, Europa-Parlamentet eller Kommissionen.

Hvis der er anmodet om en undersøgelse af en potentiel overtrædelse af EU-retten i henhold til første eller andet afsnit, underretter myndigheden behørigt den part, der fremsætter anmodningen, om, hvordan den agter at gå videre med sagen, og om, hvorvidt en undersøgelse af den påståede overtrædelse er berettiget. Hvis myndigheden beslutter at indlede en undersøgelse, underretter den først det pågældende finansielle tilsynsorgan herom.

3. Det finansielle tilsynsorgan, der er genstand for en undersøgelse i henhold til stk. 2, giver straks myndigheden alle de oplysninger, som myndigheden anmoder om med henblik på sin undersøgelse, herunder med hensyn til, hvordan de i stk. 1 omhandlede retsakter anvendes i overensstemmelse med EU-retten.

4. Hvis det anses for hensigtsmæssigt og nødvendigt, kan myndigheden også efter at have underrettet det finansielle tilsynsorgan, der er genstand for undersøgelsen, give alle andre finansielle tilsynsorganer mulighed for at fremsende oplysninger til myndigheden, som de anser for relevante, eller direkte rette en behørigt begrundet anmodning om oplysninger til ethvert andet finansielt tilsynsorgan. Modtagerne af en sådan anmodning forelægger uden unødigt ophold myndigheden klare, nøjagtige og fuldstændige oplysninger.

5. Myndigheden kan senest seks måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til det finansielle tilsynsorgan, der er genstand for undersøgelsen, om de skridt, der er nødvendige for at efterleve EU-retten.

Inden myndigheden udsteder en sådan henstilling, samarbejder den med det finansielle tilsynsorgan, hvis den finder et sådant samarbejde hensigtsmæssigt med henblik på at afhjælpe det systematiske svigt i tilsynet, som fører til overtrædelse af EU-retten, i et forsøg på at nå til enighed om de foranstaltninger, der er nødvendige for overholdelse af EU-retten.

Det finansielle tilsynsorgan underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-retten.

6. Har det finansielle tilsynsorgan ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-retten senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den kræver, at det finansielle tilsynsorgan tager de nødvendige skridt til at efterleve EU-retten. Kommissionen tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.

Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med én måned.

Myndigheden og det finansielle tilsynsorgan giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

7. Det finansielle tilsynsorgan underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 6 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, det har taget eller agter at tage for at efterkomme denne formelle udtalelse. Når det finansielle tilsynsorgan træffer foranstaltninger i forbindelse med spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse, skal den rette sig efter denne formelle udtalelse.

AFDELING 5

Tilsyn med den ikkefinansielle sektor

Artikel 35

Peerevalueringer

1. Myndigheden gennemfører regelmæssigt peerevalueringer af nogle af eller alle de ikkefinansielle tilsynsorganers aktiviteter og de offentlige myndigheder, der er omhandlet i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640, for yderligere at styrke konsekvensen og effektiviteten i tilsynsresultaterne. Myndigheden udvikler metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning af de evaluerede ikkefinansielle tilsynsorganer. Hvor det er relevant, skal der ved planlægningen og gennemførelsen af vurderinger tages behørigt hensyn til evalueringer, vurderinger og rapporter udarbejdet af internationale organisationer og mellemstatslige organer, der er kompetente inden for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Vurderingerne kan også tage behørigt hensyn til oplysningerne i den centrale AML/CFT-database, der er oprettet i henhold til denne forordnings artikel 11.

De metoder, der er omhandlet i første afsnit, skal tage hensyn til tilsynsrammens særlige karakteristika i tilfælde, hvor tilsynet overdrages til selvregulerende organer, herunder rollen for den offentlige myndighed, der er ansvarlig for at føre tilsyn med disse organer i henhold til artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640, og tilsynsorganernes særlige karakteristika i disse tilfælde.

2. Peerevalueringerne foretages af myndighedens personale sammen med det relevante personale fra de ikkefinansielle tilsynsorganer og fra de offentlige myndigheder, der er omhandlet i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640.

3. En peerevaluering omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:

a) hvorvidt de ikkefinansielle tilsynsorganers beføjelser og finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer, graden af uafhængighed, ledelsesordninger og faglige standarder er tilstrækkelige til at sikre en effektiv anvendelse af kapitel IV i direktiv (EU) 2024/1640

b) den effektivitet og det omfang af konvergens, der er opnået i anvendelsen af EU-retten og i tilsynspraksis, og i hvilket omfang tilsynspraksis opfylder de mål, der er fastsat i EU-retten

c) anvendelsen af bedste praksis udviklet af de ikkefinansielle tilsynsorganer, hvis vedtagelse kunne være gavnlig for andre ikkefinansielle tilsynsorganer

d) den effektivitet og det omfang af konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, herunder de pålagte bøder og anvendte administrative foranstaltninger over for de ansvarlige personer i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.

4. Myndigheden udarbejder en rapport om resultaterne af peerevalueringen. Peerevalueringsrapporten udarbejdes af myndighedens personale i samarbejde med det relevante personale fra de ikkefinansielle tilsynsorganer og fra de offentlige myndigheder, der er omhandlet i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640, der er involveret i peerevalueringen, og vedtages af det administrerende råd efter at have modtaget bemærkningerne fra det generelle råd i tilsynssammensætning om, hvorvidt anvendelsen af metoden er i overensstemmelse med andre peerevalueringsrapporter. Rapporten skal redegøre for og angive, hvilke opfølgningsforanstaltninger der anses for hensigtsmæssige, forholdsmæssige og nødvendige på grundlag af peerevalueringen. Disse opfølgningsforanstaltninger kan gennemføres i form af retningslinjer og henstillinger i henhold til nærværende forordnings artikel 54 og udtalelser i henhold til nærværende forordnings artikel 55. De ikkefinansielle tilsynsorganer og de offentlige myndigheder som omhandlet i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640 bestræber sig i videst mulige omfang på at efterleve eventuelle retningslinjer og henstillinger, der udstedes i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 54, stk. 3.

5. Myndigheden offentliggør resultaterne af peerevalueringen på sit websted og underretter som minimum Europa-Parlamentet herom. Den forelægger Kommissionen en udtalelse, hvor den under hensyntagen til resultatet af peerevalueringen eller andre oplysninger, som myndigheden er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, vurderer, at det er nødvendigt med yderligere harmonisering af EU-regler vedrørende forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor eller tilsynsorganer i den ikkefinansielle sektor set fra Unionens perspektiv.

6. Myndigheden forelægger en opfølgningsrapport to år efter offentliggørelsen af peerevalueringsrapporten. Opfølgningsrapporten udarbejdes af myndighedens personale i samarbejde med det relevante personale fra de ikkefinansielle tilsynsorganer, der er involveret i peerevalueringen og vedtages af det administrerende råd efter at have modtaget bemærkningerne fra det generelle råd i tilsynssammensætning om, hvorvidt anvendelsen af metoden er i overensstemmelse med andre peerevalueringsrapporter. En opfølgningsrapport omfatter en vurdering af tilstrækkeligheden og effektiviteten af de tiltag, som de ikkefinansielle tilsynsorganer, der var genstand for peerevalueringen, har gennemført som reaktion på opfølgningsforanstaltningerne i peerevalueringsrapporten. Myndigheden offentliggør resultaterne af opfølgningsrapporten på sit websted.

7. Med henblik på denne artikel vedtager det administrerende råd en arbejdsplan for peerevaluering hvert andet år efter høring af det generelle råd i tilsynssammensætning. Denne arbejdsplan for peerevalueringen skal afspejle erfaringerne fra tidligere peerevalueringsprocesser og drøftelser i det generelle råd i tilsynssammensætning. Det generelle råd i tilsynssammensætning kan med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer kræve, at det administrerende råd vedtager en ny plan. Arbejdsplanen for peerevalueringer udgør en særskilt del af det årlige og flerårige arbejdsprogram og indgår i det samlede programlægningsdokument, der er omhandlet i artikel 65. I hastende tilfælde eller i tilfælde af uforudsete begivenheder kan myndigheden beslutte at gennemføre yderligere peerevalueringer.

8. Hvis peerevalueringer vedrører tilsynsaktiviteter, som i en eller flere medlemsstater udføres af selvregulerende organer, skal peerevalueringen omfatte en vurdering af foranstaltninger i henhold til artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640, der træffes af den offentlige myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med disse organer, for at sikre, at de udfører deres opgaver på passende og effektiv vis.

9. Hvis peerevalueringer vedrører tilsynsaktiviteter, som i en eller flere medlemsstater udføres af selvregulerende organer, er disse selvregulerende organer ikke forpligtet til at deltage. Når de tilkendegiver interesse i at deltage i en peerevaluering, tillades det dog medarbejdere i disse organer, der har fået overdraget tilsynsopgaver, at deltage i denne peerevaluering.

Artikel 36

Koordinering og lettelse af arbejdet i AML/CFT-tilsynskollegier i den ikkefinansielle sektor

1. Myndigheden bistår inden for rammerne af sine beføjelser, og uden at det berører de relevante ikkefinansielle tilsynsorganers beføjelser i henhold til artikel 50 i direktiv (EU) 2024/1640, med oprettelsen og driften af AML/CFT-tilsynskollegier i den ikkefinansielle sektor for forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor, der driver virksomheder i flere medlemsstater, i overensstemmelse med nævnte artikel.

2. Med henblik på stk. 1 kan myndigheden:

a) foreslå, at der oprettes et kollegium, hvor der ikke er oprettet et sådant kollegium, selv om myndigheden mener, at den forpligtede enheds ML/TF-risikoeksponering og omfanget af dens grænseoverskridende aktiviteter berettiger oprettelsen af et kollegium, samt foreslå indkaldelse og tilrettelæggelse af kollegiets møder

b) bistå med tilrettelæggelsen af kollegiets møder og vurderingen af, om betingelserne for tredjelandstilsynsmyndigheders deltagelse i kollegiet er opfyldt, hvis de relevante ikkefinansielle tilsynsorganer anmoder herom

c) bistå med tilrettelæggelsen af fælles tilsynsplaner og fælles kontrolbesøg på stedet eller undersøgelser væk fra stedet

d) bistå de ikkefinansielle tilsynsorganer med at indsamle og udveksle al relevant information for at lette kollegiets arbejde og gøre sådan information tilgængelig for tilsynsorganerne i kollegiet

e) fremme effektive tilsynsaktiviteter og effektiv tilsynspraksis, herunder evaluering af risici, som forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor er eller kan blive udsat for

f) yde bistand til ikkefinansielle tilsynsorganer efter deres specifikke anmodninger, herunder anmodninger om at mægle mellem ikkefinansielle tilsynsorganer i de situationer, som er omhandlet i artikel 50, stk. 2 og 3, i direktiv (EU) 2024/1640.

3. Med henblik på stk. 1 har myndighedens personale fuld ret til at deltage i AML/CFT-tilsynskollegierne. Efter aftale med de berørte ikkefinansielle tilsynsorganer skal myndighedens personale kunne deltage i kollegiets aktiviteter, der udføres i fællesskab af to eller flere ikkefinansielle tilsynsorganer, herunder tilsyn på stedet hos forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor omfattet af artikel 3, nr. 3), litra a) og b), i forordning (EU) 2024/1624.

Artikel 37

Advarsler om overtrædelser af EU-retten begået af ikkefinansielle tilsynsorganer og offentlige myndigheder, der fører tilsyn med selvregulerende organer

1. Hvis myndigheden har grund til at antage, at et ikkefinansielt tilsynsorgan eller en offentlig myndighed, der fører tilsyn med selvregulerende organer som omhandlet i artikel 52 i direktiv (EU) 2024/1640, ikke har anvendt EU-retsakterne eller den nationale ret, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i denne forordning, eller har anvendt dem på en måde, der synes at være i strid med EU-retten, underretter den det pågældende tilsynsorgan eller offentlige myndighed om de mistænkte overtrædelser og undersøger dem.

Med henblik på første afsnit kan myndigheden handle efter anmodning fra et eller flere ikkefinansielle tilsynsorganer eller offentlige myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, herunder hvis sådanne foranstaltninger er baseret på velunderbyggede oplysninger fra fysiske eller juridiske personer i henhold til artikel 90.

2. Myndigheden skal kunne anmode det pågældende tilsynsorgan eller den pågældende offentlige myndighed om alle oplysninger, som myndigheden anser for nødvendige for sin undersøgelse, herunder oplysninger om, hvordan EU-retsakterne eller den nationale lovgivning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 2, anvendes i overensstemmelse med EU-retten, men med undtagelse af oplysninger, der er omfattet af retten til fortrolighed, medmindre undtagelserne i artikel 21, stk. 2, andet afsnit, og artikel 70, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) 2024/1624 og i artikel 52, stk. 3, litra a), i direktiv (EU) 2024/1640 finder anvendelse.

Det berørte tilsynsorgan eller den berørte offentlige myndighed giver straks myndigheden de ønskede oplysninger.

Når de ønskede oplysninger fra det berørte tilsynsorgan eller den berørte offentlige myndighed har vist sig at være eller anses for at være utilstrækkelig til at indhente de oplysninger, der anses for nødvendige med henblik på at undersøge den påståede overtrædelse, kan myndigheden efter at have underrettet det berørte tilsynsorgan eller den berørte offentlige myndighed rette en behørigt begrundet anmodning om oplysninger direkte til andre tilsynsorganer eller offentlige myndigheder, der fører tilsyn med selvregulerende organer.

Modtageren af en sådan anmodning forelægger uden unødigt ophold myndigheden klare, nøjagtige og fuldstændige oplysninger.

3. Myndigheden kan senest seks måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til det berørte tilsynsorgan eller den berørte offentlige myndighed om de skridt, der er nødvendige for at afhjælpe den konstaterede overtrædelse.

Inden myndigheden udsteder en sådan henstilling, samarbejder den med det berørte tilsynsorgan eller den berørte offentlige myndighed, hvis den finder et sådant engagement hensigtsmæssigt med henblik på at afhjælpe overtrædelsen, i et forsøg på at nå til enighed om de foranstaltninger, der er nødvendige til dette mål.

Det berørte tilsynsorgan eller den berørte offentlige myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at afhjælpe overtrædelsen.

4. Hvis tilsynsorganet eller den offentlige myndighed ikke har afhjulpet den konstaterede overtrædelse, jf. stk. 3, første afsnit, senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, udsteder myndigheden en advarsel med nærmere oplysninger om overtrædelsen og fastlæggelse af de foranstaltninger, som adressaterne for advarslen skal gennemføre for at afbøde dens virkninger.

De i første afsnit nævnte advarsler sendes til:

a) hvis der er tale om et ikkefinansielt tilsynsorgan, til de tilsvarende tilsynsorganer i andre medlemsstater og, hvis tilsynsorganet er et selvregulerende organ, dets offentlige myndighed

b) hvis der er tale om en offentlig myndighed, til de selvregulerende organer, som den fører tilsyn med.

5. Så snart det berørte tilsynsorgan eller den berørte offentlige myndighed har afhjulpet overtrædelsen, underretter myndigheden adressaterne for dens advarsel, jf. stk. 4, om, at overtrædelsen er blevet afhjulpet, og at de afbødende foranstaltninger er ophørt.

Artikel 38

Bilæggelse af tvister mellem ikkefinansielle tilsynsorganer i grænseoverskridende situationer

1. Myndigheden kan bistå ikkefinansielle tilsynsorganer med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i denne artikels stk. 3 og 4 efter anmodning fra et eller flere ikkefinansielle tilsynsorganer i henhold til artikel 46, 47, 50 eller 54 i direktiv (EU) 2024/1640 eller i andre tilfælde, hvor et ikkefinansielt tilsynsorgan er uenig i proceduren eller indholdet af et andet ikkefinansielt tilsynsorgans foranstaltning, foreslåede foranstaltning eller inaktivitet, for så vidt som den påvirker dens egne tilsynsopgaver og -ansvar i forhold til en specifik forpligtet enhed eller flere forpligtede enheder.

2. I andre tilfælde end dem, der er omfattet af artikel 46, 47, 50 eller 54 i direktiv (EU) 2024/1640, anmoder et ikkefinansielt tilsynsorgan uden unødig forsinkelse myndigheden om bistand, hvis en bestemmelse i EU-retten kræver, at det ikkefinansielle tilsynsorgan sammen med et andet ikkefinansielt tilsynsorgan eller andre ikkefinansielle tilsynsorganer indgår en aftale, en ordning eller anden form for etableret eller formaliseret samarbejde vedrørende tilsyn med specifikke forpligtede enheder, og et af følgende forhold gør sig gældende:

a) aftalen er indgået, men er ikke blevet anvendt eller overholdt effektivt af en af parterne

b) et ikkefinansielt tilsynsorgan konkluderer på grundlag af objektive grunde, at der er uenighed

c) der er gået to måneder, siden et ikkefinansielt tilsynsorgan modtog en anmodning fra et andet ikkefinansielt tilsynsorgan om at træffe bestemte foranstaltninger med henblik på at overholde de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter, og det tilsynsorgan, der modtog anmodningen, har ikke vedtaget en afgørelse, der imødekommer anmodningen.

3. Det administrerende råd vurderer enhver anmodning som omhandlet i stk. 1 og 2 og underretter de relevante parter om, hvorvidt den anser anmodningen for at være berettiget og agter at reagere på den i overensstemmelse med denne artikel.

4. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de ikkefinansielle tilsynsorganer under hensyntagen til eventuelle relevante frister i EU-retten og til, hvor kompleks sagen er, og hvor meget den haster. Med henblik på forligsfasen virker myndigheden som mægler. Hvis det er nødvendigt eller fastsat i EU-retten, afgiver myndigheden udtalelse om, hvordan tvisten kan bilægges.

AFDELING 6

Støtte- og koordineringsmekanisme for FIU'er

Artikel 39

Samarbejde mellem myndigheden og finansielle efterretningsenheder

1. Myndigheden er ansvarlig for at sikre et effektivt og konsekvent samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder (»FIU'er«) inden for rammerne af støtte- og koordineringsmekanismen for FIU'er. Med henblik herpå støtter og koordinerer myndigheden FIU'ernes aktiviteter.

2. Myndigheden og FIU'erne er underlagt en forpligtelse til samarbejde i god tro, herunder med hensyn til fælles analyser, der støttes eller indledes af myndigheden, og en forpligtelse til at udveksle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres respektive opgaver.

3. Myndigheden skal råde over særlige menneskelige, finansielle og IT-ressourcer til at støtte de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, og sikrer om nødvendigt organisatorisk adskillelse af det personale, der beskæftiger sig med disse opgaver, og det personale, der udfører de opgaver, der knytter sig til myndighedens tilsynsaktiviteter.

En FIU kan underrette myndigheden, i tilfælde af at en anden FIU undlader at samarbejde. I så fald virker myndigheden som mægler.

Artikel 40

Gennemførelse af fælles analyser

1. Myndigheden fastlægger metoder til og kriterier for udvælgelse og prioritering af sager, som er relevante for gennemførelse af fælles analyser i overensstemmelse med artikel 32 i direktiv (EU) 2024/1640, der skal støttes af myndigheden.

2. Med henblik på stk. 1 udarbejder myndigheden hvert år en liste over prioriterede områder med henblik på gennemførelse af fælles analyser. Denne liste kan revideres, hvis der udpeges nye prioriterede områder.

3. Hvis en FIU i en medlemsstat i henhold til artikel 32 i direktiv (EU) 2024/1640 og under hensyntagen til de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede kriterier konstaterer et potentielt behov for at foretage en fælles analyse sammen med en eller flere FIU'er i andre medlemsstater, underretter den myndigheden herom.

Myndigheden registrerer alle meddelelser, der modtages i henhold til dette stykkes første afsnit, og vurderer sagens relevans i overensstemmelse med de metoder og kriterier, der er omhandlet i stk. 1. Hvis myndigheden vurderer, at sagen er relevant, underretter den senest fem dage efter den første underretning FIU'er i alle relevante medlemsstater og opfordrer dem til at deltage i den fælles analyse. Med henblik herpå anvender myndigheden sikre kommunikationskanaler. FIU'er i alle relevante medlemsstater overvejer at deltage i den fælles analyse.

4. Hvis mindst én anden FIU indvilliger i at deltage i den fælles analyse, sikrer myndigheden, at den fælles analyse iværksættes senest 20 dage efter den indledende vurdering, der er omhandlet i stk. 3, andet afsnit, medmindre sagens hastende karakter berettiger indførelsen af en kortere frist.

5. Enhver FIU, der afviser at deltage i gennemførelsen af den fælles analyse, skal give myndigheden en skriftlig begrundelse herfor senest fem dage efter modtagelsen af opfordringen. Myndigheden giver straks en sådan forklaring til den FIU, der har konstateret, at der er behov for en fælles analyse.

6. Efter udtrykkeligt samtykke fra alle de FIU'er, der deltager i den fælles analyse, gives personalet i den myndighed, der støtter den fælles analyse, adgang til alle data vedrørende sagen for den fælles analyse, og det skal kunne behandle disse data med henblik på at gennemføre den fælles analyse.

Hvis en FIU nægter at give myndighedens personale adgang til de data, der vedrører sagens genstand, sikrer den, at oplysningerne gives på anden måde på en måde, der ikke hindrer myndighedens personale i at yde operationel støtte til den fælles analyse eller på anden måde effektivt hæmmer dets mulighed for at yde en sådan støtte.

Hvis flere FIU'er nægter at give adgang til data vedrørende sagens genstand, revurderer myndigheden, om de opgaver, som dens personale ville udføre, berettiger dens støtte til den fælles analyse, og overvejer at anbefale, at den fælles analyse i stedet gennemføres uden dens støtte.

7. Myndigheden tilvejebringer alle de værktøjer og den operationelle støtte, der er nødvendig for gennemførelsen af den særlige fælles analyse, i overensstemmelse med de udviklede metoder og procedurer. Myndigheden opretter navnlig en dedikeret, sikker kommunikationskanal med henblik på udførelse af den fælles analyse og sørger for passende teknisk koordinering, herunder IT-support samt budgetmæssig og logistisk støtte.

8. Efter udtrykkeligt samtykke fra alle FIU'er, der deltager i den fælles analyse, bemyndiges myndighedens personale, der støtter den fælles analyse, til på grundlag af et hit/no-hit-system at krydstjekke disse FIU'ers data med data, der stilles til rådighed af andre FIU'er og EU-organer, -kontorer og -agenturer inden for deres respektive mandater.

I tilfælde af et hit udveksler myndigheden de oplysninger, der udløste hittet, med alle FIU'er, der deltager i den fælles analyse, i det omfang udbyderen af oplysningerne gav tilladelse til at dele dem, og oplysningerne er nødvendige for gennemførelsen af den fælles analyse.

Med henblik på dette stykke anvender myndigheden et system, der er udformet til at krydstjekke oplysninger, der er relevante med henblik på at forebygge hvidvask af penge, de underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme på en forholdsmæssig måde. Systemet skal sikre et sikkerhedsniveau og fortrolighed, der står i et rimeligt forhold til arten og omfanget af de krydstjekkede oplysninger. De metoder og procedurer, der skal fastlægges for gennemførelsen af de fælles analyser i henhold til artikel 43, stk. 1, og de samarbejdsordninger, der skal indgås i henhold til artikel 94, stk. 2, skal præcisere metoderne til at foretage krydstjek på grundlag af et hit/no-hit-system som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Artikel 41

Rapportering og oversendelse af resultaterne af fælles analyser

1. Hvis resultaterne af en fælles analyse viser, at der er rimelig grund til at antage, at hvidvask af penge eller andre kriminelle aktiviteter bliver eller er blevet begået, i forbindelse med hvilke EPPO kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 22 og artikel 25, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1939, indberetter myndigheden uden unødig forsinkelse resultaterne af den fælles analyse og eventuelle yderligere relevante oplysninger til EPPO.

2. Myndigheden udarbejder i samråd med EPPO udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der præciserer det format, der skal anvendes af myndigheden ved rapportering af oplysninger til EPPO.

Myndigheden forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 27. juni 2026.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 53.

3. Hvis resultaterne af den fælles analyse viser, at der er rimelig grund til at antage, at der begås eller er blevet begået svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, og i forbindelse med hvilken Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kunne udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, oversender myndigheden resultaterne af den fælles analyse og eventuelle supplerende relevante oplysninger til OLAF.

4. Efter udtrykkeligt samtykke fra alle FIU'er, der deltager i den fælles analyse, og hvis resultaterne af den fælles analyse viser, at der er rimelig grund til at antage, at der er begået en strafbar handling, i forbindelse med hvilken Europol kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ([38]), oversender myndigheden resultaterne af den fælles analyse og eventuelle yderligere relevante oplysninger til Europol.

5. Efter udtrykkeligt samtykke fra alle FIU'er, der deltager i den fælles analyse, og hvis resultaterne af den fælles analyse viser, at der er rimelig grund til at antage, at der er begået en strafbar handling, i forbindelse med hvilken Eurojust kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 ([39]), oversender myndigheden resultaterne af den fælles analyse og eventuelle yderligere relevante oplysninger til Eurojust.

6. Myndigheden, EPPO, Europol, Eurojust og OLAF kan udveksle strategiske og andre ikkeoperationelle oplysninger såsom typologier og risikoindikatorer på de områder, der henhører under deres kompetence.

Betingelserne for udveksling af de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, fastsættes i de samarbejdsordninger, der er omhandlet i artikel 94.

Artikel 42

Myndighedens anmodninger om indledning af en fælles analyse

1. Hvis myndigheden konstaterer et potentielt behov for at foretage en fælles analyse i henhold til artikel 40 i denne forordning eller artikel 32 i direktiv (EU) 2024/1640, underretter den de berørte FIU'er herom og anmoder dem om at deltage i den fælles analyse.

2. De berørte FIU'er underretter uden unødig forsinkelse myndigheden og gør sit bedste for at gøre dette senest fem dage efter modtagelsen af anmodningen om deres afgørelse vedrørende den i stk. 1 omhandlede anmodning.

3. Hvis en FIU, der anmodes om at deltage i den fælles analyse, afviser en anmodning fra myndigheden i henhold til stk. 1, underretter den uden unødig forsinkelse myndigheden om grundene til sin afgørelse og gør sit bedste for at gøre dette senest fem dage efter modtagelsen af anmodningen.

Artikel 43

Gennemgang af metoderne og procedurerne til og gennemførelsen af sådanne fælles analyser

1. Myndigheden fastlægger metoder og procedurer for gennemførelsen af de fælles analyser og gennemgår og ajourfører dem regelmæssigt, hvor det er nødvendigt. Kravet om en sådan gennemgang og ajourføring finder ligeledes anvendelse på de metoder og kriterier, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1.

2. De FIU'er, der deltog eller på anden måde var involveret i en eller flere fælles analyser, kan give feedback til myndigheden om gennemførelsen af analysen, herunder feedback om den operationelle støtte, som myndigheden ydede i forbindelse med den fælles analyse, samt feedback om resultatet af de analyser, metoder og procedurer, der er indført jf. stk. 1, de værktøjer, der er til rådighed, og koordineringen mellem de deltagende FIU'er. Feedback, der er mærket som fortrolig, må ikke deles med andre FIU'er.

3. På grundlag af den feedback, der er omhandlet i stk. 2, eller på eget initiativ kan myndigheden udstede en opfølgningsrapport vedrørende gennemførelsen af fælles analyser, herunder specifikke forslag til justeringer af metoderne og procedurerne for gennemførelsen af de fælles analyser, og konklusioner om resultatet af de fælles analyser. Opfølgningsrapporten deles med alle FIU'er uden at videregive fortrolige oplysninger eller oplysninger, som kun er til tjenestebrug, om sagen. Konklusionerne og henstillingerne vedrørende gennemførelsen af de fælles analyser deles med alle de FIU'er, der deltog i de fælles analyser, og med alle de andre FIU'er, for så vidt disse konklusioner og henstillinger ikke indeholder fortrolige oplysninger eller oplysninger, som kun er til tjenestebrug.

([38]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

Artikel 44

Nationale FIU-delegerede

1. FIU'en i hver medlemsstat delegerer en eller flere medarbejdere til myndigheden. Den nationale FIU-delegeredes sædvanlige arbejdssted skal være myndighedens hjemsted.

2. FIU-delegerede skal have status som personale i den delegerende FIU på tidspunktet for deres udnævnelse og i hele deres delegeringsperiode. Medlemsstaterne udpeger deres FIU-delegerede på grundlag af dokumenteret relevant praktisk erfaring på højt niveau inden for FIU-opgaver. Den delegerede forbliver under den delegerende FIU's myndighed og skal overholde den delegerende FIU's sikkerheds- og fortrolighedsregler, herunder relevant national ret.

3. Det generelle råd i FIU-sammensætning kan afvise en person, der er blevet udpeget som FIU-delegeret, hvis denne person ikke opfylder kriterierne omhandlet i stk. 2. Mandatet for de FIU-delegerede er på tre år og kan fornyes én gang med den delegerende FIU's samtykke.

4. De FIU-delegerede bistår myndigheden med at udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 5, stk. 5. Med henblik herpå skal de FIU-delegerede have adgang til myndighedens data og oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, så længe delegationen varer.

5. FIU-delegerede har adgang til alle oplysninger, som deres delegerende FIU har adgang til med henblik på at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5.

6. Det administrerende råd fastsætter de FIU-delegeredes rettigheder og forpligtelser i forhold til myndigheden under hensyntagen til udtalelsen fra det generelle råd i FIU-sammensætning. FIU'erne sikrer, at deres FIU-delegerede overholder disse rettigheder og forpligtelser.

Artikel 45

Gensidig bistand på området for samarbejde mellem FIU'er

1. I forbindelse med fremme af samarbejde og støtte til FIU'ernes arbejde fremmer myndigheden under hensyntagen til FIU'ernes behov fælles tilgange, metoder og bedste praksis. Myndigheden tilrettelægger og fremmer tillige navnlig følgende aktiviteter:

a) uddannelsesprogrammer, herunder med hensyn til teknologisk innovation

b) ordninger for udveksling af personale og udstationering, herunder udstationering af FIU-personale fra en medlemsstat til myndigheden

c) udveksling af praksis mellem FIU'er, herunder udveksling af ekspertise på et specifikt område

d) udvikling eller indkøb af IT-værktøjer og -tjenester til forbedring af FIU'ernes analysekapacitet.

2. En FIU kan indgive en anmodning om bistand i forbindelse med sine tilsynsopgaver til myndigheden med angivelse af, hvilken type bistand den søger fra myndighedens personale, en eller flere FIU'ers personale eller en kombination heraf. Den FIU, der anmoder om bistand, sikrer, at der gives adgang til alle oplysninger og data, der er nødvendige for at yde en sådan bistand. Myndigheden opbevarer og ajourfører regelmæssigt oplysningerne om specifikke ekspertiseområder og om FIU'ernes kapacitet til at yde gensidig bistand med hensyn til FIU'ernes opgaver.

3. Myndigheden bestræber sig bedst muligt på at yde den bistand, der anmodes om, herunder ved at overveje at yde støtte med egne menneskelige ressourcer samt ved at koordinere og lette leveringen af enhver form for bistand fra andre FIU'er på frivillig basis.

4. Ved begyndelsen af hvert år underretter myndighedens formand det generelle råd i FIU-sammensætning om, hvilke menneskelige ressourcer myndigheden kan afsætte til at yde den i denne artikels stk. 2 omhandlede bistand. Når der sker ændringer i tilgængeligheden af menneskelige ressourcer som følge af udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, underretter myndighedens formand det generelle råd i FIU-sammensætning herom.

Artikel 46

Mægling mellem FIU'er

1. Myndigheden kan fremme en løsning i tilfælde af uenighed mellem to eller flere FIU'er om individuelle sager vedrørende samarbejde, herunder udveksling af oplysninger, i henhold til direktiv (EU) 2024/1640. Formålet med en sådan mægling er at forlige divergerende synspunkter mellem FIU'erne og at vedtage en ikkebindende udtalelse.

2. Hvis en uenighed ikke kan løses gennem direkte kontakt og dialog mellem de berørte FIU'er, indleder myndigheden en mæglingsprocedure efter anmodning fra en eller flere af disse FIU'er. Myndigheden kan også på eget initiativ forslå, at der indledes en mæglingsprocedure. Mægling gennemføres kun efter aftale med alle berørte FIU'er.

3. Mæglingsproceduren indledes ved det generelle råd i FIU-sammensætning. Alle medlemmer af det generelle råd i FIU-sammensætning, bortset fra lederne af de FIU'er, der er berørt af uenigheden, søger at forlige synspunkterne hos de FIU'er, der er berørt af uenigheden, og når til enighed om en ikkebindende udtalelse. Hvor det er relevant, kan eksperter fra Kommissionen indbydes til at deltage i mæglingsproceduren med rådgivende funktion.

4. Det generelle råd i FIU-sammensætning vedtager reglerne for mæglingsproceduren, herunder de gældende frister.

5. Hvis en FIU, der er berørt af en uenighed, nægter at deltage i mæglingsproceduren, underretter den myndigheden og de andre FIU'er, der er berørt af uenigheden, om grundene til sin afgørelse inden for den frist, der er fastsat i procedurereglerne, jf. stk. 4.

6. Senest tre måneder efter vedtagelsen af den ikkebindende udtalelse, der er omhandlet i stk. 3, aflægger de FIU'er, der er berørt af uenigheden, rapport til det generelle råd i FIU-sammensætning om de foranstaltninger, de har truffet som svar på udtalelsen, eller, hvis de ikke har truffet nogen foranstaltninger, om årsagerne hertil.

Artikel 47

FIU.net

1. Myndigheden sikrer passende, uafbrudt og sikker hosting af FIU.net og sikrer forvaltningen, vedligeholdelsen og udviklingen af FIU.net. Myndigheden sikrer under hensyntagen til FIU'ernes behov, at den mest avancerede og sikre tilgængelige teknologi anvendes til FIU.net på grundlag af en cost-benefit-analyse.

2. Myndigheden sikrer, at FIU.net fungerer uafbrudt, og holder det ajour. Når det er nødvendigt for at støtte eller styrke udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem FIU'erne og baseret på FIU'ernes behov, skal myndigheden udforme og gennemføre eller på anden måde stille opgraderede eller yderligere funktionaliteter i FIU.net til rådighed.

3. Myndigheden er også ansvarlig for følgende opgaver i forbindelse med FIU.net:

a) gennemførelse af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et sikkerhedsniveau, der beskytter personoplysninger

b) planlægning af, koordinering af, forvaltning af og støtte til testaktiviteter

c) sikring af tilstrækkelige finansielle ressourcer

d) uddannelse i slutbrugernes tekniske brug af FIU.net.

4. Med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, har myndigheden beføjelse til at indgå retligt bindende kontrakter eller aftaler med tredjepartsleverandører af tjenesteydelser efter passende revision af deres sikkerhedsstandarder.

5. Myndigheden vedtager og gennemfører de foranstaltninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i denne artikel, herunder en sikkerhedsplan, en driftskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan for FIU.net.

6. Det generelle råd i FIU-sammensætning kan med enstemmighed beslutte at suspendere adgangen til FIU.net for en FIU, dens modpart i et tredjeland eller et EU-organ, -kontor eller -agentur, hvis det har grund til at tro, at en sådan adgang vil bringe gennemførelsen af kapitel III i direktiv (EU) 2024/1640 og sikkerheden og fortroligheden af de oplysninger, som FIU'er er i besiddelse af, og som udveksles gennem FIU.net-systemet, i fare, herunder når der er betænkeligheder med hensyn til en FIU's manglende uafhængighed og autonomi.

Hvis det generelle råd i FIU-sammensætning vedtager en afgørelse om suspension af en FIU's adgang til FIU.net, træffer det generelle råd afgørelse med enstemmighed blandt alle medlemmer af det generelle råd i FIU-sammensætning, undtagen lederen af den pågældende FIU.

Det generelle råd i FIU-sammensætning fastlægger kriterierne for suspension af adgangen til FIU.net og vedtager procedureregler for en sådan suspension.

Artikel 48

Peerevaluering

1. Myndigheden opretter en peerevalueringsproces af FIU'ernes aktiviteter i henhold til kapitel III i direktiv (EU) 2024/1640 for at styrke sammenhængen og effektiviteten af FIU'ernes aktiviteter og lette udvekslingen af bedste praksis mellem FIU'er. Myndigheden udvikler metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering af de reviderede FIU'er, og udarbejder også procedureregler for gennemførelse af peerevalueringer.

Hvor det er relevant, skal der ved planlægningen og gennemførelsen af peerevalueringer tages behørigt hensyn til de evalueringer, vurderinger og rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og mellemstatslige organer med kompetence inden for forebyggelse og afsløring af hvidvask af penge, de underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme.

2. Med henblik på stk. 1 nedsætter myndigheden et peerevalueringsteam, som sammensættes af myndighedens personale og repræsentanter fra FIU'erne, der deltager i peerevalueringen.

3. En peerevaluering af en FIU's aktiviteter omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af følgende:

a) om FIU'ens ressourcer, herunder menneskelige og tekniske ressourcer og IT-ressourcer, er tilstrækkelige til, at den kan udføre sine opgaver

b) de foranstaltninger, der er gennemført for at sikre, at FIU'en har operationel uafhængighed og autonomi og ikke udsættes for utilbørlig påvirkning

c) de foranstaltninger, som FIU'en har truffet for at beskytte oplysningernes sikkerhed og fortrolighed

d) FIU'ens funktion med at modtage indberetninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger, herunder antallet og arten af modtagne oplysninger og deres kvalitet

e) de foranstaltninger, som FIU'en har indført for at forbedre forpligtede enheders indberetning af mistænkelige transaktioner, navnlig med hensyn til deres kvalitet

f) FIU'ens adgang til og brug af yderligere oplysninger for at forbedre dens analyse

g) de værktøjer, som FIU'en anvender til at foretage en analyse

h) i hvilket omfang FIU'ens analyse og formidling understøtter de operationelle behov hos de myndigheder, der er kompetente til at efterforske og retsforfølge hvidvask af penge, de underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme

i) nationalt samarbejde mellem FIU'en og andre kompetente myndigheder

j) grænseoverskridende samarbejde mellem FIU'en og FIU'er fra andre medlemsstater.

4. Myndigheden udarbejder en rapport om resultaterne af peerevalueringen. Peerevalueringsrapporten udarbejdes i fællesskab af myndighedens personale og det relevante personale i FIU'en, der er del af peerevalueringsteamet, og vedtages af det administrerende råd, efter at den har modtaget bemærkningerne fra det generelle råd i FIU-sammensætning om, hvorvidt anvendelsen af metoden er i overensstemmelse med andre peerevalueringsrapporter. Rapporten omfatter konstateret bedste praksis og, hvor det er relevant, opfølgningsforanstaltninger, der anses for hensigtsmæssige, forholdsmæssige og nødvendige på grundlag af peerevalueringen. Disse opfølgningsforanstaltninger kan gennemføres i form af retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 54 og udtalelser i henhold til artikel 55. FIU'erne bestræber sig i det videst mulige omfang på at efterleve eventuelle retningslinjer og henstillinger, der udstedes i overensstemmelse med artikel 54.

5. Myndigheden offentliggør resultaterne af peerevalueringen på sit websted og forelægger Kommissionen en udtalelse, hvis den under hensyntagen til resultatet af peerevalueringen eller andre oplysninger, som myndigheden er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, vurderer, at det er nødvendigt med yderligere harmonisering af EU-regler vedrørende FIU'er set fra Unionens perspektiv.

6. Myndigheden forelægger en opfølgningsrapport to år efter offentliggørelsen af peerevalueringsrapporten. Peerevalueringsrapporten udarbejdes i fællesskab af myndighedens personale og det relevante personale i FIU'en, der er del af peerevalueringsteamet, og vedtages af det administrerende råd, efter at den har modtaget bemærkningerne fra det generelle råd i FIU-sammensætning om, hvorvidt anvendelsen af metoden er i overensstemmelse med andre peerevalueringsrapporter. Opfølgningsrapporten omfatter en vurdering af tilstrækkeligheden og effektiviteten af de tiltag, som de FIU'er, der var genstand for peerevalueringen, har gennemført som reaktion på opfølgningsforanstaltningerne i peerevalueringsrapporten. Myndigheden offentliggør resultaterne af opfølgningsrapporten på sit websted.

7. Med henblik på denne artikel vedtager det administrerende råd en arbejdsplan for peerevaluering hvert andet år, som skal afspejle erfaringerne fra tidligere peerevalueringsprocesser og drøftelser i det generelle råd i FIU-sammensætning. Arbejdsplanen for peerevaluering udgør en særskilt del af det årlige og flerårige arbejdsprogram og indgår i det samlede programlægningsdokument. Hver FIU deltager i de peerevalueringer, der vedrører den.

AFDELING 7

Fælles instrumenter

Artikel 49

Reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Når Europa-Parlamentet og Rådet delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på vedtagelse. Samtidig fremsender myndigheden disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering.

Reguleringsmæssige tekniske standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de lovgivningsmæssige retsakter, som de er baseret på.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser i høj grad er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den vedtager det. Kommissionen underretter i god tid Europa-Parlamentet og Rådet, hvor vedtagelsen ikke kan finde sted inden for fristen på tre måneder. Kommissionen kan vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvor det er i Unionens interesse.

Hvor Kommissionen har til hensigt ikke at vedtage et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard eller at vedtage det delvist eller med ændringer, sender den udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke vedtager det, eller med en forklaring på sine ændringer.

Kommissionen sender en kopi af sin skrivelse til Europa-Parlamentet og Rådet. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist. Hvis myndigheden ikke kan overholde denne nye frist, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen herom i god tid.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en reguleringsmæssig teknisk standard i form af en delegeret retsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter.

Kommissionen fremsender straks udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender sit udkast til reguleringsmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for perioden på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante. Kommissionen ændrer ikke indholdet af udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. Reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages ved hjælp af forordninger eller afgørelser. Ordene »reguleringsmæssig teknisk standard« skal indgå i titlen på sådanne forordninger eller afgørelser. Disse standarder offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 50

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 49, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 26. juni 2024. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fire år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed.

2. Så snart Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen på de i artikel 49, 51 og 52 anførte betingelser.

Artikel 51

Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden for tre måneder fra datoen for Kommissionens underretning om den vedtagne reguleringsmæssige tekniske standard. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard ved udløbet af den i stk. 1 nævnte periode, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført i den.

Den reguleringsmæssige tekniske standard kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden den i stk. 1 omhandlede frists udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør enten Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver i overensstemmelse med artikel 296 i TEUF grundene til indsigelsen mod den reguleringsmæssige tekniske standard.

Artikel 52

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Hvis Kommissionen ikke godkender et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller ændrer det i henhold til artikel 49, skal Kommissionen underrette myndigheden, Europa-Parlamentet og Rådet og angive begrundelsen herfor.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan, når det er relevant, indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned efter den i stk. 1 omhandlede underretning til et ad hoc-møde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet, så de kan fremlægge og redegøre for uoverensstemmelserne.

Artikel 53

Gennemførelse af tekniske standarder

1. Hvor Europa-Parlamentet og Rådet giver Kommissionen gennemførelsesbeføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF på de områder, der specifikt er fastsat i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Gennemførelsesmæssige tekniske standarder er tekniske og indebærer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold fastlægger betingelserne for anvendelse af disse retsakter. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på vedtagelse. Samtidig fremsender myndigheden disse tekniske standarder til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering.

Inden myndigheden forelægger udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser i høj grad er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den vedtager det. Kommissionen kan forlænge denne frist med én måned. Kommissionen underretter i god tid Europa-Parlamentet og Rådet, hvor vedtagelsen ikke kan finde sted inden for fristen på tre måneder. Kommissionen kan vedtage udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvor det er i Unionens interesse.

Hvor Kommissionen har til hensigt ikke at vedtage udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har til hensigt at vedtage det delvis eller med ændringer, sender den det tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at vedtage det, eller med en forklaring på sine ændringer. Kommissionen sender en kopi af sin skrivelse til Europa-Parlamentet og Rådet. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i fjerde afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist. Hvis myndigheden ikke kan overholde denne nye frist, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen herom i god tid.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2 kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard i form af en gennemførelsesretsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser er uforholdsmæssige i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter.

Kommissionen fremsender straks udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for denne periode på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtages ved hjælp af forordninger eller afgørelser. Ordene »gennemførelsesmæssig teknisk standard« skal indgå i titlen på sådanne forordninger eller afgørelser. Disse standarder offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 54

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udsteder retningslinjer og henstillinger rettet til tilsynsmyndigheder, tilsynsorganer, FIU'er eller forpligtede enheder med henblik på at fastlægge en konsekvent, virkningsfuld og effektiv tilsynspraksis og FIU-relateret praksis og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten.

2. Myndigheden gennemfører, hvor det er hensigtsmæssigt, åbne offentlige høringer om disse retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Disse høringer og analyser skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne. Hvis myndigheden ikke gennemfører åbne offentlige høringer, skal den begrunde dette og offentliggøre grundene.

3. Tilsynsmyndighederne, tilsynsorganerne, FIU'er og de forpligtede enheder bestræber sig på bedst muligt at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Senest to måneder efter udarbejdelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt tilsynsmyndighed, tilsynsorgan eller FIU, om den efterlever eller agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en tilsynsmyndighed, et tilsynsorgan eller en FIU ikke efterlever eller ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver sin begrundelse herfor.

Myndigheden offentliggør det faktum, at en tilsynsmyndighed, et tilsynsorgan eller en FIU ikke efterlever eller ikke agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Myndigheden kan også i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra tilsynsmyndigheden, tilsynsorganet eller FIU'en for ikke at efterleve den pågældende retningslinje eller henstilling. Tilsynsmyndigheden, tilsynsorganet eller FIU'en modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henstillingen, rapporterer alle forpligtede enheder på en klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

4. Myndigheden anfører i den rapport, der er omhandlet i artikel 64, stk. 4, litra c), de retningslinjer og henstillinger, den har udstedt.

5. De retningslinjer og henstillinger, der udstedes af myndigheden, erstatter de retningslinjer og henstillinger, der tidligere er blevet udstedt af EBA eller af tilsynsorganerne og FIU'er om samme emne. Forudsat at de stadig er relevante, finder de retningslinjer og henstillinger, der er udstedt af EBA eller tilsynsorganerne og FIU'er i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ([40]) og forordning (EU) 2023/1113, fortsat anvendelse indtil det tidspunkt, hvor de nye retningslinjer og henstillinger, der udstedes af myndigheden om samme emne, træder i kraft. Myndigheden fastsætter en passende overgangsperiode for anvendelsen af de nye retningslinjer og henstillinger.

Artikel 55

Udtalelser og teknisk rådgivning

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan omfatte en høring af andre relevante EU-organer, for så vidt angår deres kompetence, en offentlig høring eller en teknisk analyse.

3. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen yde teknisk rådgivning til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen på de områder, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

([40]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

KAPITEL III

MYNDIGHEDENS ORGANISATION

Artikel 56

Forvaltnings- og ledelsesstruktur

Myndighedens struktur omfatter:

a) et almindeligt råd, der varetager de i artikel 60 omhandlede opgaver

b) en bestyrelse, der varetager de i artikel 64 nævnte opgaver

c) en formand for myndigheden, der varetager de i artikel 69 nævnte opgaver

d) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 71 nævnte opgaver

e) et administrativt klagenævn, der varetager de funktioner, der er anført i artikel 74.

AFDELING 1

Det generelle råd

Artikel 57

Det generelle råds sammensætning

1. Det generelle råd skal enten have den tilsynssammensætning, der er fastsat i stk. 2, eller FIU-sammensætningen som fastsat i stk. 3.

2. Det generelle råd i tilsynssammensætning består af:

a) formanden for myndigheden med stemmeret

b) lederne af tilsynsmyndighederne for forpligtede enheder i hver medlemsstat med stemmeret

c) en repræsentant for Kommissionen uden stemmeret.

Lederne i hver medlemsstat af de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i første afsnit, litra b), deltager i en enkelt afstemning og aftaler én fælles repræsentant, som skal være enten en fast repræsentant eller en ad hoc-stemmeberettiget repræsentant, med henblik på hvert specifikke møde eller hver specifikke afstemningsprocedure. Hvis spørgsmål, der skal drøftes af det generelle råd i tilsynssammensætning, vedrører flere offentlige myndigheders kompetence, kan den fælles repræsentant ledsages af en repræsentant fra op til to andre offentlige myndigheder, som ikke har stemmeret.

Hver tilsynsmyndighed, der har et stemmeberettiget medlem i henhold til en ad hoc-aftale eller permanent aftale, er ansvarlig for at udpege en suppleant på højt niveau fra dens myndighed, som kan træde i stedet for det stemmeberettigede medlem af det generelle råd, jf. andet afsnit, hvis denne person ikke kan deltage.

3. Det generelle råd i tilsynssammensætning består af:

a) formanden for myndigheden med stemmeret

b) formanden for FIU'er med stemmeret

c) en repræsentant for Kommissionen uden stemmeret.

Hver FIU udpeger en suppleant på højt niveau fra sin enhed, som kan træde i stedet for lederen af FIU'en, jf. første afsnit, litra b), hvis denne ikke kan deltage.

4. Det generelle råd kan beslutte at lade observatører deltage. Navnlig kan det generelle råd i FIU-sammensætning lade repræsentanten for OLAF, Europol, Eurojust og EPPO deltage i møder som observatører, når spørgsmål inden for rammerne af deres respektive mandater drøftes. Det generelle råd i tilsynssammensætning tillader en repræsentant udpeget af Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd og en repræsentant for hver af de europæiske tilsynsmyndigheder at deltage som observatører, når spørgsmål inden for rammerne af deres respektive mandater drøftes.

De omstændigheder, hvorunder de EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, der er anført i første afsnit, skal indbydes til møderne i det generelle råd, fastsættes i det generelle råds forretningsorden og afspejler en aftale, der er indgået mellem myndigheden og hver af disse observatører.

Andre observatører kan optages på ad hoc-basis, hvis de godkendes med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer af det generelle råd i den relevante sammensætning.

5. Medlemmerne af det administrerende råd kan deltage i møderne i det generelle råd enten i tilsynssammensætning eller i FIU-sammensætning uden stemmeret, når de spørgsmål, der er omfattet af deres ansvarsområder som fastlagt af myndighedens formand og omhandlet i artikel 66, stk. 2, drøftes.

Artikel 58

Uddelegering af opgaver og afgørelser og interne udvalg i det generelle råd

1. Det generelle råd kan, på eget initiativ eller efter anmodning fra myndighedens formand, nedsætte interne udvalg til specifikke opgaver, som det har fået tildelt. Det generelle råd kan delegere visse klart definerede opgaver og afgørelser til disse interne udvalg, det administrerende råd eller myndighedens formanden. Det generelle råd kan til enhver tid tilbagekalde en sådan delegation.

2. Interne udvalg aflægger rapport til det generelle råd med henblik på afgørelse om alle konklusioner, de er nået frem til.

3. Medlemmerne af det administrerende råd kan deltage i møderne i de interne udvalg i overensstemmelse med artikel 57, stk. 5.

4. Det generelle råd i FIU-sammensætning nedsætter et stående udvalg bestående af ni af dets medlemmer eller repræsentanter med tilstrækkelig ekspertise fra deres respektive nationale FIU, der skal bistå det i forbindelse med udførelsen af dets opgaver i henhold til artikel 60, stk. 3, herunder ved at fremsætte forslag og udarbejde udkast til afgørelser.

Det stående udvalg kan ikke træffe beslutninger. Det udfører sine opgaver i hele Unionens interesse og arbejder i fuld åbenhed med det generelle råd i FIU-sammensætning.

Det generelle råd i FIU-sammensætning vedtager forretningsordenen for det stående udvalg. Sammensætningen af det stående udvalg skal sikre en rimelig balance og rotation mellem medlemmerne af eller repræsentanterne for de nationale FIU'er. Dets ni medlemmer udpeges af det generelle råd i FIU-sammensætning.

Artikel 59

Det generelle råds uafhængighed

1. Ved udførelsen af de opgaver, de er tillagt ved denne forordning, handler myndighedens formand og medlemmerne af det generelle råd i tilsynssammensætning og FIU-sammensætningen uafhængigt og udelukkende i Unionens almene interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller nogen regeringer eller andre offentlige eller private organer.

2. Medlemsstaterne, EU-institutioner, -agenturer, -kontorer eller -organer og ethvert andet offentligt eller privat organ må ikke søge at påvirke det generelle råds medlemmer i udførelsen af deres opgaver.

3. Det generelle råd fastsætter i sin forretningsorden praktiske ordninger for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter.

Artikel 60

Det generelle råds opgaver

1. Det generelle råd i tilsynssammensætning træffer afgørelser vedrørende de opgaver, der er omhandlet i artikel 7-10, samt enhver anden afgørelse, der i henhold til denne forordning skal træffes af det generelle råd i tilsynssammensætning.

2. Det generelle råd i tilsynssammensætning kan afgive udtalelse om ethvert udkast til afgørelse udarbejdet af det administrerende råd rettet til udvalgte forpligtede enheder i overensstemmelse med kapitel II, afdeling 3, og artikel 64, stk. 2.

Det generelle råd i tilsynssammensætning og det administrerende råd aftaler og vedtager i fællesskab de procedurer og tidsplaner, der skal følges med henblik på afgivelse af den udtalelse, der er omhandlet i første afsnit.

3. Det generelle råd i FIU-sammensætningen varetager opgaverne og vedtager afgørelser i henhold til artikel 5, stk. 5, og kapitel II, afdeling 6.

4. Det generelle råd vedtager de i kapitel II, afdeling 7, omhandlede udtalelser, henstillinger, retningslinjer og afgørelser fra myndigheden i en passende sammensætning afhængigt af instrumentets genstand. Hvis et givet instrument vedrører både tilsynsrelaterede spørgsmål og FIU-relaterede spørgsmål, vedtager det generelle råd i tilsynssammensætning og det generelle råd i FIU-sammensætning separat disse udtalelser, henstillinger, retningslinjer og afgørelser. Udtalelser, henstillinger og retningslinjer vedtages på grundlag af et forslag fra det relevante interne udvalg.

5. Det generelle råd stemmer om de i artikel 49 omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og de i artikel 53 omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og forelægger dem for Kommissionen til vedtagelse i relevant sammensætning under hensyntagen til standardernes anvendelsesområde.

6. Det generelle råd høres i relevant sammensætning om de udkast til afgørelser, der skal træffes af det administrerende råd i henhold til artikel 64, stk. 4, litra a), c), e) og m). Hvis den efterfølgende afgørelse truffet af det administrerende råd afviger fra udtalelsen fra det generelle råd, skal det administrerende råd give en skriftlig begrundelse herfor.

7. Det generelle råd vedtager selv sin forretningsorden og offentliggør den.

8. Med forbehold af artikel 63, stk. 3 og 4, artikel 68, stk. 1 og 2, udøver det generelle råd de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (»ansættelsesmyndighedsbeføjelser«), over for myndighedens formand og de fem fuldtidsmedlemmer af det administrerende råd under hele deres mandatperiode.

Artikel 61

Det generelle råds afstemningsregler

1. Det generelle råds afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert stemmeberettiget medlem, jf. artikel 57, stk. 2 og 3, har én stemme. I tilfælde af stemmelighed har myndighedens formand den afgørende stemme.

2. Uanset denne artikels stk. 1 træffer det generelle råd med hensyn til de retsakter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 49, 53, 54 og 55, afgørelser med kvalificeret flertal af sine medlemmer som fastsat i artikel 16, stk. 4, i TEU.

Myndighedens formand stemmer ikke om de afgørelser, der er omhandlet i denne artikels første afsnit, den i artikel 60, stk. 2, omhandlede udtalelse og om afgørelserne vedrørende evalueringen af det administrerende råds resultater, jf. artikel 63, stk. 5.

3. Medlemmer uden stemmeret og observatører deltager ikke i drøftelser i det generelle råd i tilsynssammensætning vedrørende individuelle forpligtede enheder, medmindre andet er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, eller medlemmerne med stemmeret beslutter dette.

4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på det administrerende råds medlemmer og repræsentanten for Den Europæiske Centralbank, der er udpeget af Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd.

5. Myndighedens formand har eneret til enhver tid at anmode om en afstemning. Uden at dette berører denne ret og effektiviteten af myndighedens beslutningstagningsprocedurer bestræber det generelle råd sig på at opnå enighed, når det træffer sine afgørelser.

Artikel 62

Møder i det generelle råd

1. Myndighedens formand indkalder til møder i det generelle råd.

2. Det generelle råd afholder mindst to ordinære møder om året. Det mødes desuden på initiativ af formanden eller på anmodning af mindst en tredjedel af rådets medlemmer.

3. Det generelle råd kan invitere enhver person, hvis mening kan være af interesse, til at deltage i møderne som observatør.

4. Det generelle råds medlemmer og deres stedfortrædere kan under møderne, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter.

5. Det generelle råd bistås af et sekretariat, som varetages af myndigheden.

6. Myndighedens formand og de fem fuldtidsmedlemmer af det administrerende råd deltager ikke i møderne i det generelle råd, når der drøftes eller træffes beslutning om spørgsmål vedrørende udøvelsen af deres mandat.

AFDELING 2

Det administrerende råd

Artikel 63

Det administrerende råds sammensætning og udnævnelse

1. Det administrerende råd består af:

a) myndighedens formand

b) fem fuldtidsmedlemmer, herunder næstformanden.

Når det administrerende råd udfører de opgaver, der er omhandlet i artikel 64, stk. 4, litra a)–l), har en repræsentant for Kommissionen ret til at deltage i drøftelserne og har kun adgang til dokumenter vedrørende disse opgaver.

2. Den administrerende direktør deltager i det administrerende råds møder uden stemmeret.

3. Hvis de i artikel 64, stk. 2, omhandlede afgørelser vedrørende en udvalgt forpligtet enhed drøftes, kan medlemmet af det generelle råd i tilsynssammensætning fra den medlemsstat, hvor den pågældende udvalgte forpligtede enhed er etableret, deltage i drøftelserne i de relevante møder i det administrerende råd.

Det pågældende medlem af det generelle råd må ikke være til stede under afstemningen efter sådanne drøftelser.

4. De i stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer af det administrerende råd udvælges på grundlag af kvalifikationer, færdigheder, viden, integritet, anerkendt status og erfaring inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og andre relevante kvalifikationer efter en åben udvælgelsesprocedure, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Kommissionen udarbejder en liste over kandidater til stillingen som bestyrelsesmedlemmer, jf. stk. 1, litra b). Europa-Parlamentet kan foretage høringer af kandidaterne på denne liste.

Det generelle råd forelægger Europa-Parlamentet et forslag til udnævnelse af medlemmerne af det administrerende råd, jf. stk. 1, litra b), på grundlag af den liste, som Kommissionen har udarbejdet. Når Europa-Parlamentet har godkendt dette forslag, vedtager Rådet en gennemførelsesafgørelse om udnævnelse af medlemmerne af det administrerende råd. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

I hele udnævnelsesprocessen skal der så vidt muligt tages hensyn til principperne om kønsmæssig og geografisk balance.

5. Bestyrelsesmedlemmernes mandatperiode, jf. stk. 1, litra b), er fire år. I løbet af de 12 måneder, der går forud for udløbet af deres fireårige mandatperiode, foretager det generelle råd i begge sammensætninger eller et mindre udvalg, der er udvalgt blandt medlemmerne af det generelle råd, herunder en repræsentant for Kommissionen, en vurdering af disse bestyrelsesmedlemmer. Vurderingen skal tage hensyn til en evaluering af hvert bestyrelsesmedlems resultater og myndighedens fremtidige opgaver og udfordringer. På grundlag af vurderingen kan det generelle råd i begge sammensætninger foreslå Europa-Parlamentet at forlænge deres mandatperiode. En sådan forlængelse kan kun ske én gang. Når Europa-Parlamentet har godkendt det generelle råds forslag, vedtager Rådet en gennemførelsesbeslutning om forlængelse af det pågældende bestyrelsesmedlems eller de pågældende bestyrelsesmedlemmers mandatperiode. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

6. Det administrerende råds medlemmer som omhandlet i stk. 1, litra b), handler uafhængigt, objektivt og udelukkende i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller fra regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ. EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt medlemsstaternes regeringer og alle andre organer respekterer denne uafhængighed.

7. Hvis et bestyrelsesmedlem, jf. stk. 1, litra b), ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udføre sit hverv eller har begået en alvorlig forseelse, kan Rådet på eget initiativ eller på forslag af Europa-Parlamentet eller det generelle råd i relevant sammensætning vedtage en gennemførelsesafgørelse om at fjerne det pågældende bestyrelsesmedlem fra embedet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

8. I en periode på 18 måneder efter mandatperiodens ophør har de tidligere medlemmer af det administrerende råd, herunder formanden og næstformanden for myndigheden, forbud mod at udøve erhvervsmæssig beskæftigelse med

a) en udvalgt forpligtet enhed

b) enhver anden enhed, hvis dette vil eller kan føre til en konflikt med myndighedens legitime interesser.

Det administrerende råd præciserer i sine regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter med hensyn til sine medlemmer, jf. artikel 64, stk. 4, litra e), de omstændigheder, under hvilke en sådan interessekonflikt eksisterer eller kan anses at foreligge.

Artikel 64

Det administrerende råds arbejdsopgaver

1. Det administrerende råd er ansvarlig for den overordnede planlægning og udførelsen af de opgaver, der overdrages myndigheden i henhold til artikel 5. Det administrerende råd vedtager alle myndighedens afgørelser med undtagelse af de afgørelser, der træffes af det generelle råd i overensstemmelse med artikel 60.

2. Det administrerende råd vedtager afgørelserne rettet til udvalgte forpligtede enheder med henblik på udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, under hensyntagen til forslaget fra den udvalgte forpligtede enheds fælles tilsynshold, jf. artikel 16, forslaget fra det uafhængige undersøgelseshold, der er omhandlet i artikel 27, og udtalelsen fra det generelle råd om den foreslåede afgørelse i henhold til artikel 60, stk. 2. Hvis det administrerende råd beslutter at afvige fra en sådan udtalelse, skal den give en detaljeret skriftlig begrundelse herfor.

3. Det administrerende råd vedtager afgørelserne rettet til individuelle offentlige myndigheder i henhold til artikel 14, 30 og 32-36.

4. Desuden har det administrerende råd følgende opgaver:

a) senest den 30. november hvert år på forslag af den administrerende direktør at vedtage udkastet til det samlede programlægningsdokument i overensstemmelse med artikel 65 og sende det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering senest den 31. januar det følgende år samt vedtage og sende enhver anden ajourført udgave af dokumentet

b) at vedtage forslaget til myndighedens årlige budget og varetage andre funktioner i forbindelse med myndighedens budget

c) at vurdere og vedtage en konsolideret årlig aktivitetsrapport om myndighedens aktiviteter, herunder en oversigt over udførelsen af dens opgaver, og forelægge den for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten inden den 1. juli hvert år og offentliggøre den

d) at vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til de relevante risici for svig under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal iværksættes

e) at vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter blandt sine egne medlemmer og blandt medlemmerne af det administrative klagenævn

f) at vedtage sin forretningsorden

g) at udøve beføjelser som ansættelsesmyndighed i forhold til myndighedens personale

h) at vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110, stk. 2

i) at udnævne den administrerende direktør og afskedige samme i overensstemmelse med artikel 70, stk. 5

j) at udnævne en regnskabsfører, der kan være Kommissionens regnskabsfører, som personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte skal finde anvendelse på, og som skal være fuldstændigt uafhængig i udøvelsen af sit hverv

k) at sikre passende opfølgning af resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt fra undersøgelser foretaget af OLAF

l) at vedtage de finansielle bestemmelser, der gælder for myndigheden

m) at træffe alle afgørelser vedrørende etablering af myndighedens interne strukturer og om nødvendigt vedrørende ændring heraf.

5. Det administrerende råd vælger en næstformand for myndigheden blandt sine stemmeberettigede medlemmer. Næstformanden afløser automatisk formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

6. Med hensyn til de beføjelser, der er omhandlet i stk. 4, litra h), vedtager det administrerende råd i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110, stk. 2, en afgørelse på grundlag af artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, hvorved den administrerende direktør tillægges relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser. Den administrerende direktør bemyndiges til at uddelegere disse beføjelser.

7. Under særlige omstændigheder kan det administrerende råd ved en afgørelse midlertidigt suspendere de beføjelser som ansættelsesmyndighed, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, denne måtte have videredelegeret, og selv udøve dem eller delegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 65

Årlig og flerårig programmering

1. Senest den 30. november hvert år vedtager det administrerende råd et samlet programlægningsdokument med et flerårigt arbejdsprogram og et årligt arbejdsprogram på grundlag af et udkast fremlagt af den administrerende direktør, idet der tages hensyn til Kommissionens udtalelse og — for det flerårige arbejdsprograms vedkommende — efter at have hørt Europa-Parlamentet. Hvis det administrerende råd beslutter ikke at tage hensyn til nogen elementer i Kommissionens

udtalelse, skal den give en udførlig begrundelse herfor. Forpligtelsen til at give en udførlig begrundelse gælder også for eventuelle elementer, der rejses af Europa-Parlamentet, når dette høres. Det administrerende råd fremsender det samlede programlægningsdokument til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Det samlede programlægningsdokument bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af det almindelige budget, og om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.

2. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, og oplysninger om de økonomiske og menneskelige ressourcer, der afsættes til hver foranstaltning, i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det flerårige arbejdsprogram. Det skal heri klart fremgå, hvilke opgaver der er tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.

3. Det administrerende råd ændrer det vedtagne årlige arbejdsprogram, hvis myndigheden tillægges nye opgaver.

Væsentlige ændringer af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som det oprindelige årlige arbejdsprogram. Det administrerende råd kan delegere beføjelsen til at foretage ikkevæsentlige ændringer i det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.

4. Det flerårige arbejdsprogram skal angive den overordnede strategiske programlægning, herunder mål, forventede resultater og resultatindikatorer. Det indeholder også ressourceprogrammering, herunder det flerårige budget og personale.

Programmeringen af ressourcer ajourføres årligt. Den strategiske programlægning ajourføres, hvor det er relevant.

Artikel 66

Det administrerende råds afstemningsregler

1. Det administrerende råd træffer beslutninger med et simpelt flertal af sine medlemmer. Hvert medlem af det administrerende råd har én stemme. Myndighedens formand eller, når denne afløser formanden, næstformanden, har den afgørende stemme i tilfælde af stemmelighed.

2. En repræsentant for Kommissionen har stemmeret, når der drøftes og træffes afgørelse om spørgsmål vedrørende artikel 64, stk. 4, litra a)-l).

3. I det administrerende råds forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, navnlig regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne.

Artikel 67

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder

1. Det administrerende råd udpeger efter forslag fra den administrerende direktør en ansvarlig for grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder kan være en medarbejder i myndigheden.

2. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udfører følgende opgaver:

a) rådgiver myndighedens personale om enhver aktivitet, der udføres af myndigheden, hvis den ansvarlige finder det nødvendigt, eller hvis personalet anmoder herom, uden at hindre eller forsinke disse aktiviteter

b) fremmer og overvåger myndighedens overholdelse af de grundlæggende rettigheder

c) afgiver ikke-bindende udtalelser om, hvorvidt myndighedens aktiviteter er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder

d) informerer den administrerende direktør og det administrerende råd om mulige krænkelser af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med myndighedens aktiviteter.

3. Det administrerende råd sikrer, at den ansvarlige for grundlæggende rettigheder ikke søger eller modtager instrukser vedrørende udførelsen af sine opgaver.

4. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder refererer direkte til den administrerende direktør og udarbejder regelmæssige rapporter om udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 2. Disse rapporter gøres tilgængelige for det administrerende råd.

AFDELING 3

Myndighedens formand

Artikel 68

Udnævnelse af myndighedens formand

1. Myndighedens formand udvælges på grundlag af kvalifikationer, færdigheder, viden, integritet, anerkendt status og erfaring inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og andre relevante kvalifikationer efter en åben udvælgelsesprocedure, som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Europa-Parlamentet, Rådet og det generelle råd holdes behørigt og rettidigt underrettet på alle trin i denne procedure.

Kommissionen udarbejder en liste med mindst to kvalificerede kandidater til stillingen som formand for myndigheden. Europa-Parlamentet og det generelle råd kan foretage høringer af kandidaterne på denne liste. Det generelle råd kan afgive en offentlig udtalelse om resultaterne af dets høringer eller fremsende sin udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet et forslag til udnævnelse af formanden for myndigheden.

Når Europa-Parlamentet har godkendt forslaget, vedtager Rådet en gennemførelsesafgørelse om udnævnelse af formanden for myndigheden. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Uanset andet afsnit forelægger Kommissionen med henblik på udnævnelsen af den første formand for myndigheden efter denne forordnings ikrafttræden sit forslag til udnævnelse af formanden uden at inddrage det generelle råd.

2. Formanden for myndigheden handler uafhængigt og objektivt i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller fra nogen regering eller noget andet offentligt eller privat organ. EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer samt medlemsstaternes regeringer og alle andre offentlige eller private organer respekterer denne uafhængighed.

3. Formanden for myndigheden har en mandatperiode på fire år. I løbet af de 12 måneder, der går forud for udløbet af formandens fireårige mandatperiode, foretager det generelle råd i begge sammensætninger eller et mindre udvalg, der er udvalgt blandt medlemmerne af det generelle råd, herunder en repræsentant for Kommissionen, en vurdering af formanden. Vurderingen skal tage hensyn til en evaluering af formandens resultater og myndighedens fremtidige opgaver og udfordringer. På grundlag af vurderingen kan Kommissionen foreslå Europa-Parlamentet at forlænge formandens mandatperiode. En sådan forlængelse kan kun ske én gang. Når Europa-Parlamentet har godkendt det generelle råds forslag, vedtager Rådet en gennemførelsesbeslutning om forlængelse af myndighedens formands mandatperiode. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

4. Hvis myndighedens formand ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udføre sit hverv eller har begået en alvorlig forseelse, kan Rådet på eget initiativ eller efter forslag fra Europa-Parlamentet eller det generelle råd i relevant sammensætning vedtage en gennemførelsesafgørelse om at fjerne myndighedens formand fra embedet. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Hvis formanden af andre årsager fratræder eller er forhindret i at deltage i sit hverv, varetages formandens opgaver af næstformanden.

Artikel 69

Myndighedens formands opgaver

1. Myndighedens formand repræsenterer myndigheden og er ansvarlig for forberedelsen af arbejdet i det generelle råd og det administrerende råd, herunder fastsættelse af dagsordenen, indkaldelse og ledelse af alle møder og indgivelse af punkter til afgørelse.

2. Formanden tildeler medlemmerne af det administrerende råd omhandlet i artikel 63, stk. 1, litra b), specifikke ansvarsområder inden for rammerne af myndighedens opgaver i hele deres mandatperiode.

AFDELING 4

Den administrerende direktør

Artikel 70

Udnævnelse af den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved myndigheden i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte.

2. Den administrerende direktør udfører sine opgaver i Unionens interesse og uafhængigt af særlige interesser.

3. Den administrerende direktør forestår ledelsen af myndigheden. Den administrerende direktør står til ansvar over for det administrerende råd. Med forbehold af Kommissionens og det administrerende råds beføjelser er den administrerende direktør uafhængig i udførelsen af sit hverv og må hverken søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller fra regeringer eller andre offentlige eller private organer.

4. Den administrerende direktør udvælges på grundlag af kvalifikationer og dokumenterede administrative, budgetmæssige og ledelsesmæssige kvalifikationer på højt niveau efter en åben udvælgelsesprocedure, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og eventuelt i andre tidsskrifter eller på andre internetsteder. Kommissionen opstiller en liste med mindst to kvalificerede kandidater til stillingen som administrerende direktør. Det administrerende råd udnævner den administrerende direktør.

5. Den administrerende direktørs mandatperiode er på fem år. I løbet af de ni måneder, der går forud for udløbet af den administrerende direktørs mandatperiode, foretager det administrerende råd en vurdering, der tager hensyn til en evaluering af den administrerende direktørs resultater og myndighedens fremtidige opgaver og udfordringer. Det administrerende råd kan under hensyntagen til evalueringen forlænge den administrerende direktørs mandatperiode én gang.

Den administrerende direktør kan afskediges af det administrerende råd efter forslag fra Kommissionen.

6. En administrerende direktør, hvis mandat er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af dennes forlængede mandatperiode.

Artikel 71

Den administrerende direktørs opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for den daglige ledelse af myndigheden og skal bestræbe sig på at sikre en ligelig kønsfordeling og, så vidt muligt, en ligelig geografisk fordeling i myndigheden. Den administrerende direktør er navnlig ansvarlig for:

a) gennemførelse af det administrerende råds beslutninger

b) udarbejdelse af det samlede programlægningsdokument og forelæggelsen af det for det administrerende råd efter høring af Kommissionen

c) gennemførelse af det samlede programlægningsdokument og aflæggelse af rapport til det administrerende råd om dets gennemførelse

d) udarbejdelse af udkastet til den konsoliderede årlige rapport om myndighedens aktiviteter og forelæggelse af dette for det administrerende råd til vurdering og godkendelse

e) udarbejdelse af en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelser foretaget af OLAF og regelmæssig rapportering om fremskridt til Kommissionen, det generelle råd og det administrerende råd

f) beskyttelse af Unionens finansielle interesser ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter og gennem effektiv kontrol, der dog ikke må gribe ind i OLAF's undersøgelsesbeføjelser, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og efter omstændighederne ved pålæggelse af administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og har afskrækkende virkning

g) udarbejdelse af myndighedens strategi for bekæmpelse af svig og forelæggelse af denne for det administrerende råd til godkendelse

h) udarbejdelse af udkast til finansielle bestemmelser for myndigheden

i) udarbejdelse af myndighedens udkast til et overslag over indtægter og udgifter, jf. artikel 78, som en del af udkastet til det samlede programlægningsdokument, og gennemførelse af dens budget, jf. artikel 79

j) udarbejdelse og gennemførelse af en IT-sikkerhedsstrategi, sikring af passende risikostyring for alle IT-infrastrukturer, -systemer og -tjenester, som udvikles eller anskaffes af myndigheden, samt tilstrækkelig IT-sikkerhedsfinansiering

k) gennemførelse af myndighedens årlige arbejdsprogram under det administrerende råds kontrol

l) udarbejdelse af et udkast til rapport med en beskrivelse af alle myndighedens aktiviteter med et afsnit om finansielle og administrative anliggender.

2. Den administrerende direktør træffer øvrige nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.

3. Den administrerende direktør beslutter, om det er nødvendigt at placere en eller flere medarbejdere i én eller flere medlemsstater med henblik på at udføre myndighedens opgaver på effektiv og virkningsfuld vis. Inden den administrerende direktør beslutter at oprette et lokalt kontor, indhenter han forudgående samtykke fra Kommissionen, det administrerende råd og den eller de berørte medlemsstater. I beslutningen fastsættes omfanget af de aktiviteter, der skal udføres af det lokale kontor, således at der undgås unødige omkostninger og overlap af myndighedens administrative funktioner. En aftale med den eller de berørte medlemsstater indgås i overensstemmelse hermed.

AFSNIT 5

Administrativt klagenævn

Artikel 72

Oprettelse og sammensætning af det administrative klagenævn

1. Myndigheden opretter et administrativt klagenævn med henblik på at foretage en intern administrativ revision af de afgørelser, som myndigheden træffer som led i udøvelsen af de beføjelser, der er anført i artikel 21, 22, 23 og 77. Den interne administrative revision vedrører en sådan afgørelses proceduremæssige og materielle overensstemmelse med denne forordning.

2. Det administrative klagenævn sammensættes af fem personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og professionel erfaring, herunder på tilsynsområdet inden for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, men omfatter ikke aktuelt personale ved myndigheden eller aktuelt personale ved AML/CFT-myndighederne og FIU'erne eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, som er involveret i de opgaver, som myndigheden udfører i henhold til de beføjelser, den er tillagt i henhold til denne forordning. Det administrative klagenævn skal have tilstrækkelige ressourcer og ekspertise til at vurdere udøvelsen af myndighedens beføjelser i henhold til denne forordning.

3. Det administrative klagenævn træffer afgørelse med et flertal på mindst tre ud af de fem medlemmer.

Artikel 73

Medlemmer af det administrative klagenævn

1. Medlemmerne af det administrative klagenævn samt to suppleanter udnævnes af det generelle råd i tilsynssammensætning for en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. De må ikke være bundet af nogen form for instrukser.

2. Medlemmerne af det administrative klagenævn handler uafhængigt og i almenhedens interesse og må ikke udføre andre opgaver inden for myndigheden. I dette øjemed skal de afgive en offentlig loyalitetserklæring og en offentlig interesseerklæring, hvoraf det fremgår, om der foreligger eller ikke foreligger direkte eller indirekte interesser, som kan anses for at skade deres uafhængighed.

Artikel 74

Afgørelser, der kan påklages

1. Enhver fysisk eller juridisk person, som en afgørelse truffet af myndigheden i henhold til artikel 6, stk. 1, og artikel 21, 22, 23 og 77, er rettet til, eller som den berører umiddelbart og individuelt, kan anmode det administrative klagenævn om revision af afgørelsen.

2. Enhver anmodning om revision samt en begrundelse herfor fremsendes skriftligt til myndigheden inden en måned efter datoen for meddelelse af afgørelsen til den person, der fremsætter anmodningen, eller i mangel heraf senest en måned efter den dato, hvor den pågældende har fået kendskab til den.

3. Efter at have afgjort om anmodningen om revision kan antages til behandling, afgiver det administrative klagenævn en udtalelse inden for en frist, som står i forhold til sagens hastende karakter, dog senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen, og henviser den til det administrerende råd med henblik på udarbejdelse af et nyt udkast til afgørelse. Det administrerende råd tager hensyn til det administrative klagenævns udtalelse og vedtager straks en ny afgørelse. Den nye afgørelse ophæver den oprindelige afgørelse, erstatter den med en afgørelse med samme indhold eller erstatter den med en ændret afgørelse.

4. En anmodning om revision indgivet i henhold til stk. 2 kan omfatte en anmodning om at suspendere anvendelsen af den afgørelse, der er genstand for en klageprocedure. Det administrative klagenævn kan dog, hvis det finder det berettiget, og under hensyntagen til det administrerende råds holdning, træffe afgørelse om, at anvendelsen af den pågældende afgørelse skal suspenderes, indtil det administrerende råd træffer en ny afgørelse i henhold til stk. 3. Hvis det administrative klagenævn ikke træffer afgørelse om anmodningen om suspension inden for 14 dage, anses anmodningen som afvist.

5. Udtalelsen fra det administrative klagenævn og den nye afgørelse, der vedtages af det administrerende råd i henhold til denne artikel, skal begrundes og meddeles parterne.

6. Myndigheden vedtager en afgørelse om fastsættelse af det administrative klagenævns forretningsorden.

Artikel 75

Udelukkelse og indsigelse

1. Det administrative klagenævns medlemmer deltager ikke i behandlingen af en anmodning om revision, hvis de har en personlig interesse i sagen, hvis de tidligere har optrådt som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den påklagede afgørelse.

2. Hvis et medlem af det administrative klagenævn finder, at vedkommende af en af de i stk. 1 omhandlede eller andre grunde ikke bør deltage i en revisionsprocedure, underretter vedkommende det administrative klagenævn herom.

3. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et hvilket som helst medlem af det administrative klagenævn med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed. En sådan indsigelse tages ikke til følge, hvis den pågældende part i klagesagen har indledt proceduren vel vidende, at der forelå en indsigelsesgrund. Indsigelser kan ikke begrundes med medlemmernes nationalitet.

4. Det administrative klagenævn afgør uden det pågældende medlems medvirken, hvad der skal ske i de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde. Med henblik på denne afgørelse erstattes det pågældende medlem i det administrative klagenævn af den pågældendes suppleant.

KAPITEL IV

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 76

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret, og de opføres i myndighedens budget.

2. Indtægterne og udgifterne på myndighedens budget skal balancere.

3. Uden at det berører andre ressourcer, består myndighedens indtægter af en kombination af følgende:

a) et bidrag fra Unionen, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget

b) de gebyrer, som de udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder betaler i henhold til artikel 77 for de opgaver, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a), b) og c), og artikel 5, stk. 3, litra a)-d), f) og g)

c) eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne

d) aftalte gebyrer for publikationer, uddannelse og andre tjenesteydelser, som leveres af myndigheden, hvis én eller flere FIU'er eller deres modparter i tredjelande eller ikkeAML/CFT-myndigheder specifikt har anmodet om dem

e) mulig EU-finansiering i form af bidragsaftaler eller ad hoc-tilskud i overensstemmelse med myndighedens i artikel 81 omhandlede finansielle bestemmelser og med bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse af Unionens politik.

Beløbet for og oprindelsen af eventuelle indtægter som omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), c), d) og e), medtages i myndighedens årsregnskab og beskrives udførligt i den årlige beretning om myndighedens budgetmæssige og økonomiske forvaltning, jf. artikel 80, stk. 2.

4. Myndighedens udgifter omfatter bl.a. vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.

Artikel 77

Gebyrer, der opkræves af udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder

1. Myndigheden opkræver et årligt tilsynsgebyr for alle de i artikel 13 omhandlede udvalgte forpligtede enheder og ikkeudvalgte forpligtede enheder, der opfylder kriterierne fastsat i artikel 12, stk. 1. Gebyrerne dækker myndighedens udgifter i forbindelse med opgaver, der er forbundet med tilsyn og er omhandlet i afdeling 3 og 4 i kapitel II. Gebyrerne må ikke overstige de udgifter, der er forbundet med disse opgaver. Hvis disse kriterier ikke overholdes fuldt ud i et givet år, foretages de nødvendige justeringer ved beregningen af gebyrerne for de to følgende år.

2. Størrelsen af det gebyr, der opkræves hos hver af de forpligtede enheder, der er omhandlet i stk. 1, beregnes i overensstemmelse med de ordninger, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 6.

3. Gebyrerne beregnes på det højeste konsolideringsniveau i Unionen i overensstemmelse med gældende regnskabsstandarder.

4. Beregningsgrundlaget for det årlige tilsynsgebyr for et givet kalenderår skal være udgifterne vedrørende det direkte og indirekte tilsyn med de udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder for det pågældende år. Myndigheden kan med hensyn til det årlige tilsynsgebyr kræve forskudsbetaling, der baseres på et rimeligt skøn. Myndigheden tager kontakt til det relevante finansielle tilsynsorgan, før den træffer afgørelse om gebyrernes endelige størrelse for at sikre, at tilsynet er omkostningseffektivt og rimeligt for alle forpligtede enheder i den finansielle sektor. Myndigheden meddeler de relevante forpligtede enheder beregningsgrundlaget for det årlige tilsynsgebyr. Medlemsstaterne sikrer, at pligten til at betale de gebyrer, der er fastsat i denne artikel, kan håndhæves efter national ret, og at forfaldne gebyrer betales fuldt ud.

5. Denne artikel berører ikke de finansielle tilsynsorganers ret til at opkræve gebyrer i henhold til national lovgivning og, i det omfang tilsynsopgaverne ikke er overdraget til myndigheden eller i forbindelse med omkostningerne for at samarbejde med og bistå myndigheden og handle efter dennes instrukser, i overensstemmelse med den relevante EU-ret.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 100 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere metoden til beregning af størrelsen af det gebyr, der opkræves af hver udvalgt og ikkeudvalgt forpligtet enhed, der er pålagt gebyrer i henhold til denne artikels stk. 1, og proceduren for opkrævning af disse gebyrer. Ved udarbejdelsen af metoden til fastsættelse af de individuelle gebyrers størrelse tager Kommissionen hensyn til følgende:

a) de forpligtede enheders samlede årsomsætning eller tilsvarende indtægtstype på det højeste konsolideringsniveau i Unionen i overensstemmelse med de gældende regnskabsstandarder

b) om den forpligtede enhed er omfattet af direkte tilsyn

c) klassificeringen af de forpligtede enheders ML/TF-risikoprofil i overensstemmelse med den metode, der er omhandlet i artikel 12, stk. 7, litra b)

d) den forpligtede enheds betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien eller i én eller flere medlemsstater eller i Unionen

e) det gebyrbeløb, der skal opkræves fra en ikkeudvalgt forpligtet enhed i forhold til dens indkomst eller omsætning som omhandlet i litra a), og som ikke må overstige 20 % af det gebyr, der skal opkræves fra en udvalgt forpligtet enhed, i forhold til samme indtægts- eller omsætningsniveau.

Kommissionen vedtager de i første afsnit omhandlede delegerede retsakter senest den 1. januar 2027.

Artikel 78

Opstilling af budgettet

1. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, der skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, og sender det til det administrerende råd.

2. Det administrerende råd vedtager på grundlag af dette udkast et foreløbigt udkast til overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår.

3. Det endelige udkast til overslag over myndighedens indtægter og udgifter sendes senest den 31. januar hvert år til Kommissionen.

4. Kommissionen sender overslaget til budgetmyndigheden sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.

5. På grundlag af oversigten over overslagene opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Unionens almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.

6. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til bidraget til myndigheden.

7. Budgetmyndigheden godkender myndighedens stillingsfortegnelse.

8. Myndighedens budget vedtages af det administrerende råd. Det bliver endeligt, når Unionens almindelige budget er endeligt vedtaget. Det justeres om nødvendigt i overensstemmelse hermed.

Artikel 79

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører myndighedens budget under overholdelse af principperne om sparsommelighed, effektivitet og forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Den administrerende direktør sender hvert år budgetmyndigheden alle relevante oplysninger om resultaterne af evalueringsprocedurerne.

Artikel 80

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Myndighedens regnskabsfører sender det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret (år n) til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten senest den 1. marts i det følgende år (år n+1).

2. Senest den 31. marts i år n+1 sender myndigheden den årlige rapport om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

3. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts i år n+1 myndighedens foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.

4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige årsregnskab, jf. artikel 246 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([41]), afgiver det administrerende råd udtalelse om myndighedens endelige årsregnskab.

Den administrerende direktør sender senest den 30. september i år n+1 Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender ligeledes dette svar til det administrerende råd.

5. Regnskabsføreren sender senest den 1. juli i år n+1 det endelige årsregnskab til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten, ledsaget af det administrerende råds udtalelse.

6. Et link til de sider på webstedet, der indeholder myndighedens endelige årsregnskab, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november i år n+1.

7. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren for det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, for Europa-Parlamentet, jf. artikel 261, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046.

8. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år n+2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n.

Artikel 81

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af det administrerende råd efter høring af Kommissionen. De må ikke afvige fra delegeret forordning (EU) 2019/715, medmindre dette er strengt nødvendigt for myndighedens drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

([41]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Artikel 82

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige handlinger finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 samt artikel 86 i forordning (EU) 2019/715 ubegrænset anvendelse på myndigheden.

2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([42]), og indfører straks passende bestemmelser for alle myndighedens ansatte.

3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden.

Artikel 83

IT-sikkerhed

1. Myndigheden opretter et internt IT-styringssystem på niveauet for den administrerende direktør, som fastlægger og forvalter IT-budgettet og sikrer regelmæssig rapportering til det administrerende råd om overholdelse af gældende IT-sikkerhedsregler og -standarder.

2. Myndigheden sikrer, at en tilstrækkelig andel af dens IT-udgifter på gennemsigtig vis afsættes til direkte IT-sikkerhed. Bidraget til cybersikkerhedstjenesten for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer (CERT-EU) kan medregnes i denne andel.

3. Der oprettes en passende IT-sikkerhedsovervågnings-, -påvisnings- og -beredskabstjeneste, der benytter CERT-EU's tjenester. Større hændelser skal indberettes til CERT-EU samt til Kommissionen inden for 24 timer efter påvisningen.

Artikel 84

Ansvarlighed og rapportering

1. Myndigheden er ansvarlig over for Europa-Parlamentet og Rådet for gennemførelsen af denne forordning.

2. Myndigheden forelægger hvert år Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Eurogruppen en rapport om udførelsen af de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, herunder oplysninger om den forventede udvikling i de i artikel 77 omhandlede tilsynsgebyrers struktur og størrelse. Med hensyn til de retningslinjer og henstillinger, som myndigheden har udstedt i overensstemmelse med artikel 54, skal rapporten indeholde oplysninger om overholdelsen af de retningslinjer og henstillinger, der er udstedt i løbet af det år, som rapporten dækker, samt eventuelle relevante ajourføringer om overholdelsen af tidligere udstedte retningslinjer og henstillinger. Rapporten skal offentliggøres og indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis. Myndighedens formand forelægger denne rapport for Europa-Parlamentet.

3. Myndighedens formand deltager efter anmodning fra Europa-Parlamentet i en høring om udførelsen af dens opgaver i Europa-Parlamentets kompetente udvalg. Der afholdes en høring mindst én gang om året. Formanden for det administrerende råd afgiver på Europa-Parlamentets anmodning en erklæring over for de relevante udvalg i Europa-Parlamentet og besvarer ethvert spørgsmål fra deres medlemmer, når som helst der anmodes herom.

4. Inden for seks uger efter hvert møde i det generelle råd tilsender myndigheden som minimum Europa-Parlamentet et omfattende og retvisende referat af dette møde, som gør det muligt at forstå drøftelserne på mødet, herunder en kommenteret liste over afgørelser. Drøftelser i det generelle råd vedrørende individuelle forpligtede enheder eller vedrørende fortrolige overvågningsdata eller FIU-relaterede data må ikke afspejles i et sådant referat, medmindre andet er foreskrevet i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

([42]) EUT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

5. Myndigheden besvarer mundtligt eller skriftligt spørgsmål, Europa-Parlamentet retter til den, senest fem uger efter modtagelsen.

6. Myndighedens formand fører efter anmodning fortrolige mundtlige drøftelser bag lukkede døre med Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis sådanne drøftelser er nødvendige for udøvelsen af Europa-Parlamentets beføjelser i henhold til traktaterne. Alle deltagere skal overholde bestemmelserne om tavshedspligt.

7. Når myndigheden underretter Europa-Parlamentet om spørgsmål, der vedrører myndighedernes bidrag til Unionens indsats i internationale fora, må den ikke videregive oplysninger, som den har modtaget i forbindelse med udførelsen af denne opgave, hvis sådanne oplysninger er omfattet af fortrolighedskrav pålagt af tredjeparter.

KAPITEL V

PERSONALE OG SAMARBEJDE

AFSNIT 1

Personale

Artikel 85

Generel bestemmelse

1. Personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte samt de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af denne personalevedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for myndighedens personale i alle forhold, der ikke er dækket af denne forordning.

2. Uanset stk. 1 sidestilles myndighedens formand og de i artikel 63, stk. 1, litra b), omhandlede medlemmer af det administrerende råd henholdsvis med et medlem af Retten og Rettens justitssekretær, hvad angår vederlag og pensionsalder, jf. Rådets forordning (EU) 2016/300 ([43]). For så vidt angår aspekter, der ikke er omfattet af denne forordning eller forordning (EU) 2016/300, finder vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tilsvarende anvendelse.

3. Det administrerende råd vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.

4. Myndigheden kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andet personale, som ikke er ansat af den, herunder FIU-delegerede.

5. Det administrerende råd vedtager regler vedrørende personale fra medlemsstaterne, som udstationeres i myndigheden, og ajourfører dem efter behov. Disse regler skal navnlig indeholde de finansielle ordninger i forbindelse med disse udstationeringer, herunder forsikring og uddannelse. Disse regler skal tage hensyn til, at personalet er udstationeret og skal indsættes som myndighedens personale. Disse regler skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelse. Hvor det er relevant, sigter det administrerende råd mod at sikre sammenhæng med reglerne for godtgørelse af det vedtægtsomfattede personales udgifter til tjenesterejser.

Artikel 86

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, gælder for myndigheden og dens personale.

([43]) Rådets forordning (EU) 2016/300 af 29. februar 2016 om lønningsregulativ for offentligt EU-ansatte på højt plan (EUT L 58 af 4.3.2016, s. 1).

Artikel 87

Myndighedens personale, der tidligere har været ansat ved EBA

Midlertidigt ansatte, der er ansat i henhold til artikel 2, litra f), og kontraktansatte, der er ansat i henhold til artikel 3a i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte, som er ansat i myndigheden i henhold til en kontrakt, der er indgået inden den 1. januar 2026, og som umiddelbart forud for deres ansættelse i myndigheden har været beskæftiget i EBA med varetagelsen af EBA's AML/CFT-relaterede opgaver og aktiviteter i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010, tilbydes i myndigheden samme type ansættelseskontrakt som ved EBA og på samme betingelser, dog med forbehold af begrænsningen med hensyn til antallet af stillinger, der tages fra EBA og tildeles myndigheden. Disse ansatte anses for at have haft hele deres ansættelse ved myndigheden.

Artikel 88

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af det generelle råd og det administrerende råd og alle medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede embedsmænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne om tavshedspligt i artikel 339 i TEUF og artikel 67 i direktiv (EU) 2024/1640, herunder efter at deres hverv er ophørt.

2. Det administrerende råd sikrer, at fysiske personer, der leverer en tjenesteydelse, direkte eller indirekte, permanent eller lejlighedsvis, som vedrører varetagelsen af dens opgaver, herunder embedsmænd og andre personer, der er bemyndiget af det administrerende råd eller udpeget af de offentlige myndigheder og FIU'er i dette øjemed, er omfattet af de krav om tavshedspligt, der svarer til dem, der er fastsat i stk. 1.

3. Myndigheden bemyndiges i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til den i henhold til denne forordning, inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter, til at udveksle oplysninger med EU- eller nationale myndigheder og organer i tilfælde, hvor disse retsakter giver finansielle tilsynsorganer lov til at videregive oplysninger til disse enheder, eller hvor medlemsstaterne i henhold til den relevante EU-ret kan foranledige en sådan videregivelse.

4. Myndigheden fastsætter de praktiske ordninger for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling.

5. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 ([44]).

Artikel 89

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

1. Myndigheden vedtager sine egne sikkerhedsregler, der svarer til Kommissionens regler for sikkerhedsbeskyttelse af EU-klassificerede informationer (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede informationer, som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 ([45]) og (EU, Euratom) 2015/444. Myndighedens sikkerhedsregler omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger. Det administrerende råd vedtager myndighedens sikkerhedsregler, efter at Kommissionen har godkendt dem.

2. Alle administrative ordninger om udveksling af klassificerede oplysninger med de relevante myndigheder i et tredjeland eller, i mangel af en sådan ordning, enhver ekstraordinær ad hoc-videregivelse af EUCI til disse myndigheder er underlagt Kommissionens forhåndsgodkendelse.

([44]) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

([45]) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

Artikel 90

Indberetning af overtrædelser og beskyttelse af indberettende personer

1. Myndigheden skal have indført særlige indberetningskanaler til at modtage og behandle oplysninger fra personer, der indberetter faktiske eller potentielle overtrædelser af:

a) forordning (EU) 2024/1624 for så vidt angår de krav, der gælder for kreditinstitutter og finansieringsinstitutter

b) forordning (EU) 2023/1113

c) direktiv (EU) 2024/1640 for så vidt angår de krav, der gælder for tilsynsmyndigheder, organer, som er selvregulerende i forbindelse med udøvelsen af tilsynsfunktioner, og FIU'er.

2. De personer, der indberetter via disse kanaler, og de berørte personer er omfattet af beskyttelsen i henhold til direktiv (EU) 2019/1937, hvor det er relevant.

3. Efter indberetninger fra tilsynsmyndighederne i den ikkefinansielle sektor i henhold til artikel 60, stk. 4, i direktiv (EU) 2024/1640, skal myndigheden kunne anmode disse tilsynsmyndigheder om yderligere oplysninger om, hvordan de har fulgt op på de modtagne indberetninger. Disse tilsynsmyndigheder leverer straks de ønskede oplysninger, men må ikke videregive oplysninger, der kan føre til afsløring af den indberettende persons identitet.

AFSNIT 2

Samarbejde

Artikel 91

Samarbejde med de europæiske tilsynsmyndigheder

1. Myndigheden opretter og opretholder et tæt samarbejde med ESA'erne, navnlig ved udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller gennemførelsen af tekniske standarder, retningslinjer eller henstillinger inden for deres respektive opgaver.

2. Myndigheden indgår senest den 27. juni 2025 et aftalememorandum med ESA'erne, hvori det beskrives, hvordan de har til hensigt at samarbejde under varetagelsen af deres opgaver i henhold til EU-retten.

Artikel 92

Samarbejde med ikkeAML/CFT-myndigheder

1. Myndigheden samarbejder og udveksler oplysninger med ikkeAML/CFT-myndigheder og, på grundlag af need-to-know- og fortrolighedskriterier, andre nationale myndigheder og organer med beføjelse til at sikre overholdelse af direktiv 2009/110/EF, direktiv 2009/138/EF, direktiv 2014/17/EU, direktiv 2014/65/EU og direktiv (EU) 2015/2366, samt med ESA'erne, inden for grænserne af deres respektive mandater.

2. Myndigheden indgår et aftalememorandum med tilsynsmyndighederne som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40, i forordning (EU) nr. 575/2013, ESA'erne og de andre nationale myndigheder med beføjelse til at sikre overensstemmelse med forordning (EU) 2023/1114, hvori det i store træk beskrives, hvordan de vil samarbejde og udveksle oplysninger under udførelsen af deres tilsynsopgaver i henhold til EU-retten, for så vidt angår de udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder.

Myndigheden kan desuden, når den skønner det nødvendigt, indgå et aftalememorandum med enhver af de i stk. 1 omhandlede myndigheder eller organer, hvori det i store træk beskrives, hvordan de vil samarbejde og udveksle oplysninger under varetagelsen af deres tilsynsopgaver i henhold til EU-retten, for så vidt angår udvalgte og ikkeudvalgte forpligtede enheder.

3. Myndigheden og ECB indgår senest den 27. juni 2025 et aftalememorandum, der fastlægger de praktiske fremgangsmåder for samarbejde og udveksling af oplysninger under varetagelsen af deres respektive opgaver i henhold til EU-retten.

4. Myndigheden sikrer effektivt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem alle tilsynsmyndigheder i AML/CFT-tilsynssystemet og de relevante myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, herunder med hensyn til adgang til alle oplysninger og data i den centrale AML/CFT-database, der er omhandlet i artikel 11.

Artikel 93

Partnerskaber med henblik på informationsudveksling inden for AML/CFT

1. Når det er relevant for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i kapitel II, kan myndigheden oprette grænseoverskridende partnerskaber med henblik på informationsudveksling i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og retssikkerhedsgarantier eller deltage i partnerskaber med henblik på informationsudveksling, der er etableret i en eller flere medlemsstater, med det formål at støtte forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask af penge, de underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme. Myndighedens deltagelse i et allerede eksisterende partnerskab er betinget af samtykke fra de myndigheder, der har etableret et sådant partnerskab.

2. Opretter myndigheden et grænseoverskridende partnerskab med henblik på informationsudveksling, sikrer den, at partnerskabet opfylder kravene i artikel 75, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EU) 2024/1624. Ud over forpligtede enheder kan myndigheden opfordre de kompetente myndigheder, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 2, stk. 1, nr. 44), litra a), b) og c), samt EU-organer, -kontorer og -agenturer, der spiller en rolle i forebyggelsen og bekæmpelsen af hvidvask af penge, de underliggende lovovertrædelser og finansiering af terrorisme, til at deltage i partnerskabet, hvis en sådan deltagelse er relevant for udførelsen af deres opgaver og beføjelser. Med de deltagende medlemmers enstemmige samtykke kan andre tredjeparter opfordres til lejlighedsvis at deltage i partnerskabets møder, hvis det er relevant.

Artikel 94

Samarbejde med OLAF, Europol, Eurojust og EPPO

1. Myndigheden kan indgå samarbejdsaftaler med EU-institutioner, decentraliserede EU-agenturer og andre EU-organer, der handler inden for retshåndhævelse og retligt samarbejde. Disse samarbejdsordninger kan være af strategisk, operationel eller teknisk karakter og skal navnlig tage sigte på at lette samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem parterne i ordningerne. Samarbejdsordningerne må hverken give mulighed for udveksling af personoplysninger eller være bindende for Unionen eller dens medlemsstater.

2. Myndigheden etablerer og opretholder nære forbindelser med OLAF, Europol, Eurojust og EPPO. Med henblik herpå indgår myndigheden særskilte samarbejdsordninger med OLAF, Europol, Eurojust og EPPO med nærmere bestemmelser om deres samarbejde. Forholdet har navnlig til formål at sikre udveksling af operationelle og strategiske oplysninger og tendenser i forbindelse med trusler med hensyn til ML/TF, som Unionen står over for.

3. For at fremme og lette et gnidningsløst samarbejde mellem myndigheden og Europol, Eurojust og EPPO skal samarbejdsordningerne med dem navnlig give mulighed for udstationering af forbindelsesofficerer hos hinanden og fastsætte betingelserne herfor.

Artikel 95

Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. For at nå de mål, der er fastsat i denne forordning, og uden at det berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive beføjelser, kan myndigheden etablere kontakter og indgå administrative ordninger med AML/CFT-myndigheder i tredjelande, der har regulerings-, tilsyns- og FIU-relaterede kompetencer inden for AML/CFT, samt med internationale

organisationer og forvaltninger i tredjelande. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater og forhindrer heller ikke medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med disse tredjelande.

2. Myndigheden kan udarbejde modeller for administrative ordninger med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv praksis i Unionen og styrke den internationale koordinering og det internationale samarbejde om bekæmpelse af ML/TF. Tilsynsmyndighederne og FIU'erne bestræber sig mest muligt på at følge sådanne ordninger.

3. I tilfælde, hvor samspillet mellem flere tilsynsmyndigheder og FIU'er i Unionen og tredjelandsmyndigheder vedrører spørgsmål, der falder ind under myndighedens opgaver som fastsat i artikel 5, har myndigheden en ledende rolle med hensyn til at lette en sådan interaktion, hvor det er nødvendigt. Myndigheden udfører denne rolle, uden at det berører kompetente tilsynsmyndigheders og FIU'ers generelle interaktion med tredjelandes myndigheder.

4. Myndigheden bidrager inden for rammerne af sine beføjelser i henhold til denne forordning og de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter til en fælles, fælles, konsekvent og effektiv repræsentation af Unionens interesser i internationale fora, herunder ved at bistå Kommissionen i dens opgaver vedrørende Kommissionens medlemskab af FATF og ved at støtte arbejdet og målene i Egmont-Gruppen af finansielle efterretningsenheder.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 96

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i myndighedens besiddelse.

2. Afgørelser, som myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til Den Europæiske Ombudsmand eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF er opfyldt.

3. Retten til aktindsigt anvendes ikke på fortrolige oplysninger omfattende:

a) oplysninger eller data fra myndigheden, de finansielle tilsynsorganer eller de forpligtede enheder, der er erhvervet som resultat af udførelsen af de opgaver og aktiviteter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og kapitel II, afdeling 3

b) operationelle data eller oplysninger vedrørende sådanne operationelle data fra myndigheden og FIU'erne, som myndigheden er i besiddelse af som resultat af udførelsen af opgaverne og aktiviteterne, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, og kapitel II, afdeling 6.

4. De i stk. 3, litra a), omhandlede fortrolige oplysninger, der vedrører en tilsynsprocedure, kan helt eller delvis videregives til de forpligtede enheder, der er parter i en sådan tilsynsprocedure, forudsat at andre personer har en legitim interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Denne adgang omfatter ikke myndighedens og de finansielle tilsynsorganers interne dokumenter eller korrespondance mellem dem.

5. Det administrerende råd vedtager praktiske foranstaltninger vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 og reglerne for videregivelse af oplysninger om tilsynsprocedurer.

Artikel 97

Generel sprogordning

1. Rådets forordning nr. 1 finder anvendelse på myndigheden.

2. Det administrerende råd træffer afgørelse om myndighedens interne sprogordning, som skal være i overensstemmelse med de sprogordninger i direkte tilsyn, der vedtages i henhold til artikel 29.

3. Oversættelse og alle andre tjenester af sproglig art bortset fra tolkning, som myndigheden har behov for, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 ([46]).

Artikel 98

Databeskyttelse

1. Behandling af personoplysninger på grundlag af denne forordning med henblik på forebyggelse af ML/TF som omhandlet i artikel 70 i direktiv (EU) 2024/1640 og artikel 76 i forordning (EU) 2024/1624 anses for nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som myndigheden er blevet pålagt i henhold til artikel 5 i forordning (EU) 2018/1725 og artikel 6 i forordning (EU) 2016/679.

Når myndigheden udarbejder retningslinjer og henstillinger i overensstemmelse med artikel 54, der har en betydelig indvirkning på beskyttelsen af personoplysninger, samarbejder den tæt med Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/679, for at undgå dobbeltarbejde, uoverensstemmelser og retsusikkerhed på databeskyttelsesområdet. Efter at være blevet bemyndiget af Kommissionen hører myndigheden desuden Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1725. Myndigheden kan også indbyde de nationale databeskyttelsesmyndigheder som observatører i forbindelse med udarbejdelsen af sådanne retningslinjer og henstillinger.

2. I overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) 2018/1725 vedtager myndigheden interne regler, der kan begrænse anvendelsen af de registreredes rettigheder, hvis sådanne begrænsninger er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 70 i direktiv (EU) 2024/1640 og artikel 76 i forordning (EU) 2024/1624.

Artikel 99

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 100

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 27 og 77, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 27. december 2024.

3. Den i artikel 27 og 77 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

([46]) Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28. november 1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 27 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 77 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis både Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 101

Hjemstedsaftale og driftsvilkår

1. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat efter godkendelse i det administrerende råd.

2. Myndighedens værtsmedlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere korrekt, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 102

Evaluering og revision

1. Senest den 31. december 2030, og herefter hvert femte år, vurderer Kommissionen myndighedens resultater i forhold til dets målsætninger, mandat, opgaver og beliggenhed i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. Denne rapport skal navnlig vedrøre:

a) det eventuelle behov for at ændre myndighedens mandat og de finansielle konsekvenser af en sådan ændring

b) indvirkningen af alle myndighedens tilsynsaktiviteter og -opgaver på Unionens interesser som helhed og navnlig effektiviteten af:

   i) tilsynsopgaver og -aktiviteter i forbindelse med direkte tilsyn med udvalgte forpligtede enheder

   ii) indirekte tilsyn med ikkeudvalgte forpligtede enheder

   iii) indirekte overvågning af andre forpligtede enheder

c) virkningen af de aktiviteter, der vedrører støtte til og koordinering af FIU'er, og navnlig koordinering af de fælles analyser af FIU'ers grænseoverskridende aktiviteter og transaktioner

d) myndighedens upartiskhed, objektivitet og selvstændighed

e) hensigtsmæssigheden af ledelsesordninger, herunder sammensætningen af og afstemningsreglerne i det administrerende råd og dens forbindelser med det generelle råd

f) myndighedens omkostningseffektivitet, hvis det er relevant, separat i forhold til dens forskellige finansieringskilder

g) effektiviteten af mekanismen for klager over myndighedens afgørelser og de ordninger for uafhængighed og ansvarlighed, der gælder for myndigheden

h) effektiviteten af samarbejds- og informationsudvekslingsordninger mellem myndigheden og myndigheder, der ikke er AML/CFT-myndigheder

i) samspillet mellem myndigheden og de øvrige EU-tilsynsmyndigheder og -organer, herunder EBA, Europol, Eurojust, OLAF og EPPO

j) omfanget af det direkte tilsyn og kriterierne og metoden for vurdering og udvælgelse af enheder til direkte tilsyn

k) effektiviteten af myndighedens tilsyns- og sanktionsbeføjelser

l) effektivitet og konvergens i tilsynspraksis, som tilsynsmyndighederne har opnået, og myndighedens rolle heri.

2. I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, undersøges det også, hvorvidt:

a) myndigheden har tilstrækkelige midler til at kunne varetage sine opgaver

b) det er hensigtsmæssigt at overdrage myndigheden yderligere tilsynsopgaver vedrørende forpligtede enheder i den ikkefinansielle sektor, om nødvendigt med angivelse af, hvilke typer enheder der bør være underlagt de yderligere tilsynsopgaver

c) det er hensigtsmæssigt at overdrage myndigheden yderligere opgaver inden for støtte til og koordinering af FIU'ernes arbejde

d) myndigheden bør tillægges yderligere sanktionsbeføjelser.

3. Ved hver anden evaluering foretager Kommissionen en grundig gennemgang af myndighedens resultater i forhold til dens mål, mandat, opgaver og beføjelser, herunder en vurdering af, hvorvidt det stadig er berettiget, at myndigheden fortsætter med disse mål og opgaver og fortsætter sit mandat.

4. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 103

Ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 udgår andet afsnit.

b) Stk. 5, litra h), udgår.

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1a udgår.

b) I punkt 2 udgår nr. iii).

3) Artikel 8, stk. 1, litra l), udgår.

4) Artikel 9a og 9b udgår.

5) Artikel 17, stk. 6, affattes således:

»6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i denne artikels stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe en sådan manglende overholdelse rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems velordnede funktion og integritet, kan myndigheden, hvor de relevante krav i de i denne forordnings artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter finder umiddelbar anvendelse på finansieringsinstitutter, vedtage en individuel afgørelse rettet til et

finansieringsinstitut, hvorved den kræver, at denne iværksætter alle nødvendige tiltag til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

Myndighedens afgørelse skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.«

6) Artikel 19, stk. 4, affattes således:

»4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens afgørelse, idet den ikke påser, at et finansieringsinstitut overholder krav, der finder umiddelbar anvendelse på den i medfør af de i artikel 1, stk. 2, i denne forordning omhandlede lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden vedtage en individuel afgørelse rettet til det pågældende finansieringsinstitut, hvorved den pålægger denne at iværksætte de nødvendige tiltag til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.«

7) Artikel 33, stk. 1, andet afsnit, udgår.

8) Artikel 40, stk. 7, første afsnit, affattes således:

»Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage. Tilsynsrådet lader navnlig en repræsentant for Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 (*), deltage, hvis der drøftes eller træffes afgørelse om spørgsmål, som falder ind under dens mandat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).«

9) Artikel 81, stk. 2b, udgår.

Artikel 104

Ændring af forordning (EU) nr. 1094/2010

I forordning (EU) nr. 1094/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, udgår.

2) Artikel 40, stk. 5, første afsnit, affattes således:

»Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage. Tilsynsrådet lader navnlig en repræsentant for Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 (*), deltage, når der drøftes eller træffes afgørelse om spørgsmål, der falder ind under dens mandat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).«

3) Artikel 54, stk. 2a, udgår.

Artikel 105

Ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010

I forordning (EU) nr. 1095/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, andet afsnit, udgår.

2) Artikel 40, stk. 6, første afsnit, affattes således:

»Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage. Tilsynsrådet lader navnlig en repræsentant for Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 (*), deltage, når der drøftes eller træffes afgørelse om spørgsmål, der falder ind under dens mandat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).«

3) Artikel 54, stk. 2a, udgår.

Artikel 106

Overgangsordninger

1. Indtil den 27. juni 2028 finder artikel 11 kun anvendelse på finansielle tilsynsorganer, kreditinstitutter og finansieringsinstitutter. Tilsynsmyndighederne i den ikkefinansielle sektor kan dog på frivillig basis opfylde kravene i nævnte artikel allerede inden denne dato.

Med henblik på oprettelse og vedligeholdelse af den database, der er omhandlet i artikel 11, indgår myndigheden en bilateral aftale med EBA om adgang til samt finansiering og fælles forvaltning af AML/CFT-databasen, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 9a i forordning (EU) nr. 1093/2010. Ordningen fastsættes for en gensidigt aftalt periode, som kan forlænges til senest den 30. juni 2027. I denne periode skal EBA som minimum kunne fortsætte med at modtage oplysninger, analysere dem og stille dem til rådighed i overensstemmelse med artikel 9a, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010 eller i overensstemmelse med nærværende forordning på vegne af myndigheden og på grundlag af den finansiering, som myndigheden har stillet til rådighed til dette formål.

2. Uanset artikel 13, stk. 2, udfører myndigheden, hvis under den første udvælgelsesproces mere end 40 forpligtede enheder er berettigede til direkte tilsyn i henhold til artikel 13, stk. 1, de opgaver, der er anført i artikel 5, stk. 2, for så vidt angår de 40 forpligtede enheder eller koncerner, der opererer i det højeste antal medlemsstater, enten gennem etableringssteder eller som led i den fri udveksling af tjenesteydelser.

Hvis der som resultat af kriteriet i første afsnit i dette stykke er over 40 forpligtede enheder eller koncerner, udvælger myndigheden blandt de forpligtede enheder eller koncerner, der udvælges i overensstemmelse med første afsnit i dette stykke, og som opererer i det mindste antal medlemsstater, dem, der har den højeste andel af transaktioner med tredjelande i forhold til den samlede transaktionsvolumen målt i det seneste regnskabsår.

3. Uanset artikel 13, stk. 3, finder den supplerende udvælgelsesproces, der er fastsat heri, ikke anvendelse under den første udvælgelsesproces.

4. Uanset artikel 48, stk. 7, skal FIU'ers deltagelse i peerevalueringer være frivillig under de to første peerevalueringsprocesser.

Artikel 107

Indledning af myndighedens virksomhed

Kommissionen er ansvarlig for oprettelsen og den indledende drift af myndigheden indtil den 31. december 2025. Med henblik herpå:

a) kan Kommissionen udpege en tjenestemand fra Kommissionen til at fungere som midlertidig administrerende direktør og varetage de opgaver, der er pålagt den administrerende direktør, indtil myndigheden har kapacitet til at gennemføre sit eget budget, og den administrerende direktør har tiltrådt sit hverv efter det administrerende råds udnævnelse i overensstemmelse med artikel 70

b) kan den midlertidige administrerende direktør uanset artikel 62, stk. 1, indtil myndighedens formand er blevet udpeget, indkalde til og lede møderne i det generelle råd uden stemmeret

c) udøver den midlertidige administrerende direktør uanset artikel 64, stk. 4, og indtil den i artikel 70 nævnte beslutning er truffet, ansættelsesmyndighedsbeføjelserne

d) kan Kommissionen tilbyde myndigheden bistand, navnlig ved at udstationere tjenestemænd fra Kommissionen med henblik på at varetage myndighedens opgaver på den midlertidige administrerende direktørs eller den administrerende direktørs ansvar

e) kan den midlertidige administrerende direktør anvise alle betalinger, der er omfattet af myndighedens bevillinger, og indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når EU-Toldmyndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

Artikel 108

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. juli 2025.

Artikel 1, 4, 49, 53, 54, 55, 57-66, 68-71, 100, 101 og 107 finder dog anvendelse fra den 26. juni 2024, og artikel 103 finder anvendelse fra den 31. december 2025.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	H. LAHBIB
Formand	*Formand*

BILAG I

Liste over koefficienter knyttet til skærpende og formildende faktorer i forbindelse med anvendelsen af artikel 22

Følgende koefficienter anvendes kumulativt på grundbeløbene i artikel 22, stk. 4, på grundlag af hver af følgende skærpende og formildende faktorer:

I. Justeringskoefficienter knyttet til skærpende omstændigheder:

1. Hvis overtrædelsen er begået gentagne gange, anvendes en yderligere koefficient på 1,1 for hver gang, den er gentaget.
2. Hvis overtrædelsen er begået i mere end seks måneder, anvendes en koefficient på 1,5.
3. Hvis overtrædelsen har afsløret systemiske svagheder ved den udvalgte forpligtede enheds organisation, navnlig i dens procedurer, forvaltningssystemer eller interne kontroller, anvendes en koefficient på 2,2.
4. Hvis overtrædelsen er begået forsætligt, anvendes en koefficient på 3.
5. Hvis der ikke er truffet afhjælpende foranstaltninger, efter at overtrædelsen er konstateret, anvendes en koefficient på 1,7.
6. Hvis den udvalgte forpligtede enheds øverste ledelse ikke har samarbejdet med myndigheden om gennemførelsen af dennes undersøgelser, anvendes en koefficient på 1,5.

II. Justeringskoefficienter knyttet til formildende faktorer:

1. Hvis den udvalgte forpligtede enheds øverste ledelse kan godtgøre, at den har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre overtrædelsen, anvendes en koefficient på 0,7.
2. Hvis den udvalgte forpligtede enhed hurtigt og effektivt har gjort myndigheden opmærksom på hele overtrædelsen, anvendes en koefficient på 0,4.
3. Hvis den udvalgte forpligtede enhed frivilligt har truffet foranstaltninger til at sikre, at en lignende overtrædelse ikke kan begås fremover, anvendes en koefficient på 0,6.

BILAG II

Liste over umiddelbart gældende krav, jf. artikel 22, stk. 3

1. Kravene vedrørende kundekendskabsprocedurer, jf. artikel 22, stk. 3, litra a) og b), er kravene i artikel 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 33, 34, 36, 39, 42, 44, 46 og 47 i forordning (EU) 2024/1624.
2. Kravene vedrørende koncernpolitikker og -procedurer, jf. artikel 22, stk. 3, litra a), er kravene i artikel 16 og 17 i forordning (EU) 2024/1624.
3. Kravene vedrørende indberetningsforpligtelser, jf. artikel 22, stk. 3, litra a) og b), er kravene i artikel 69, 70 og 71 i forordning (EU) 2024/1624 og artikel 9, 13 og 18 i forordning (EU) 2023/1113.
4. Kravene vedrørende koncernpolitikker og -procedurer, jf. artikel 22, stk. 3, litra b), er kravene i artikel 9, 10, 11, 18, 48 og 49 i forordning (EU) 2024/1624 og artikel 23 i forordning (EU) 2023/1113.
5. Andre krav, jf. artikel 22, stk. 3, litra c) og d), er kravene i artikel 73, 77, 78 og 79 i forordning (EU) 2024/1624 og artikel 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 24 og 26 i forordning (EU) 2023/1113.